

องค์การสะพานปลา
Fish Marketing Organization

แผนวิสาหกิจ

องค์การสะพานปลา
2566 - 2570

คำนำ

องค์การสะพานปลา (อสป.) ได้ดำเนินการจัดทำแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กร ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ ยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นโยบายผู้บริหารระดับสูงองค์การสะพานปลา และยุทธศาสตร์รวมถึงแผนแม่บทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กรอบความคิดในการวางแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ เป็นไปตามแนวทางการประเมินผลการดำเนินงานรัฐวิสาหกิจ ตามระบบ State Enterprise Assessment Model (SE-AM) ด้าน Core Business Enablers หัวข้อ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning : SP) ของสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ที่นำมาพัฒนาระบบการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ เพื่อส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจสามารถตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงตามสภาพการณ์ปัจจุบัน การสร้างความสามารถในการแข่งขัน และการสร้างความเชื่อมั่นในการบรรลุเป้าหมายระยะยาว สอดคล้องกับบริบทในด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนไป

การจัดทำแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐ นี้ สำเร็จได้โดยการระดมความคิดเห็นจากผู้บริหารระดับสูงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้มีส่วนร่วมในการทบทวนแผนปฏิบัติการที่สำคัญ และกำหนดตัวชี้วัด/เป้าหมาย ให้ทุกหน่วยงานใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อน อสป. ให้ก้าวไปสู่การเป็นองค์กรสมรรถนะสูงต่อไป

สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน
กรกฎาคม ๒๕๖๕

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ความเป็นมา

แผนวิสาหกิจ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ด้วยพระราชบัญญัติการพัฒนาการกำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๒ (พระราชบัญญัติพัฒนารัฐวิสาหกิจฯ) มาตรา ๒๕ กำหนดให้รัฐวิสาหกิจจัดทำแผนวิสาหกิจที่มีกรอบระยะเวลา ๕ ปี และแผนปฏิบัติการประจำปี โดยต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ตามหลักเกณฑ์ที่ สคร.กำหนด รวมทั้งให้ สคร.รายงานผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีของรัฐวิสาหกิจเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ จึงได้มีการทบทวนยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลาให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจ และสถานการณ์และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าว คณะกรรมการองค์การสะพานปลาได้ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ด้านเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล, สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ ยกกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมงและการปรับปรุง และพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรจะบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

กรอบและทิศทางการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ (ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ) อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม
๒. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพยากรสินสะพานปลาท่าเทียบเรือ
๓. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง
๔. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้จัดตั้ง “องค์การสะพานปลา” ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมประมง
๒. จัดดำเนินการ หรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจการ อื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา
๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง
๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัย ได้รับมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย
๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์

๑. พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
๒. พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่าเทียบเรือประมง สะพานปลาเพื่อการแพปลา หรือตลาดกลางซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำตามประกาศกรมประมง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว

กลยุทธ์

๑. ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดการรายได้ที่หลากหลายช่องทาง
๒. สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร

ตัวชี้วัด

๑. กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงานก่อนหักค่าเสื่อมราคาขายจ่ายตัดบัญชีและดอกเบี้ยจ่าย (EBITDA)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ใช้บริการ
๒. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย
๒. พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่ยั่งยืน
๓. สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการขององค์การสะพานปลา
๒. ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง

กลยุทธ์

๑. กลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร
๒. พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในทุกกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้ (KM)

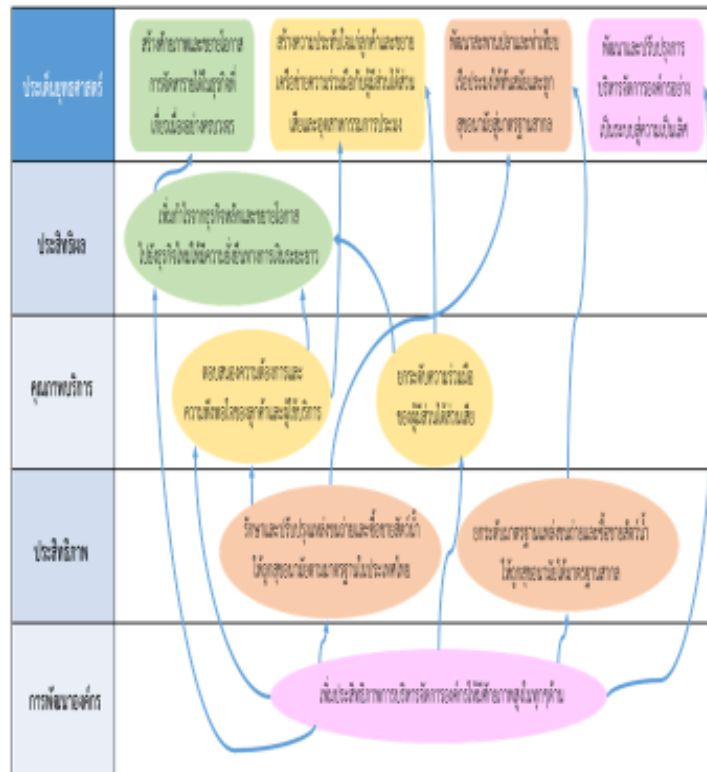
สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล

ตัวชี้วัด

๑. ผลคะแนนด้าน Core Business Enable

แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

Vision “องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มี
การบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขาย
สัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล
เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

ยุทธศาสตร์ที่ 1 :เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ทันสมัยและถูกสุขอนามัย

ยุทธศาสตร์ที่ 2 :สร้างศักยภาพการจัดการรายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 :ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 :การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรให้ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2566
1.1 เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย 1.2 เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล	1.ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา	14 แห่ง
2. เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว	2.กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงานก่อนหักค่าเสื่อมราคารายจ่ายตัดบัญชีและดอกเบี้ยจ่าย (EBITDA)	33 ล้านบาท
3.1 เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการ 3.2 เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.ระดับความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการและผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร สะพานปลา	ระดับ 4.00
4. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง	4.ผลคะแนนด้าน Core Business Enablers	ระดับ 3.00

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ ประวัติความเป็นมา	๑ - ๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง	๑ - ๒
๑.๓ การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา	๑ - ๒
๑.๔ บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง	๑ - ๕
๑.๕ โครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลา	๑ - ๑๐
๑.๖ ผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน	๑ - ๑๑
๑.๗ วัตถุประสงค์และทิศทางการจัดทำแผนวิสาหกิจขององค์การสะพานปลา	๑ - ๑๗
พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวนประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔)	
๑.๘ กระบวนการการจัดทำและทบทวนแผนวิสาหกิจ	๑ - ๑๗

บทที่ ๒ กรอบแนวคิด นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๒ - ๑
๒.๒ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี	๒ - ๔
๒.๓ แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร	๒ - ๖
๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๒ - ๘
๒.๕ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙	๒ - ๑๐
๒.๖ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๒ - ๑๐
๒.๗ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy)	๒ - ๑๖
๒.๘ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๒ - ๑๗
๒.๙ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒ - ๑๘
๒.๑๐ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)	๒ - ๒๐
๒.๑๑ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๒ - ๒๒
๒.๑๒ นโยบายผู้บริหารระดับสูงองค์การสะพานปลา	๒ - ๒๕

บทที่ ๓ สาระสำคัญของแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา

๓.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๓ - ๑
๓.๒ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)	๓ - ๗
๓.๓ การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Challenge)	๓ - ๑๑

สารบัญ

	หน้า
๓.๔ วิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Advantage)	๓ - ๑๑
๓.๕ การวิเคราะห์ความสามารถหลัก (Core Competency)	๓ - ๑๔
๓.๖ การวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	๓ - ๑๕
๓.๗ การวิเคราะห์คู่เทียบ (Benchmarking Analysis)	๓ - ๑๗
๓.๘ การวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)	๓ - ๓๓
๓.๙ การวิเคราะห์ Business Model และ Intelligence Risk	๓ - ๓๕
๓.๑๐ การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	๓ - ๓๖
๓.๑๑ วิสัยทัศน์	๓ - ๓๘
๓.๑๒ พันธกิจ	๓ - ๓๘
๓.๑๓ ภารกิจหลัก	๓ - ๓๘
๓.๑๔ ค่านิยม	๓ - ๓๘
๓.๑๕ อัตลักษณ์	๓ - ๓๙
บทที่ ๔ การแปลงแผนยุทธศาสตร์ไปสู่แผนปฏิบัติการ	
๔.๑ Balanced Scorecard (BSC)	๔ - ๑
๔.๒ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)	๔ - ๘
๔.๓ ความสอดคล้องเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนแม่บท	๔ - ๙
๔.๔ การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร	๔ - ๑๐
๔.๕ การติดตามและประเมินผล	๔ - ๑๑

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ประวัติความเป็นมา

ในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ได้ส่งคณะผู้เชี่ยวชาญมาศึกษาภาวะการณ์ประมงของประเทศไทยตามคำร้องขอของรัฐบาล ณ ขณะนั้นตลาดปลาที่สำคัญในกรุงเทพมหานครมีอยู่ด้วยกัน ๒ แห่ง แห่งแรก คือ “แพปลาทรงวาด” เป็นท่าขนถ่ายและจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำเค็ม ตั้งอยู่บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยา ถนนทรงวาด อำเภอสัมพันธวงศ์ จังหวัดพระนคร และแห่งที่ ๒ คือ ตลาดจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำจืด ตั้งอยู่ หัวลำโพง ริมคลองผดุงกรุงเกษม สถานที่ทั้ง ๒ แห่งดังกล่าวคับแคบและสกปรกทำให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างไม่สะดวก คณะผู้เชี่ยวชาญได้เสนอว่าระบบตลาดปลาที่มีอยู่เดิมขาดหลักการดำเนินงานทางวิชาการและขาดการสงเคราะห์ในด้านสังคมและเศรษฐกิจสมควรที่รัฐบาลจะเข้าดำเนินการแก้ไขปรับปรุงในด้านต่าง ๆ ๖ ประการดังนี้

๑. บริการเกี่ยวกับการขนส่งสัตว์น้ำไปสู่ตลาด (การขนส่ง)
๒. บริการเกี่ยวกับการเก็บสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา (ห้องเย็น)
๓. การจัดระบบประมวลสินค้าสัตว์น้ำ (ตลาดกลางหรือสะพานปลา)
๔. จัดองค์การให้ชาวประมงกู้ยืมเงินทุนและออมสิน (สินเชื่อการเกษตร)
๕. บริการเกี่ยวกับให้สินเชื่อเครื่องมือและอุปกรณ์การประมง (เครื่องมือและอุปกรณ์การประมง)
๖. บริการเกี่ยวกับการส่งเสริมการประมง แนะนำทางวิชาการและอื่น ๆ ตลอดจนบริการเกี่ยวกับการเจ็บป่วย (วิชาการและสวัสดิการ)

เพื่อดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจการประมงด้านการตลาด กรมประมง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงได้จัดทำโครงการเสนอรัฐบาล เมื่อรัฐบาลรับหลักการและเห็นชอบให้ดำเนินการแล้ว กรมประมงจึงได้เริ่มงานในการก่อสร้างสะพานปลาของรัฐขึ้นที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ตำบลยานนาวา อำเภอยานนาวา จังหวัดพระนคร ในปี พ.ศ. ๒๔๙๖ ต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๖ อันเป็นกฎหมายในการจัดตั้งองค์การสะพานปลา โดยจัดอยู่ในกลุ่มเกษตรกรรม

ปัจจุบันองค์การสะพานปลาเป็นรัฐวิสาหกิจที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีสำนักงานส่วนกลางตั้งอยู่ถนนเจริญกรุง ๕๘ และมีสำนักงานส่วนภูมิภาคที่ติดทะเล ทั้งฝั่งทะเลอ่าวไทย และฝั่งทะเลอันดามัน ประกอบด้วย ๔ สะพานปลา ๑๓ ท่าเทียบเรือประมง รวม ๑๗ สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง

๑.๒ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖ กำหนดให้จัดตั้ง “องค์การสะพานปลา” ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรม การประมง
๒. จัดดำเนินการ หรือควบคุม และอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจการ อื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา
๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง
๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง

๑.๓ การดำเนินงานขององค์การสะพานปลา

ภารกิจเชิงสังคม เพื่อเป็นการช่วยส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ อาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้าน การประมง ส่งเสริมสหกรณ์หรือสมาคมการประมง ซึ่งเป็นการเกษตรสาขาหนึ่งที่มักจะถูกมองข้าม และไม่มีหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อบริการอาชีพประมงมีค่อนข้างจำกัด ในขณะที่สินค้าประมง จัดเป็นสินค้าส่งออกที่สำคัญ ทำรายได้ให้กับประเทศปีละกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อีกทั้งยังเป็นอาหารหลักที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนเคียงคู่กับกับข้าวซึ่งได้รับการดูแลจากภาครัฐในอันดับต้น ๆ องค์การสะพานปลาในฐานะที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีลักษณะงานเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับชาวประมงโดยตรง และมีวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติจัดตั้งองค์กรเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพประมง จึงได้เปิดดำเนินงานสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงรวม ๑๗ แห่ง ตลอดแนวชายฝั่งทะเลทั้งในภาคใต้ ภาคตะวันออก รวมทั้งกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อให้บริการแก่ชาวประมง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีสถานที่ในการประกอบอาชีพ รายละเอียดดังนี้

(๑) การจัดบริการพื้นฐานทางการประมง

จัดให้มีบริการพื้นฐานเพื่อบริการอาชีพประมง โดยเฉพาะท่าเทียบเรือประมงและตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่ได้มาตรฐานจากกรมประมง พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น โดยคิดค่าบริการในอัตราต่ำ และให้บริการแก่ทุกคนอย่างเสมอภาค ป้องกันการผูกขาด รักษาระดับราคาสัตว์น้ำให้เป็นธรรมแก่ผู้ซื้อและผู้ขาย ตลอดจนส่งเสริมอาชีพประมง ปัจจุบันองค์การสะพานปลาได้เปิดดำเนินงานสะพานปลา ๔ แห่ง และท่าเทียบเรือประมง ๑๓ แห่ง ดังนี้

๑. สะพานปลากรุงเทพ
๒. สะพานปลาสมุทรสาคร
๓. สะพานปลาสมุทรปราการ
๔. สะพานปลานครศรีธรรมราช
๕. ท่าเทียบเรือประมงตราด
๖. ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา

๗. ทำเทียบเรือประมงหัวหิน
๘. ทำเทียบเรือประมงชุมพร
๙. ทำเทียบเรือประมงหลังสวน
๑๐. ทำเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี
๑๑. ทำเทียบเรือประมงสงขลา ๑
๑๒. ทำเทียบเรือประมงสงขลา ๒ (ท่าสะพาน)
๑๓. ทำเทียบเรือประมงปัตตานี
๑๔. ทำเทียบเรือประมงนราธิวาส
๑๕. ทำเทียบเรือประมงภูเก็ต
๑๖. ทำเทียบเรือประมงระนอง
๑๗. ทำเทียบเรือประมงสตูล

(๒) การพัฒนาการประมง

การพัฒนาอาชีพการทำประมงตลอดจนนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำและอุตสาหกรรมประมง จากภารกิจดังกล่าว องค์การสะพานปลามีการปรับปรุงสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง ให้เป็นสถานที่ที่มีความเป็นมาตรฐานด้านสุขอนามัยสะพานปลา ทำเทียบเรือประมงที่ดี สามารถรองรับปริมาณสัตว์น้ำได้มากขึ้น สร้างรายได้ให้แก่ชาวประมงและองค์การสะพานปลา อีกทั้งพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ความปลอดภัย และปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงามที่มีความทันสมัย เพื่อเป็นตลาดสินค้าสัตว์น้ำ สัตว์น้ำแปรรูป มาตรฐานถูกสุขอนามัยราคายุติธรรม ในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

(๓) การส่งเสริมการประมง

เป็นภารกิจสำคัญอีกส่วนหนึ่งตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา โดยการช่วยเหลือส่งเสริมฐานะและสวัสดิการและการประกอบอาชีพให้แก่ชาวประมง ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๓.๑ สนับสนุนเงินทุนในการดำเนินงานให้แก่สมาคมประมง สหกรณ์ประมงและกลุ่มเกษตรกร ทำประมงต่าง ๆ เงินทุนที่นำมาช่วยเหลือดังกล่าวเรียกว่า เงินทุนส่งเสริมการประมง ซึ่งตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กำหนดให้องค์การสะพานปลาแบ่งเงินค่าบริการที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบกิจการแพปลาร้อยละ ๒๕ ของค่าบริการที่เก็บได้นำมาใช้จ่ายในการส่งเสริมการประมงภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการส่งเสริมการประมง โดยเงินทุนดังกล่าวจะเป็นการช่วยเหลือ ๑) ส่งเสริมฐานะและสวัสดิการ ๒) ส่งเสริมอาชีพ ๓) บำรุงหมู่บ้านชาวประมง ๔) ส่งเสริมสมาคมกลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ประมง ๕) ทุนการศึกษาด้านการประมง ๖) ทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงผู้ประสบภัยทางทะเล

๓.๒ ส่งเสริมความรู้กฎหมาย สุขอนามัย และวิชาชีพผู้ประกอบธุรกิจประมง ให้แก่ชาวประมง สามารถทำประมงถูกกฎหมาย มีมาตรฐานสุขอนามัย และส่งเสริมความรู้ด้านการแปรรูปสินค้าประมง สร้างผลิตภัณฑ์

ในระดับสากล สร้างมูลค่าสินค้าประมง พัฒนาเป็นอุตสาหกรรมประมง ซึ่งเป็นการตอบโจทย์ขององค์การสะพานปลา ในการดำเนินงานบรรลุตามภารกิจ ในการพัฒนาอาชีพของชาวประมงแห่งประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มศักยภาพภาคประมง สหกรณ์ ชุมชน เศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เสริมสร้าง พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคประมง และยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าสัตว์น้ำให้สู่มาตรฐานสากล สืบต่อไป

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ แก่อาชีพประมงพื้นบ้าน และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมชาวประมง และผู้ประกอบการแพปลา ในการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำจากแหล่งทำประมง ทั่วประเทศที่ได้รับผลกระทบต่าง ๆ โดยดำเนินการจัดทำ Platform เพื่อรวบรวมสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ไปยัง ผู้บริโภคในราคาเหมาะสม ปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี และได้รับความสะดวก

ภารกิจเชิงธุรกิจ เป็นการดำเนินงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการหารายได้จากทรัพยากรที่องค์การสะพานปลา มีอยู่ทั้งในด้านของที่ดิน ทรัพยากร บุคลากร ประสิทธิภาพ และองค์ความรู้ รวมถึงความเชื่อถือเป็นฐานองค์กรของรัฐ เพื่อลดการพึ่งพารายได้จากภาคประมงทะเลเช่นที่เป็นมาในอดีต และเป็นการแก้ไขปัญหาฐานะการเงินในระยะยาว สำหรับการดำเนินงานในเชิงธุรกิจ ได้แก่

(๑) การบริหารทรัพยากร

ได้แก่ การจัดหาประโยชน์จากที่ดิน อาคาร และสิ่งปลูกสร้างในสะพานปลาและท่าเทียบเรือ ประมงต่าง ๆ ทั้งในรูปของการให้เช่าและการให้สิทธิในการเข้าทำธุรกิจจัดเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการและเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญ เนื่องจากสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาจัดเป็นศูนย์รวมธุรกิจ ประมง ซึ่งจำเป็นต้องมีการประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน เช่น โรงน้ำแข็ง ห้องเย็น โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำ อุเรือ - คานเรือ เป็นต้น ไม่นับรวมอาคารสำนักงานของผู้ประกอบการแพปลา การให้เช่าพื้นที่เพื่อแปรรูปเบื้องต้น บรรจุหีบห่อ หรือแม้แต่จำหน่ายเครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ การวางแผนบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากจะเป็นการส่งเสริมการประกอบธุรกิจซึ่งสนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการประมงแล้ว ยังมีส่วนในการพัฒนา ศักยภาพของพื้นที่และช่วยสร้างรายได้

(๒) การดำเนินงานเชิงพาณิชย์เพื่อหารายได้

เป็นการดำเนินงานภายใต้กรอบภารกิจเพื่อหารายได้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ปัจจุบัน องค์การสะพานปลาดำเนินงานในเชิงพาณิชย์โดยการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการประมง และเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ ในการจัดหาปัจจัยการผลิต เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ทำประมง การปรับปรุงเรือประมง อาหารสัตว์น้ำ เป็นต้น นอกจากนี้องค์การสะพานปลายังมีแผนขยายงานด้านการจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ประมงภายใต้ เครื่องหมายการค้าขององค์การสะพานปลา

๑.๔ บทบาทขององค์การสะพานปลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมง

ในโครงสร้างของอุตสาหกรรมประมงของไทย จุดอ่อนที่สุดก็คือการตลาดสัตว์น้ำ ซึ่งหากการตลาดสัตว์น้ำได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน อุตสาหกรรมประมงของไทยจะเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นและผู้ที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้จะได้รับผลประโยชน์อย่างยุติธรรม ที่สำคัญที่สุดทรัพยากรประมงที่มีอยู่จำกัดจะถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์การสะพานปลามีวัตถุประสงค์หลายประการในการดำเนินงาน แต่วัตถุประสงค์หลัก คือ การพัฒนาการตลาดสัตว์น้ำของไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมประเทศที่พัฒนาแล้ว เพื่อให้ชาวประมงมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดีขึ้นกว่าในปัจจุบัน และทำให้ประชาชนไทยได้บริโภคสัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ตอบสนองนโยบายรัฐบาลในด้านความปลอดภัย (Food Safety) ในราคาที่เป็นธรรมตลอดจนยกระดับฐานะของประเทศเป็นครัวโลกในอนาคต

การดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในปัจจุบัน ทั้งภารกิจเชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ ล้วนมีส่วนช่วยทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาอุตสาหกรรมประมงของไทย อาทิ

(๑) จัดสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน (Basic Infrastructure) ตามมาตรฐานสุขอนามัย สะพานปลา และท่าเทียบเรือประมง สำหรับการขนถ่ายสัตว์น้ำ การซื้อขายสัตว์น้ำ ตลอดจนพัฒนาระบบการซื้อขายด้วยวิธีการประมูล ซึ่งเป็นวิธีที่ยุติธรรมที่สุดสำหรับผู้ซื้อและผู้ขายสัตว์น้ำ

(๒) ส่งเสริมการรวมตัวของชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวประมงพื้นบ้าน เพื่อให้ชาวประมงมีอำนาจต่อรองมากขึ้น องค์การสะพานปลาได้จัดงบประมาณสำหรับสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มชาวประมง ทั้งในรูปแบบของการให้เปล่าและการให้กู้โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำและมีระยะเวลาใช้เงินต้นคืนในระยะยาว

(๓) จัดสรรเงินสนับสนุนการวิจัยในสาขาวิชาการประมงแก่นักวิจัยในสถาบันการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเรือและเครื่องมือทำการประมง

(๔) ให้เงินสนับสนุนเป็นทุนการศึกษาแก่บุตรชาวประมงที่มีฐานะยากจน

(๕) ให้เงินกู้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบธุรกิจการประมง

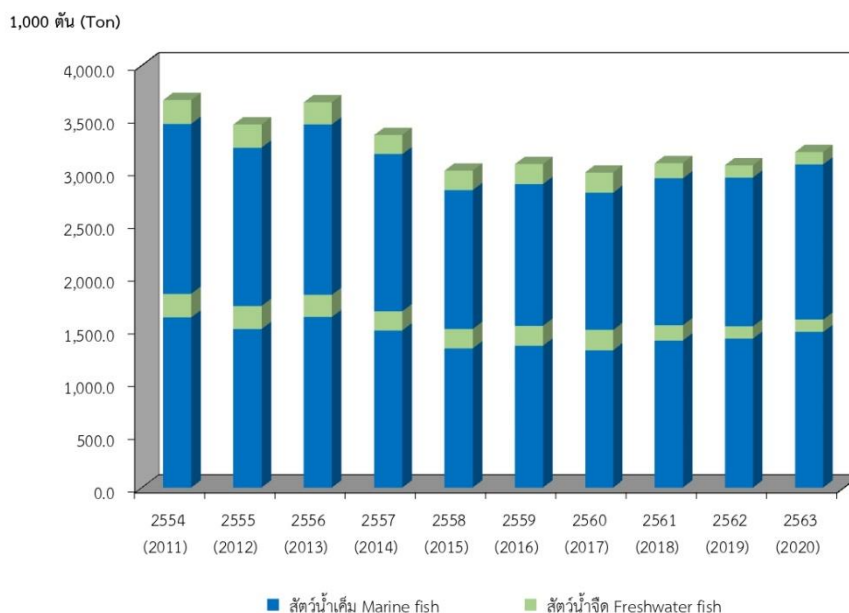
(๖) จัดสรรงบประมาณสำหรับการพัฒนาชุมชนประมง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น จัดหาแหล่งน้ำสะอาด สร้างถนน ทางเดินสำหรับชุมชนประมง

(๗) ปรับปรุงคุณภาพบริการและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ใช้บริการ ได้แก่ ชาวประมง แพปลา สถาบันชาวประมง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการเป็นพันธมิตรร่วมกันในการพัฒนาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการประมง

การประมงของไทย

สถิติการประมงแห่งประเทศไทย ในปี ๒๕๖๓ ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๒,๖๑๗,๑๐๐ ตัน คิดเป็นมูลค่าทั้งหมด ๑๖๗,๐๒๑.๒ ล้านบาท โดยแยกเป็น สัตว์น้ำเค็ม (ประกอบด้วย ปลา กุ้ง ปู หมึก หอย และอื่น ๆ) จำนวน ๒,๐๒๙,๑๐๐ ตัน มูลค่า ๑๓๑,๙๙๖.๖ ล้านบาท และสัตว์น้ำจืด (ประกอบด้วย ปลา กุ้ง และอื่น ๆ) จำนวน ๕๘๘,๐๐๐ ตัน มูลค่า ๓๕,๐๒๔.๖ ล้านบาท

แผนภูมิที่ 1 ปริมาณสัตว์น้ำเค็มและสัตว์น้ำจืดที่จับได้ ปี 2554 - 2563
Chart No. 1 Productions of marine fish and freshwater fish, 2011 - 2020

การนำเข้า ในปี ๒๕๖๓ ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๒,๑๐๐,๗๕๖.๘๑ ตัน คิดเป็นมูลค่าทั้งหมด ๑๒๑,๓๔๑.๐๘ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๒,๑๒๕,๒๘๑.๘๐ คิดเป็นมูลค่าทั้งหมด ๑๒๘,๔๘๘.๑๑ ล้านบาท โดยแยกเป็นตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการนำเข้าจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำปี ๒๕๖๓ (ไม่รวมสัตว์น้ำสวยงาม)

(ปริมาณ : ตัน มูลค่า : ล้านบาท)

กลุ่มสัตว์น้ำ	๒๕๖๒		๒๕๖๓	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปลา	๑,๘๓๔,๒๑๖.๐๕	๙๔,๙๐๓.๒๑	๑,๗๙๔,๐๗๖.๒๓	๙๑,๑๘๐.๑๐
หมึก	๑๗๘,๙๕๓.๘๒	๑๗,๓๑๗.๑๔	๒๐๙,๘๐๙.๗๘	๑๗,๙๐๐.๙๘
หอย	๔๐,๒๖๒.๒๔	๓,๕๕๕.๑๔	๓๔,๐๕๙.๙๙	๒,๖๗๗.๔๓
กุ้ง	๓๖,๘๔๖.๐๙	๔,๘๓๘.๕๑	๓๓,๙๔๑.๐๕	๔,๐๒๒.๑๕
ปู	๒๗,๐๕๖.๙๕	๓,๐๔๘.๐๖	๒๑,๑๒๐.๓๑	๒,๐๘๑.๕๓
จระเข้	๗๐.๖๙	๑,๙๕๒.๒๕	๒๖๑.๗๑	๗๖๐.๕๓
สัตว์น้ำอื่นๆ	๗,๘๗๕.๙๕	๒,๘๗๓.๗๙	๗,๔๘๗.๗๓	๒,๗๑๘.๓๕
รวมทั้งหมด	๒,๑๒๕,๒๘๑.๘๐	๑๒๘,๔๘๘.๑๑	๒,๑๐๐,๗๕๖.๘๑	๑๒๑,๓๔๑.๐๘

การส่งออก ในปี ๒๕๖๓ ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๑,๒๐๘,๔๖๗.๖๖ ตัน คิดเป็นมูลค่าทั้งหมด ๑๖๔,๖๑๑.๕๑ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ ปริมาณสัตว์น้ำทั้งหมด ๑,๒๑๓,๕๙๙.๑๖ คิดเป็นมูลค่าทั้งหมด ๑๘๒,๑๕๘.๖๖ ล้านบาท โดยแยกเป็นตารางแสดงปริมาณและมูลค่าการนำเข้าจำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำปี ๒๕๖๓ (ไม่รวมสัตว์น้ำสวยงาม)

(ปริมาณ : ตัน มูลค่า : ล้านบาท)

กลุ่มสัตว์น้ำ	๒๕๖๒		๒๕๖๓	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปลา	๙๔๔,๑๑๑.๖๖	๑๐๘,๑๙๙.๔๔	๙๖๒,๒๔๘.๖๐	๑๐๔,๕๓๖.๕๙
หมึก	๔๕,๓๘๒.๕๖	๑๑,๑๖๕.๔๐	๔๕,๕๙๐.๕๕	๙,๒๒๙.๙๑
หอย	๒๒,๑๘๗.๐๙	๑,๔๘๕.๒๔	๒๕,๙๑๕.๙๐	๑,๘๑๕.๙๐
กุ้ง	๑๘๔,๒๐๔.๑๑	๕๓,๐๙๑.๘๗	๑๕๙,๖๕๘.๕๓	๔๒,๘๙๑.๘๓
ปู	๔,๖๓๗.๖๘	๑,๔๑๐.๒๙	๕,๗๔๙.๘๔	๑,๖๘๔.๔๖
จระเข้	๓๐๒.๕๕	๒,๘๒๗.๔๒	๓๒๒.๒๔	๕๙๑.๒๓
สัตว์น้ำอื่นๆ	๑๒,๗๗๓.๕๒	๓,๙๗๙.๐๑	๘,๙๘๒.๐๑	๓,๘๖๑.๗๓
รวมทั้งหมด	๑,๒๑๓,๕๙๙.๑๖	๑๘๒,๑๕๘.๖๖	๑,๒๐๘,๔๖๗.๖๖	๑๖๔,๖๑๑.๕๑

ตลาดการส่งออกที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๓ อันดับ ๑ คือ สหรัฐอเมริกา มีปริมาณ ๒๖๑,๙๑๔.๐๗ ตัน มูลค่า ๔๖,๒๔๓.๑๑ ล้านบาท อันดับ ๒ คือ ญี่ปุ่น มีปริมาณ ๑๙๖,๐๗๕.๓๖ ตัน มูลค่า ๓๔,๕๐๗.๔๖ ล้านบาท อันดับ ๓ คือ กลุ่มอาเซียน มีปริมาณ ๓๐๐,๔๒๖.๓๔ ตัน มูลค่า ๑๗,๘๕๑.๔๖ ล้านบาท

ปริมาณ : ตัน /มูลค่า : ล้านบาท

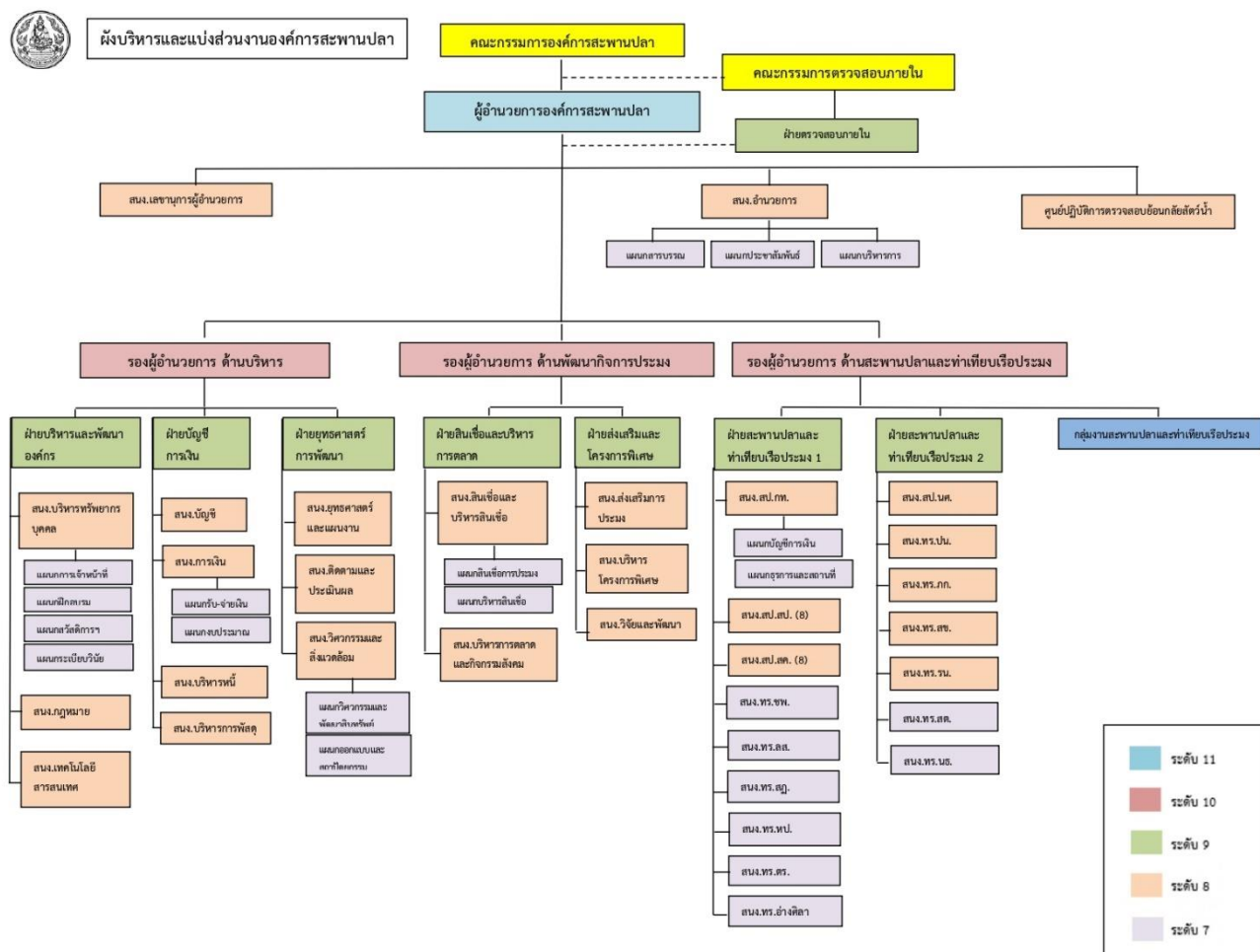
ประเทศ/กลุ่มประเทศ	ปี ๒๕๖๓	
	ปริมาณ	มูลค่า
สหรัฐอเมริกา	๒๖๑,๙๑๔.๐๗	๔๖,๒๔๓.๑๑
ญี่ปุ่น	๑๙๖,๐๗๕.๓๖	๓๔,๕๐๗.๔๖
กลุ่มอาเซียน	๓๐๐,๔๒๖.๓๔	๑๗,๘๕๑.๔๖

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ ในปี ๒๕๖๓ อันดับ ๑ คือ กลุ่มอาเซียน มีปริมาณ ๗๔๒,๘๒๔.๓๗ ตัน มูลค่า ๒๖,๖๑๙.๔๙ ล้านบาท อันดับ ๒ คือ จีน มีปริมาณ ๒๑๖,๔๒๘.๖๗ ตัน มูลค่า ๑๔,๗๘๕ ล้านบาท อันดับ ๓ คือ กลุ่มอเมริกาใต้ มีปริมาณ ๘๑,๕๑๑.๒๐ ตัน มูลค่า ๘,๕๓๒.๗๙ ล้านบาท

ปริมาณ : ตัน /มูลค่า : ล้านบาท

ประเทศ/กลุ่มประเทศ	ปี ๒๕๖๓	
	ปริมาณ	มูลค่า
กลุ่มอาเซียน	๗๔๒,๘๒๔.๓๗	๒๖,๖๑๙.๔๙
จีน	๒๑๖,๔๒๘.๖๗	๑๔,๗๘๕
กลุ่มอเมริกาใต้	๘๑,๕๑๑.๒๐	๘,๕๓๒.๗๙

๑.๕ โครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลา

ปัจจุบันโครงสร้างการบริหารขององค์การสะพานปลาเป็นไปตามข้อบังคับองค์การสะพานปลาว่าด้วยระเบียบบริหารและแบ่งส่วนงาน พ.ศ. ๒๕๖๓ รายละเอียดผังแบ่งส่วนงาน ดังนี้

๑. ผู้อำนวยการ ๑ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ จำนวน ๓ ตำแหน่ง ได้แก่ ๑) ด้านบริหาร ๒) ด้านสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๓) ด้านพัฒนากิจการประมง ฝ่าย จำนวน ๑ ตำแหน่ง ได้แก่ ฝ่ายตรวจสอบภายใน สำนักงาน จำนวน ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ ๑) สำนักงานอำนาจการ ๒) สำนักงานเลขานุการผู้อำนวยการ และศูนย์ จำนวน ๑ ตำแหน่ง ได้แก่ ศูนย์ปฏิบัติการตรวจสอบย้อนกลับสัตว์น้ำ

๒. ฝ่ายบริหารและพัฒนาองค์กร ประกอบด้วย ๓ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๒) สำนักงานกฎหมาย ๓) สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

๓. ฝ่ายบัญชีการเงิน ประกอบด้วย ๔ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานบัญชี ๒) สำนักงานการเงิน ๓) สำนักงานบริหารหนี้ ๔) สำนักงานบริหารการพัสดุ

๔. ฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๓ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน ๒) สำนักงานติดตามและประเมินผล ๓) สำนักงานวิศวกรรมและสิ่งแวดล้อม

๕. ฝ่ายสินเชื่อและบริหารการตลาด ประกอบด้วย ๒ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานสินเชื่อและบริหารสินเชื่อ ๒) สำนักงานบริหารการตลาดและกิจกรรมสังคม

๖. ฝ่ายส่งเสริมและโครงการพิเศษ ประกอบด้วย ๓ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานส่งเสริมการประมง ๒) สำนักงานบริหารโครงการพิเศษ ๓) สำนักงานวิจัยและพัฒนา

๗. ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๑ ประกอบด้วย ๙ สำนักงาน ได้แก่ กลุ่มงาน สป.ทร.

๑) สำนักงานสะพานปลากรุงเทพ ๒) สำนักงานสะพานปลาสมุทรปราการ ๓) สำนักงานสะพานปลาสมุทรสาคร ๔) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงชุมพร ๕) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหลังสวน ๖) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี ๗) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงหัวหิน ๘) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงตราด ๙) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา

๘. ฝ่ายสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๒ ประกอบด้วย ๗ สำนักงาน ได้แก่ ๑) สำนักงานสะพานปลานครศรีธรรมราช ๒) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงปัตตานี ๓) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ๔) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๕) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง ๖) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงสตูล ๗) สำนักงานท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส

๑.๖ ผลการดำเนินงานและฐานะการเงิน

๑.๖.๑ การให้บริการขนถ่ายและจำหน่ายสัตว์น้ำ สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา มีเรือประมง และรถส่งสัตว์น้ำเข้าใช้บริการ คิดเป็นปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำ รายละเอียดดังนี้

ตารางปริมาณมูลค่าและการขนส่งสัตว์น้ำผ่านหน่วยงานขององค์การสะพานปลา

ปริมาณ : ตัน / มูลค่า : ล้านบาท / ยานพาหนะ : เที่ยว

ปีงบประมาณ	สินค้าสัตว์น้ำ		ยานพาหนะ	
	ปริมาณ	มูลค่า	เรือประมง	รถยนต์
๒๕๖๐	๒๕๗,๐๓๔	๑๕,๗๗๐	๓๖,๒๔๒	๑๕,๗๓๐
๒๕๖๑	๒๗๙,๒๐๘	๑๑,๘๕๐	๓๘,๙๙๔	๑๒,๓๙๒
๒๕๖๒	๒๗๘,๕๖๙	๑๐,๙๙๘	๓๕,๑๙๕	๒๒,๒๓๘
๒๕๖๓	๒๘๐,๘๙๖	๑๒,๒๒๑	๓๓,๓๗๘	๒๑,๐๓๐
๒๕๖๔	๒๒๙,๐๑๕	๑๑,๕๐๗	๓๐,๐๗๗	๒๐,๘๖๖

ตารางสถิติปริมาณ มูลค่า และการขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำขององค์การสะพานปลา ปี ๒๕๖๔ จำแนกตาม
หน่วยงาน

ลำดับ	หน่วยงาน	ปริมาณ		มูลค่า		ยานพาหนะ	
		กก.	%	บาท	%	เรือ	รถ
๑	สะพานปลากรุงเทพ	๑๑,๖๕๙,๘๓๔	๕.๐๙	๖๙๐,๓๑๑,๖๐๒	๖	๐	๑๓,๖๕๖
๒	สะพานปลาสมุทรปราการ	๓,๑๑๒,๕๖๕	๑.๓๖	๑๒๔,๖๘๘,๖๐๕	๑.๐๘	๑๙๘	๐
๓	สะพานปลาสมุทรสาคร	๒๔,๗๗๕,๐๖๙	๑๐.๘๑	๒๗๐,๖๒๕,๖๗๕	๒.๓๕	๓,๐๕๕	๐
๔	สะพานปลานครศรีธรรมราช	๖,๐๕๓,๓๑๐	๒.๖๔	๒๙๐,๑๘๘,๒๒๘	๒.๕๒	๕๙๓	๔๖
๕	ท่าเทียบเรือประมงชุมพร	๑๘,๗๙๒,๒๒๑	๘.๒๑	๖๒๕,๓๒๘,๒๘๐	๕.๔๓	๓,๗๙๑	๐
๖	ท่าเทียบเรือประมงหลังสวน	๒,๙๓๔,๗๕๙	๑.๒๘	๕๖,๑๐๗,๓๐๖	๐.๔๙	๑,๓๗๓	๐
๗	ท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี	๓,๕๓๑,๔๘๒	๑.๕๔	๖๐,๐๗๖,๘๑๖	๐.๕๒	๑๗๗	๒๙๐
๘	ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๙	ท่าเทียบเรือประมงตราด	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๑๐	ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๑๑	ท่าเทียบเรือประมงปัตตานี	๘๗,๑๘๕,๓๐๔	๓๘.๐๗	๔,๘๓๖,๓๑๘,๓๔๖	๔๒.๐๓	๖,๕๘๖	๓,๒๓๕
๑๒	ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต	๒๕,๔๙๐,๑๑๘	๑๑.๑๓	๑,๕๐๑,๗๘๑,๗๖๘	๑๓.๐๕	๗,๐๓๖	๕๑๔
๑๓	ท่าเทียบเรือประมงสงขลา	๒๙,๐๑๒,๘๐๘	๑๒.๖๗	๑,๙๙๔,๙๑๓,๖๑๕	๑๗.๓๔	๔,๓๙๙	๒,๐๑๗
๑๔	ท่าเทียบเรือประมงระนอง	๑๑,๖๔๑,๑๔๒	๕.๐๘	๙๔๕,๐๐๙,๐๓๔	๘.๒๑	๒,๐๔๘	๐
๑๕	ท่าเทียบเรือประมงสตูล	๓,๕๐๑,๙๒๙	๑.๕๓	๘๗,๗๕๒,๗๘๓	๐.๗๖	๒๕๔	๑,๑๐๘
๑๖	ท่าเทียบเรือประมงนราธิวาส	๑,๓๒๕,๒๓๐	๐.๕๙	๒๔,๔๔๗,๖๙๐	๐.๒๑	๕๖๗	๐

หมายเหตุ :

๑. ท่าเทียบเรือประมงหัวหิน ไม่มีกิจกรรม
๒. ท่าเทียบเรือประมงตราด ไม่มีกิจกรรม
๓. ท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ไม่มีกิจกรรม
๔. ท่าเทียบเรือประมงสงขลา ๑ ไม่มีกิจกรรมเนื่องจากให้บริษัทเอกชนเช่าพื้นที่

๑.๖.๒ ฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาระหว่างปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๔
ค่อนข้างผันผวน สาเหตุสำคัญเกิดจากรายได้จากการดำเนินงานมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากภาวะการประมงชบเซา
จากปัญหาการควบคุมการทำประมงผิดกฎหมาย IUU Fishing การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-
๑๙) และน้ำมันดีเซลมีราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจากสภาวะสงครามรัสเซีย - ยูเครน ทำให้ต้นทุนการทำประมงสูงขึ้น

ชาวประมงบางส่วนหยุดทำการประมง ทำให้มีผู้เข้าใช้บริการน้อยลง ในขณะที่รายจ่ายขององค์การสะพานปลา มีแนวโน้มสูงขึ้นมาก ฐานะทางการเงินขององค์การสะพานปลา (งบดุลและงบกำไรขาดทุน) และรายงานการเงินของ องค์การสะพานปลาปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔ เป็นดังนี้

รายงานการเงินขององค์การสะพานปลาปี ๒๕๖๒-๒๕๖๔

งบดุล

หน่วย: ล้านบาท

รายการ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
- เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	๔๒.๑๖	๖๘.๕๙	๙๑.๓๑
- เงินลงทุนชั่วคราว	๘๔.๘๙	๗๖.๒๐	๙๑.๔๕
- ลูกหนี้เงินกู้โครงการพัฒนาการประมง - สุทธิ	๒๐.๑๒	๑๓.๘๐	๑.๙๒
- ลูกหนี้ค่าจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำแปรรูป	๐.๒๐	๐.๒๑	๐.๑๘
- ลูกหนี้โครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำ - กรมราชทัณฑ์	๐.๐๐	๐.๐๐	๐.๐๐
- ลูกหนี้เงินกู้กองทุนสวัสดิการ	๓๓.๘๐	๓๑.๓๗	๒๘.๘๕
- สินค้าคงเหลือ	๐.๐๑	๐.๐๕	๐.๐๕
- วัสดุคงเหลือ	๐.๓๗	๐.๔๑	๐.๔๑
- สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	๒๕.๕๕	๓๗.๘๓	๑๖.๕๙
- รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	๒๐๗.๑๐	๒๒๘.๔๖	๒๓๐.๗๖
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
- เงินลงทุนระยะยาว	๗๒.๓๒	๖๓.๓๘	๖๓.๓๘
- อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน - สุทธิ	๒๐.๒๕	๑๙.๔๕	๑๘.๖๕
- ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	๙๑๘.๘๖	๑,๐๑๖.๙๔	๑,๐๑๑.๔๓
- สินทรัพย์สิทธิการใช้ - สุทธิ	-	-	๘๖.๙๓
- สินทรัพย์ไม่มีตัวตน - สุทธิ	๖.๗๕	๕.๙๔	๑๑.๗๖
- เงินมัดจำและเงินประกัน	๐.๓๒	๐.๓๒	๐.๓๒
- รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	๑,๐๑๘.๕๐	๑,๑๐๖.๐๓	๑,๑๙๒.๔๗
รวมสินทรัพย์	๑,๒๒๕.๖๐	๑,๓๓๔.๔๙	๑,๔๒๓.๒๓

รายการ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
หนี้สินและส่วนทุน			
หนี้สินหมุนเวียน			
- เจ้าหนี้การค้า	๐.๐๓	๐.๒๙	๐.๐๓
- ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	๒๒.๓๔	๑๑.๕๑	๑๕.๒๗
- หนี้สินตามสัญญาเช่าที่ถึงกำหนดชำระภายใน ๑ ปี	-	-	๖.๓๔
- รายรับล่วงหน้า	๑.๓๗	๑.๘๐	๑.๖๙
- เงินรายได้แผ่นดินค้ำนำส่งคลัง	-	๑๐.๗๔	๗.๓๕
- หนี้สินหมุนเวียนอื่น	๑.๔๐	๑.๙๘	๑.๒๙
- รวมหนี้สินหมุนเวียน	๒๕.๑๔	๒๖.๓๒	๓๑.๙๗
- หนี้สินไม่หมุนเวียน			
- เงินรับฝาก	๖.๗๘	๘.๓๓	๒๖.๐๓
- เงินประกัน	๒๔.๔๓	๒๕.๑๕	๒๕.๓๓
- หนี้สินตามสัญญาเช่า	-	-	๘๘.๐๗
- รายได้รอการรับรู้	๑๙.๐๘	๑๗.๑๕	๑๔.๒๔
- รายได้จากการรับบริจาคการรับรู้	๘๓๘.๑๖	๙๓๙.๐๒	๙๑๘.๓๙
- กองทุนสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงาน	๑๑๖.๓๖	๑๐๓.๓๙	๙๗.๔๔
- ภาระผูกพันตามโครงการผลประโยชน์พนักงาน	๕๔.๒๒	๕๘.๑๒	๕๙.๗๐
- รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	๑,๐๕๙.๐๓	๑,๑๕๑.๑๖	๑,๒๒๙.๒๐
รวมหนี้สิน	๑,๐๘๔.๑๗	๑,๑๗๗.๔๘	๑,๒๖๑.๑๗
ส่วนของทุน			
- ทุน	๑๖.๗๖	๑๖.๗๖	๑๖.๗๖
- กองทุนสวัสดิการ	๔๙.๗๐	๕๐.๘๑	๕๑.๓๖
- กำไรสะสม	๗๔.๙๙	๘๙.๔๕	๙๓.๙๖
รวมส่วนของทุน	๑๔๑.๔๕	๑๕๗.๐๒	๑๖๒.๐๘
รวมหนี้สินและส่วนของทุน	๑,๒๒๕.๖๒	๑,๓๓๔.๕๐	๑,๔๒๓.๒๕

งบกำไรขาดทุน

หน่วย: ล้านบาท

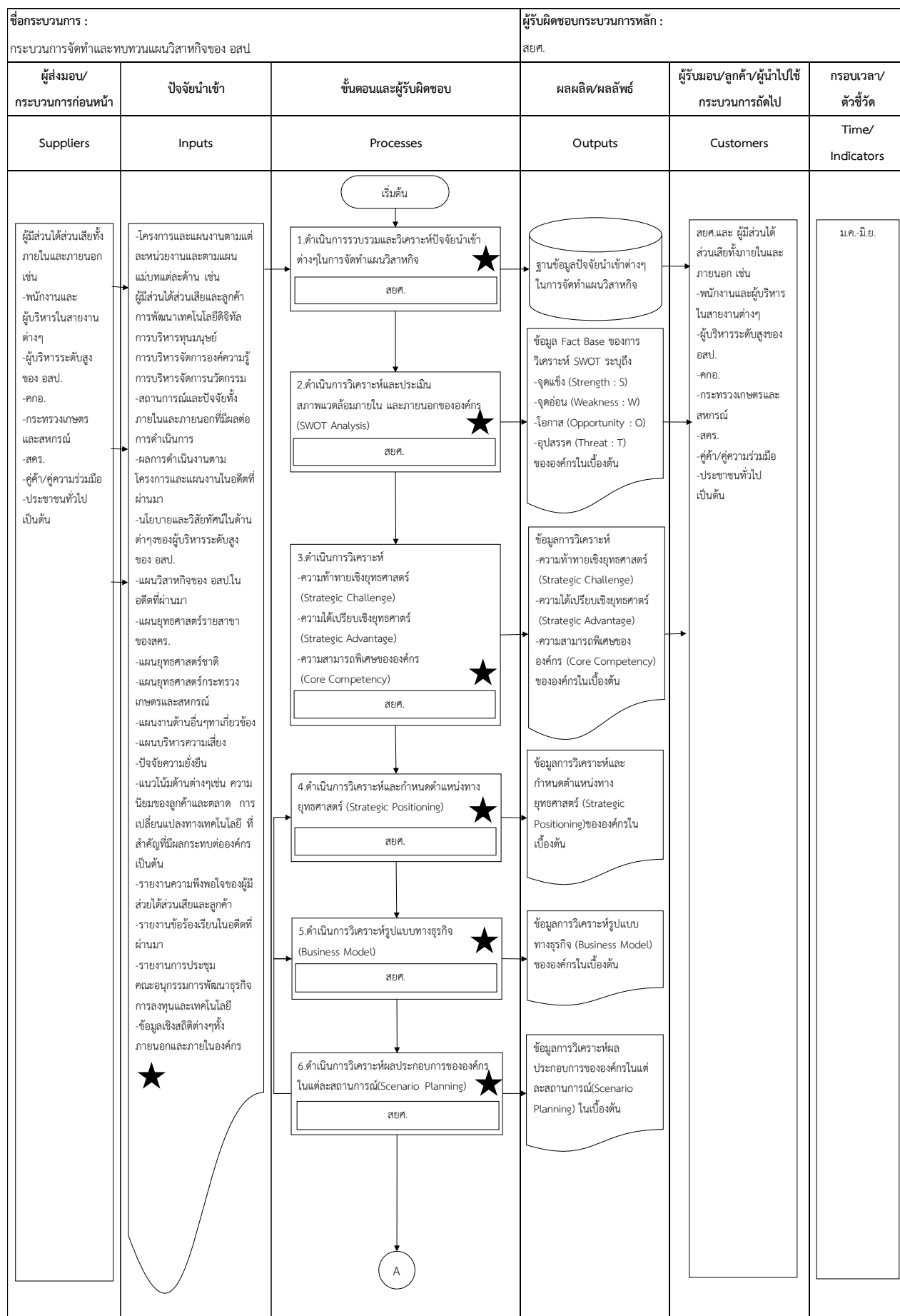
รายการ	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
รายได้			
- รายได้จากโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป	๐.๙๗	๑.๒๓	๐.๓๖
- รายได้จากค่าบริการและค่าธรรมเนียม	๘๖.๒๖	๑๒๓.๙๘	๗๔.๙๑
- รายได้กองทุนสวัสดิการ	๑.๘๔	๑.๗๖	๑.๕๑
- กำไรจากการขายที่	-	-	๖๖.๓๒
- รายได้ค่าเช่า	๕๔.๘๓	๕๔.๙๘	๔๗.๘๔
- รายได้อื่น	๕๗.๖๒	๕๘.๗๘	๗๖.๙๖
รวมรายได้	๒๐๑.๕๒	๒๔๐.๗๓	๒๖๗.๙๐
ค่าใช้จ่าย			
- ต้นทุนโครงการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์แปรรูป	๐.๗๗	๑.๐๘	๐.๔๑
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหาร	๑๘๐.๓๖	๑๗๒.๒๑	๑๖๓.๕๓
- ค่าใช้จ่ายกองทุนสวัสดิการ	๑.๑๓	๑.๔๔	๑.๐๒
- ค่าเสื่อมราคาอาคารและอุปกรณ์	๓๕.๓๙	๓๘.๑๖	๖๙.๙๐
- ค่าตัดจำหน่าย	๐.๖๑	-	-
- ค่าเสื่อมราคาอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน	๐.๗๙	-	-
- ค่าใช้จ่ายตามโครงการส่งเสริมการประมง	๐.๓๘	๐.๙๘	๐.๗๑
- ค่าใช้จ่ายส่งเสริมการประมง	๐.๑๕	-	-
- ค่าใช้จ่ายอื่น	๘.๑๗	๓.๔๖	๑๐.๙๗
รวมค่าใช้จ่าย	๒๒๗.๗๕	๒๑๗.๓๓	๒๔๖.๕๔
กำไร (ขาดทุน) สำหรับปี	(๒๖.๒๕)	๒๔.๒๙	๑๖.๗๙
กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จอื่น	(๐.๒๗)	๐.๗๒	๑.๕๗
กำไร (ขาดทุน) เบ็ดเสร็จรวมสำหรับปี	(๒๖.๕๒)	๒๕.๐๑	๑๘.๓๖

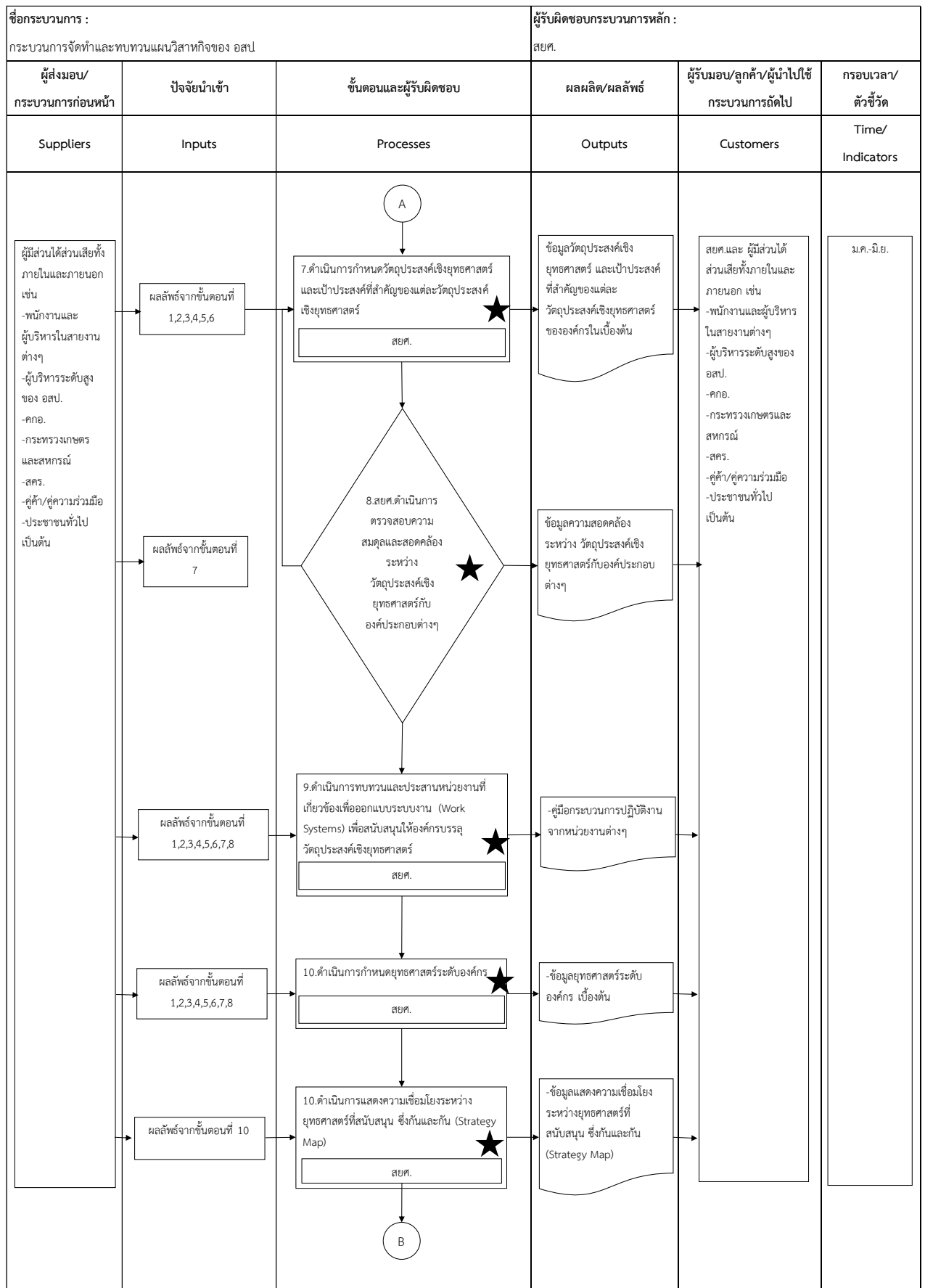
๑.๗ วัตถุประสงค์และทิศทางการจัดทำแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวนประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔)

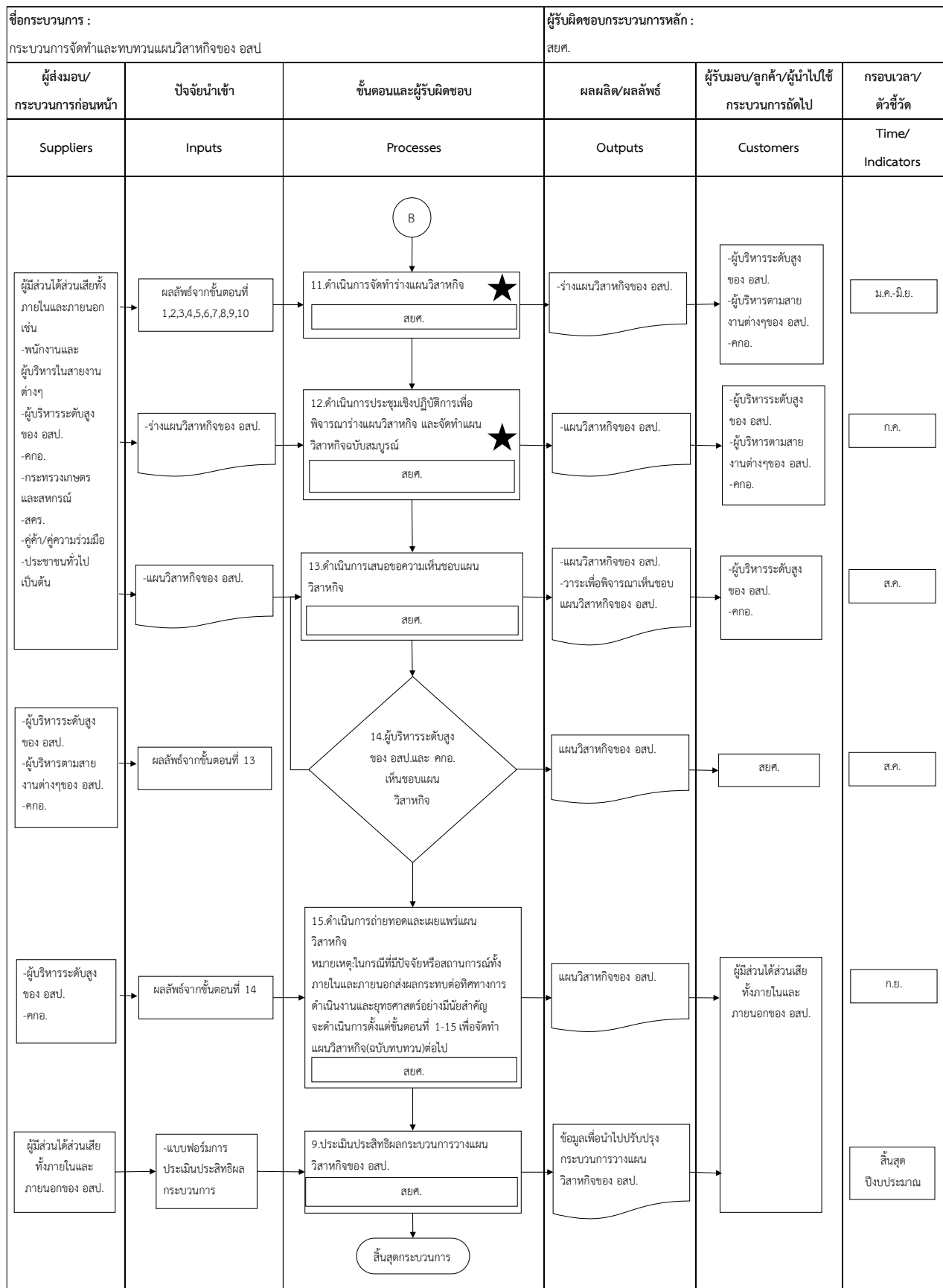
แผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแผนหลักขององค์การสะพานปลา ในการเสริมสร้างขีดความสามารถกำลังคน รวมทั้งสร้างความตระหนักให้กับประชาชน เพื่อการสนับสนุนการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต พร้อมทั้งเพื่อให้ภารกิจการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา ในระยะ ๕ ปี มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศที่มีคนเป็นศูนย์กลาง โดยคำนึงถึงกรอบนโยบาย ยุทธศาสตร์ของประเทศที่เกี่ยวข้อง และนโยบายที่เกี่ยวกับการพัฒนาระดับประเทศ รวมทั้งยังมีการวิเคราะห์และ คำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต การเปลี่ยนแปลงทางสังคม/การมีโอกาสดำเนินการไปลดความ เลื่อมล้ำทางสังคม/ครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป/การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เพื่อให้มีความทันสมัยและ สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม ทั้งภายนอกและภายในองค์กร โดยนำหลักการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ SOWT/TWOS Matrix/Balanced Scorecard/Key Performance Indicators (BSC/KPIs) มาประยุกต์ใช้ ซึ่งมีการพิจารณาถึง วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) การบริหารจัดการองค์กร (Direction) และสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและ ภายในต่าง ๆ ที่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาในการกำหนดและแปลงประเด็นยุทธศาสตร์ มาสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม พร้อมด้วยการกำหนดวัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ เป้าหมายผลการดำเนินการ และกลยุทธ์ เพื่อนำมากำหนดทิศทางและปรับบทบาทขององค์กร เป็นกลไกหลักที่จะบริหารจัดการองค์กรความรู้ ด้านการประมง เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ทันสมัย สอดรับกับกระแสโลกและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ทุกกลุ่ม อันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของคนทุกช่วงวัยผ่านแหล่งเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ สาธารณะ เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจและความเท่าเทียมกันทางสังคม

๑.๘ กระบวนการการจัดทำและทบทวนแผนวิสาหกิจ

แผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ มีกระบวนการการจัดทำและทบทวนแผนฯ โดยมีกระบวนการที่เป็นมาตรฐานในคู่มือปฏิบัติงาน “กระบวนการจัดทำและทบทวนแผนวิสาหกิจของ อสป.” ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บทที่ ๒

กรอบแนวคิด นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

แผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้รวบรวมหลักการยุทธศาสตร์และนโยบายที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับบทบาทและภารกิจขององค์การสะพานปลา และสอดคล้องตามหลักเกณฑ์การประเมินกระบวนการปฏิบัติงานและการจัดการ (Enablers) หมวด ๒ การวางแผนเชิงกลยุทธ์ (Strategic Planning : SP) ดังต่อไปนี้

๒.๑ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยแนวคิดนี้ได้เริ่มต้นจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ ๙ ได้พระราชทานแนวคิดที่สำคัญสำหรับประชาชนชาวไทย ซึ่งเป็นพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางในเรื่องการดำเนินชีวิตอย่างผาสุก เริ่มต้นจากในระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับจังหวัด ระดับภาค จนไปถึงระดับประเทศ โดยในแนวคิดดังกล่าวมุ่งให้เกิดการพัฒนาภายในประเทศอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในกระแสโลกปัจจุบัน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ความรู้ในด้านเทคโนโลยี และให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด โดยยึดหลักแนวทางของพุทธศาสนาใน “หลักทางสายกลาง” พร้อมด้วยการดำเนินชีวิตด้วยความไม่ประมาท มีเหตุมีผลกับการกระทำ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบกับผู้อื่นหรือคนรอบข้าง และเพื่อให้ตนเองและครอบครัวมีความมั่นคงในอนาคตต่อไป โดยอยู่ภายใต้ ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข ดังนี้

ห่วงที่ ๑ ความพอประมาณ หมายถึง การดำเนินชีวิตแบบพอดีไม่มากไม่น้อยเกินไป เหมาะสมกับฐานะของตน และจะต้องไม่มีผลกระทบต่อตนเอง ผู้อื่น รวมถึงสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

ห่วงที่ ๒ ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจจะดำเนินการอะไร จะต้องมีความมีเหตุผลตามหลักกฎหมาย หลักจริยธรรม จารีตประเพณี ประกอบกัน มิใช่ตัดสินใจไปด้วยอารมณ์ หรือเพียงแค่ว่าความคิดของตน

ห่วงที่ ๓ การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะเปลี่ยนแปลงไป หรือในอนาคตที่จะเกิดขึ้น ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม เป็นต้น

เงื่อนไขที่ ๑ ความรู้ โดยเป็นการอาศัยความรู้ในแขนงวิชาต่าง ๆ มาประกอบกันเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อปฏิบัติหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด และเพื่อให้เกิดความรอบรอบในการกระทำนั้น ๆ

เงื่อนไขที่ ๒ คุณธรรม ซึ่งเป็นการเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจให้กับประชาชน เพื่อให้ตระหนักถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามัคคีของคนในชาติ การร่วมมือร่วมใจกันฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ไม่กอบโกยผลประโยชน์แห่งตน และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

โดยแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงแบ่งเป็น ๑๐ ประการดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ม.ป.ป.)

๑) มองการณ์ไกลในการบริหารจัดการและตัดสินใจในเชิงนโยบาย ไม่มุ่งหวังกำไรในระยะสั้นแต่คิดถึงผลกระทบในระยะยาว

๒) ให้คุณค่าแก่พนักงานอย่างจริงใจและพัฒนาพนักงานอย่างต่อเนื่อง (รวมถึงพัฒนาให้เป็นผู้บริหาร) หลีกเลี่ยงการให้พนักงานออกในยามทุกข์ยากทางเศรษฐกิจ เพราะพนักงานคือสินทรัพย์ (ที่พัฒนาได้) ขององค์กร

๓) จริงใจและหวังดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจทั้งหมด รวมถึงประชากรและสังคมในอนาคต

๔) ให้ความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมทั่วทั้งองค์กร ทั้งในส่วนของผลิตภัณฑ์และกระบวนการให้บริการหรือกระบวนการผลิต

๕) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๖) ใช้และ/หรือพัฒนาเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพแต่ราคาไม่สูงโดยเฉพาะเทคโนโลยีแบบไทยๆ หรือ พื้นบ้าน

๗) ขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป เมื่อพร้อมทุกด้านเท่านั้น

๘) ลดความเสี่ยงโดยการมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ตลาดที่หลากหลาย และการลงทุนที่หลากหลาย โดยอยู่บนพื้นฐานของความรู้จริง

๙) แบ่งปันรวมถึงการแบ่งปันองค์ความรู้ที่มีกับคู่แข่งกัน เพื่อพัฒนาตลาด เพื่อประโยชน์จะตกแก่ผู้บริโภคและสังคม

๑๐) มีวัฒนธรรมองค์กรที่มีจริยธรรม ความอดทน ความขยันหมั่นเพียร เป็นค่านิยมพื้นฐาน

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาองค์กรให้การเดินทางมีความสมดุลในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นปริมาณการผลิตที่เหมาะสมกับปริมาณความต้องการของตลาด

การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับบริบทประเทศ และคำนึงถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม ภูมิอากาศ และปัจจัยเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งด้านการพัฒนาองค์กร

และวิชาการในองค์กร ควรจะบูรณาการองค์ความรู้จากหลายศาสตร์หลายสาขาร่วมกัน เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์ภายในองค์กรจากการบูรณาการองค์ความรู้ อาจนำไปสู่นวัตกรรมขององค์กร ซึ่งช่วยส่งเสริมปริมาณการผลิตและคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนการสร้างวัฒนธรรมขององค์กรที่ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารลดระบบอุปถัมภ์เพิ่มให้เกิดการแข่งขัน และการพัฒนาภายในองค์กรให้มากขึ้น พร้อมทั้งการดำเนินงานต่าง ๆ จะต้องรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมร่วมด้วย

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การสะพานปลา

องค์การสะพานปลาเป็นองค์กรที่น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมาใช้เป็นกรอบการดำเนินงานและยุทธศาสตร์องค์กร ภายใต้หลักการ ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข มาใช้ในการปฏิบัติงานและเพื่อยกระดับให้อาชีพการประมงเป็นอาชีพที่มีความมั่นคง ยั่งยืน ดังนี้

- การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศขององค์การสะพานปลา
 - ส่งเสริมให้ชุมชนมีการร่วมมือและช่วยกันพัฒนา ทั้งในชุมชนตนเองและชุมชนอื่น ๆ อย่างสมดุล
 - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มคนจากหลากหลายภูมิสังคม หลากหลายอาชีพ ฯลฯ เพื่อสร้างความเข้าใจเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และเกิดความสามัคคี
 - ส่งเสริมให้ประชาชนอยู่อย่างพอกิน และพึงตนเองได้
 - ส่งเสริมความรู้และทักษะในการดำรงชีวิต ใช้สติปัญญาในการตัดสินใจและดำเนินชีวิต
 - มีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน
- การประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการปฏิบัติงานขององค์การสะพานปลา
 - มองการณ์ไกลในเรื่องการบริหารจัดการ
 - ให้ความสำคัญแก่พนักงานอย่างจริงจังและพัฒนาพนักงานอย่างต่อเนื่อง
 - จริงใจและหวังดีต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจทั้งหมด
 - ให้ความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมทั้งองค์กร
 - ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
 - ใช้ และ/หรือพัฒนาเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ แต่ราคาไม่สูง โดยเฉพาะภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไปและเมื่อมีความพร้อม
 - บริหารความเสี่ยง โดยมีผลิตภัณฑ์ที่หลากหลาย ตลาดที่หลากหลายและการลงทุนในธุรกิจที่มีความชำนาญ
 - แบ่งปัน รวมถึงการแบ่งปันองค์ความรู้ที่มีเพื่อพัฒนาตลาด
 - ยึดถือจริยธรรม มีความอดทนและขยันหมั่นเพียร

นอกจากนี้องค์การสะพานปลายังคงมุ่งสืบสานพระราชปณิธานของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กับการน้อมนำหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงที่ว่าด้วย “๓ ห่วง” (ความพอประมาณ ความมีเหตุผล

ภูมิคุ้มกัน) “๒ เจื่อนใจ” (ความรู้ - คุณธรรม) มาใช้ในการบริหารองค์กร ควบคู่กับการแสดงความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลา ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำด้วยนโยบาย ๕ ส. กล่าวคือ

ส.ที่ ๑ เสริมความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกร กับ องค์การสะพานปลา ให้ยั่งยืน

ส.ที่ ๒ สนับสนุนการทำธุรกิจแบบโปร่งใส เป็นธรรมตามเป้าหมาย

ส.ที่ ๓ สร้างอุตสาหกรรมที่เป็นเลิศทั้งในด้านคุณภาพ ความปลอดภัยทางด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

ส.ที่ ๔ ส่งเสริมคุณภาพการทำงาน (Quality of Working Life) และคุณภาพชีวิต บุคลากรทุกระดับ (Happy Work Place)

ส.ที่ ๕ ส่งเสริมใช้ประโยชน์จากทรัพยากรขององค์การสะพานปลา เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้กับสังคมและประเทศในที่สุด

๒.๒ กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

ในปัจจุบันเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนในการดำเนินชีวิตของประชากรโลกเพิ่มมากขึ้น ส่งผลต่อพฤติกรรมความเป็นอยู่และยังรวมไปถึงเรื่องอื่น ๆ อีกหลายด้าน ที่จะต้องพร้อมตอบสนองกับความรวดเร็ว ดังนั้น ประเทศไทยจึงได้วางกรอบในการพัฒนาประเทศระยะยาวที่พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ซึ่งได้เกิดเป็น “แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี” ขึ้นมา รวมไปถึงการรวมกลุ่มทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งหลาย ๆ ประเทศพยายามหาโอกาสในการสร้างเศรษฐกิจของประเทศตนเอง และจากยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ตลอดจนประเทศไทยกำลังผลักดันให้ประเทศมีบทบาทในเวทีการค้าโลกและในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น และต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการขนส่งของอาเซียน ซึ่งมีกรอบการพัฒนา ๖ ด้าน

กรอบแผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของประเทศไทย คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังกล่าวข้างต้น นับว่าเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน
 เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา
 ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนา
 คุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง
 เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ
 คนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม** ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ
 เศรษฐกิจ

- ด้านความมั่นคง สนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร น้ำ และพลังงาน
- ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม ยกกระดับสู่การเป็นเกษตรกร ชาวประมง สมัยใหม่เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตรและมีการเชื่อมต่อกับตลาดสินค้า และบริการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นให้สามารถพึ่งตนเอง ช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน
- ด้านการเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ พัฒนาศักยภาพคนให้มีความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมประมง
- ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ลดความเหลื่อมล้ำ
- ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) การลดก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- ด้านการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานให้มีความเหมาะสม มีการบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ เป็นต้น จากกรอบการพัฒนา และวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ในช่วงต้น ที่มุ่งหวังให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” รวมถึงการมุ่งเน้นให้ประเทศมีบทบาทในเวทีการค้าโลกและในภูมิภาคเพิ่มมากขึ้น มีการรวมกลุ่มทางการค้าที่เพิ่มมากขึ้น และประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการค้าและการขนส่งของอาเซียน ด้วยการกำหนดกรอบการพัฒนาไว้ทั้ง ๖ ด้าน ดังกล่าวนั้น องค์กรสะพานปลา (อสป.) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ ด้วย วัตถุประสงค์หลักขององค์กร ๒ ด้าน คือ จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ

หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง นับได้ว่าองค์การสะพานปลาเป็นองค์กรที่มีความสำคัญอย่างมากและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับเกษตรกร ชาวประมง องค์กรหนึ่งของภาคเกษตรกรรมประเทศไทย

ดังนั้นการขับเคลื่อนและทิศทางการพัฒนาขององค์กร จึงมีนัยสำคัญต่อการบรรลุกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปีที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะตามกรอบการพัฒนาด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพ ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมกันภายในสังคม และด้านการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งองค์การสะพานปลา ทั้ง ๒ ด้านอย่างชัดเจน รวมถึงสอดคล้องกับพันธกิจการส่งเสริมการทำประมงให้เป็นอาชีพแก่เกษตรกร ชาวประมง ไทยอย่างมั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมประมงให้ครบวงจรและมีมูลค่าเพิ่ม และการสร้างแหล่งความรู้ด้านอุตสาหกรรมประมง ซึ่งองค์การสะพานปลาควรกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนขององค์กรให้เป็นไปในลักษณะของการสร้างอาชีพการประมง ทั้งกับเกษตรกร ชาวประมง กลุ่มธุรกิจ และอุตสาหกรรมแบบครบวงจรตามห่วงโซ่อุปทาน ให้มีความมั่นคง ยั่งยืน ได้มาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงควรสนับสนุนด้านการพัฒนาวิจัย เทคโนโลยี ทั้งในเชิงของการสร้างสรรค์ ผลงานและการถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อสนับสนุนและเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาส และร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประเทศ นอกจากนี้เพื่อการขับเคลื่อนองค์การสะพานปลาอย่างต่อเนื่องและการบริหารจัดการองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทางองค์การสะพานปลาควรพัฒนาทุนมนุษย์ภายใน และเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรอย่างครอบคลุมในทุกมิติ ร่วมกับการใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หลักธรรมาภิบาล และความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างสมดุล

๒.๓ แผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเกษตร

ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ การพัฒนาภาคการเกษตรให้มีศักยภาพและขีดความสามารถทางการแข่งขัน จะเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่จะช่วยให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม โดยการกระจายรายได้สู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยสร้างการเติบโตที่คำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ในช่วงปี ๒๕๕๐ – ๒๕๖๐ ภาคเกษตรของไทยมีอัตราการเติบโตในระดับที่น้อยกว่าร้อยละ ๑ โดยมีสาเหตุสำคัญจากข้อจำกัดด้านการใช้และเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่ไม่เหมาะสม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติส่งผลกระทบต่ออัตราการระดับผลผลิตภาพการผลิตและรายได้ของภาคเกษตร ซึ่งที่ผ่านมาได้มีมาตรการในการบรรเทาปัญหา แต่ส่วนใหญ่เป็นแผนระยะสั้นเพื่อการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า สะท้อนให้เห็นว่าภาคเกษตรของไทยยังสมารถได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับศักยภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขันให้เทียบเท่ากับภาคการผลิตอื่น ๆ และเป็นส่วนหนึ่ง

ในการยกระดับรายได้ของประเทศให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ดังนั้น เพื่อเป็นการวางรากฐานการพัฒนาในระยะยาวอันจะนำไปสู่การพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ จึงจำเป็นต้องมีทิศทางในการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้ สร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรในระยะ ๒๐ ปี โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม สมัยใหม่ในการผลิตและการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชน ในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น และสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก

แผนย่อยเกษตรปลอดภัย พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่าง ๆ รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัย สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมด้านการขยายตลาดบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

แผนย่อยเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ รวมถึงพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และใช้ฐานการทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสม และส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

แผนย่อยเกษตรแปรรูป สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และผลักดันเทคโนโลยีและ

นวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่าง ขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและ อุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิตและ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพ เกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและ ภูมิสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการเกษตรและพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีด ความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยถ่ายทอดและสนับสนุน เทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่สามารถเข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จาก ข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

แผนย่อยระบบนิเวศการเกษตร ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยให้การสร้างมูลค่าในภาค เกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากรทาง การเกษตร และการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่าง เหมาะสม การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและระบบติดตาม เฝ้าระวัง และเตือนภัยสินค้าเกษตร ให้ทันกับสถานการณ์ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่สนับสนุนภาคการเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ การพัฒนา คุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค การส่งเสริมและ ขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและ อำนาจความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็ว และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดขั้นตอน และระยะเวลาในการส่งสินค้า

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เป็นแผนที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ๒) สังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค ๓) วิถีที่ยั่งยืน และ ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ และมีประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศ ๑๓ หมายความว่า ดังนี้ หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมายความว่า ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมายความว่า ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก หมายความว่า ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมายความว่า ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่

สำคัญของภูมิภาค หมายความว่า ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน หมายความว่า ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน หมายความว่า ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอน หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงของแผน ๓ ระดับ

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

๒.๕ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐

มุ่งเน้นการสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจจากฐานทรัพยากรที่มีความหลากหลายด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม ร่วมกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และความคิดสร้างสรรค์ในการเพิ่มการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศไทย (GDP) ใน ๔ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหารสุขภาพ และการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมถึงการรักษาฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้สมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดีคุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดีด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคสินค้าเกษตร จำนวน ๓ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสมัยใหม่ และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๒.๖ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

เป็นกำหนดวาระการพัฒนาภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (post - ๒๐๑๕ development agenda) ตามกระบวนการทศวรรษ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยอาศัยกรอบความคิดการพัฒนาที่สมดุลเชื่อมโยงร่วมกันใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งประชาคมโลกตกลงร่วมกันที่จะใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานด้านการพัฒนา

ด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ (SCGs: ๑๗ Goals) เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ครอบคลุมระยะเวลา ๑๕ ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

SDGs คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาของโลกภายหลัง ปี 2558 ที่องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) กำหนด ประกอบด้วย 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจน	เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ
เป้าหมายที่ 2 ขจัดความหิวโหย เกษตรยั่งยืน	เป้าหมายที่ 11 เมืองปลอดภัย
เป้าหมายที่ 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	เป้าหมายที่ 12 การผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ 4 การศึกษาเท่าเทียมและทั่วถึง	เป้าหมายที่ 13 ต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	เป้าหมายที่ 14 อนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล
เป้าหมายที่ 6 การจัดการน้ำและสุขาภิบาล	เป้าหมายที่ 15 การจัดการระบบนิเวศทางบก
เป้าหมายที่ 7 การเข้าถึงพลังงานที่ทันสมัย	เป้าหมายที่ 16 สังคมเป็นสุข
เป้าหมายที่ 8 การเติบโตทางธุรกิจที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ 17 สร้างความเข้มแข็งในระดับสากล
เป้าหมายที่ 9 พัฒนาอุตสาหกรรม นวัตกรรม และ	

ปัจจัยความสำเร็จของการพัฒนาที่ยั่งยืนมี 5 องค์ประกอบ คือ

1. ประชาชน : ขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหยลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
2. ความมั่งคั่ง : ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีสอดคล้องกับธรรมชาติ
3. โลก : ปกป้องดูแลโลก ทรัพยากรธรรมชาติ และสภาพภูมิอากาศเพื่อคนรุ่นหลัง
4. สันติภาพ : การอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
5. เน้นส่วนความร่วมมือ : ร่วมมือและดำเนินการตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับโลก

ในส่วนของประเทศไทยมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนมาโดยตลอด ณ ขณะนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs เป็นประเด็นสำคัญที่ถูกหยิบยกนำมาใช้ในการกำหนดเป้าหมายของประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และการวางทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อให้ทุกภาคร่วมสร้างสังคมที่เป็นสุข ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมขจัดปัญหาความยากจน ส่งเสริมการเป็นเศรษฐกิจสีเขียว มีการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

17

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจน ทุกรูปแบบทุกสถานที่ โดยมีแนวทางในการระดมทรัพยากรจากแหล่งที่หลากหลาย ยกระดับความร่วมมือ สร้างกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ที่สนับสนุนคนยากจนและเร่งการลงทุน

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร ส่งเสริมเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการเพิ่มการลงทุน ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการเกษตรอย่างยั่งยืน การปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่และกำลังการผลิตของเกษตรกรขนาดเล็ก แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารอย่างรุนแรง

เป้าหมายที่ ๓ มีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี รับรองการมีสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคนในทุกช่วงอายุ โดยมีแนวทางในการบรรลุหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การเข้าถึงยาและวัคซีนอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสำหรับทุกคน การเข้าถึงยาในราคาที่เหมาะสม การสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวัคซีน และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่เท่าเทียม รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน โดยมีแนวทางให้เยาวชนทุกคนได้รับการสำเร็จการศึกษาฟรีในระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา และจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพในราคาที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกัน ขจัดความไม่เสมอภาคทางเพศและความเหลื่อมล้ำ

เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ และยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครู

เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนابทบาทสตรีและเด็กผู้หญิง โดยมีแนวทางยุติการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในทุกที่ ปฏิรูปให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

เป้าหมายที่ ๖ การจัดการน้ำและสุขาภิบาล รับรองการมีน้ำใช้ การจัดการน้ำและสุขาภิบาลที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางที่ทำให้มีน้ำดื่มที่ปลอดภัยและราคาเหมาะสม จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย และส่งเสริมสุขอนามัยในทุกระดับ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำ เช่น ป่าไม้ ภูเขาและแม่น้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดูแล ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมให้มีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนเทคโนโลยีการบำบัดน้ำในประเทศที่กำลังพัฒนา

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่ทุกคนเข้าถึงได้ รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ ยั่งยืน ทันสมัย โดยมีแนวทางการลงทุนในแหล่งพลังงานสะอาด เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม และพลังงานความร้อน การขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อให้มีแหล่งที่มาของพลังงานสะอาดในประเทศที่กำลังพัฒนา และยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัยและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด

เป้าหมายที่ ๘ การจ้างงานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานที่มีคุณค่า โดยมีแนวทางส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน โดยบรรลุเป้าหมายการผลิตในระดับที่สูงขึ้นและผลิตผ่านนวัตกรรมทางเทคโนโลยีส่งเสริมผู้ประกอบการและการสร้างงาน ตลอดจนการจัดการบังคับใช้แรงงานทาสและการค้ามนุษย์

เป้าหมายที่ ๙ อุตสาหกรรม นวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึง และสนับสนุนนวัตกรรม โดยมีแนวทางส่งเสริมประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน การส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและการลงทุนในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยมีแนวทางในการปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับ การตรวจสอบของตลาดการเงินและสถาบันด้านการเงิน การส่งเสริมการช่วยเหลือด้านการพัฒนา และการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติไปยังภูมิภาคที่มีความจำเป็นมากที่สุด การอำนวยความสะดวกในการอพยพย้ายถิ่นที่ปลอดภัยและการเคลื่อนย้ายของผู้คน

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและถิ่นฐานมนุษย์อย่างยั่งยืน ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัยทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการบริหารจัดการการกระจุกตัวของประชากรในเมือง รองรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การเข้าถึงที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย และเหมาะสม

พัฒนาการตั้งถิ่นฐานของชุมชนแออัด การลงทุนเรื่องการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ เช่น การขนส่งสาธารณะ การสร้างพื้นที่สาธารณะสีเขียว การปรับปรุงการวางผังเมืองและการจัดการในลักษณะแบบมีส่วนร่วม

เป้าหมายที่ ๑๒ แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน รับรองแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางในการเพิ่มขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิต และการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น การจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้มีการรีไซเคิลและลดขยะมูลฝอยในอุตสาหกรรมธุรกิจและผู้บริโภค เป็นต้น

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ดำเนินมาตรการเร่งด่วนเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ โดยมีแนวทางในการเพิ่มความสามารถในการปรับตัวของภูมิภาคที่มีความเสี่ยง สร้างความตระหนักรู้และบูรณาการมาตรการเข้าไปในนโยบายและกลยุทธ์ระดับชาติ

เป้าหมายที่ ๑๔ การใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทรและทรัพยากรทางทะเล เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการปกป้องระบบนิเวศทางชายฝั่งและทางทะเลจากภาวะมลพิษทางบก ตลอดจนจัดการปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดของมหาสมุทร เสริมสร้างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรทะเลผ่านกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงเพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล

เป้าหมายที่ ๑๕ การใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ทางบก ปกป้อง ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศน์ทางบกอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการส่งเสริมการจัดการป่าอย่างยั่งยืนและแก้ไขการตัดไม้ทำลายป่า การลดการสูญเสียถิ่นที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก ส่งเสริมสังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการลดความรุนแรงทุกรูปแบบ หาแนวทางแก้ไขปัญหาคriminal ความขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอย่างยั่งยืน การส่งเสริมการปกครองด้วยกฎหมาย การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การลดอาชญากรรม กฎหมาย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันการปกครองทั่วโลก

เป้าหมายที่ ๑๗ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีแนวทางในการเพิ่มความร่วมมือระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา (North-South) และความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนา (South-South) โดยการสนับสนุนแผนระดับชาติเพื่อการบรรลุเป้าหมาย ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนา เพิ่มอัตรา การส่งออก รวมทั้งส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้ องค์การการค้าโลก

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ ข้อนั้น เป็นการเชื่อมโยงร่วมกันในหลายประเด็น เช่น เป้าหมายที่ ๑ - ๕ เป้าหมายที่ ๑๐ - ๑๒ และเป้าหมายที่ ๑๖ จะมุ่งการพัฒนาในมิติทางสังคมร่วมกัน ในขณะที่เดียวกันเป้าหมายที่ ๑ ก็มุ่งพัฒนามิติของเกียรติภูมิ ความภาคภูมิ (Dignity) ร่วมกันกับเป้าหมายที่ ๒ เป็นต้น

เป้าหมายหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การพัฒนาที่สมดุลเชื่อมโยงร่วมกันใน ๓ มิติ คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ด้วยเป้าหมาย ๑๗ ข้อ (SCGs: ๑๗ Goals) ที่ครอบคลุมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓ ซึ่งเมื่อพิจารณาทิศทางของเป้าหมายที่ปรากฏกับบทบาทขององค์การสะพานปลา (อสป.) แล้ว จะพบว่ามีความสอดคล้องกันในหลายประเด็น และองค์การสะพานปลาสามารถเป็นส่วนหนึ่งในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวไปกับประชาคมโลกได้ ตั้งแต่เป้าหมายที่ ๑ จัดความยากจน ในลักษณะของบทบาทการส่งเสริมและสร้างความมั่นคงในอาชีพชาวประมงในการจับและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เป้าหมายที่ ๒ จัดความหิวโหยในลักษณะของการกำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อการส่งเสริมการประมงอย่างยั่งยืน รวมถึงเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ และปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของชาวประมง ด้วยการสร้างและส่งเสริมอาชีพชาวประมงในการจับ และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้มีความมั่นคงยั่งยืน โดยเฉพาะในกลุ่มขนาดเล็ก ส่วนเป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่เท่าเทียมนั้น ทางองค์การสะพานปลาควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคนในลักษณะของการถ่ายทอดและเผยแพร่องค์ความรู้แก่ชาวประมง หน่วยธุรกิจผู้ที่เกี่ยวข้องกับกิจการประมง ตลอดจนผู้ที่สนใจในกิจการประมง นอกจากนี้ยังมีเป้าหมายที่ ๙ อุตสาหกรรมนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่ทางองค์การสะพานปลาจะสามารถส่งเสริมธุรกิจอุตสาหกรรมประมงในประเทศ ให้สามารถปรับตัวเป็นอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนได้ รวมไปถึง เป้าหมายที่ ๑๒ แผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมให้มีการรีไซเคิลและลดขยะมูลฝอยในอุตสาหกรรม ธุรกิจและผู้บริโภค เป็นต้น ทางองค์การสะพานปลาควรมุ่งขับเคลื่อนในลักษณะของการตระหนักถึงการผลิที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรมในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน นับว่าเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา ในการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม จัดความอดอยาก สร้างความมั่นคงด้านอาหาร ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้ การเพิ่มศักยภาพของเกษตรกร สหกรณ์ ชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้เกษตรกร สหกรณ์ และชุมชนพึ่งพาตนเอง และได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น เสริมสร้างความร่วมมือกับเครือข่ายในการจัดปัญหาความยากจน ส่งเสริมการเติบโตของเกษตรกร สหกรณ์ ชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ส่งเสริมใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่าลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการเป็นเศรษฐกิจ สีเขียว มีการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

สำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์การสะพานปลา (อสป.) นั้น สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) อย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นความมุ่งมั่นและแนวทางปฏิบัติที่องค์การสะพานปลาดำเนินมาอย่างต่อเนื่องนานนับทศวรรษนับแต่เริ่มก่อตั้งในปีพ.ศ. ๒๕๔๖ องค์การสะพานปลาจึงมุ่งยกระดับให้อาชีพด้านการประมงเป็นอาชีพที่มีความ มั่นคง ยั่งยืน องค์การสะพานปลาได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านมาใช้ในการปฏิบัติงาน ควบคู่กับการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้วยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ Triple CG : From Community Grass - To Consumer Glass - By Corporate Governance เพื่อทะยานสู่ความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ในยุค ๔.๐ (Corporate Social Responsibility ๔.๐)

ด้วยเป้าหมายที่องค์กรสะพานปลาต้องมุ่งสู่ยุทธศาสตร์ ภายในปี ๒๕๖๔ อีกทั้งมุ่งเป็น “องค์กรแห่งความสุขที่ส่งเสริมและยกระดับความรู้ด้วยคุณภาพระดับมืออาชีพ” ดังนั้น องค์กรสะพานปลาจึงต้องสร้างความตระหนักสู่ต่อวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์กร พร้อม ๆ กับการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ได้ ควบคู่กับการสร้าง องค์กรสะพานปลาให้เป็นองค์กรที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี (Corporate Good Governance : CG) มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Corporate Social Responsibility : CSR) โดยเฉพาะเป้าหมายของการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย CSR ๔.๐ ด้วยรูปแบบที่ชัดเจนและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ การพัฒนา CSR ๔.๐ ต้องมุ่งเน้นความรับผิดชอบต่อห่วงโซ่ของผลิตภัณฑ์ (Total Value Chain) ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ From CG TO CG (Community Glass to Consumer Glass) จะต้องมีมาตรฐานที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีธรรมาภิบาลตลอด กระบวนการกำกับดูแลกิจการที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาล (Corporate Governance) และใน CSR ๔.๐ นั้น จะต้องอาศัยเทคโนโลยีใหม่ เพื่อสร้างประสิทธิภาพของการดำเนินการ อาทิ Smart Farmer และมีความคิด สร้างสรรค์ พยายามสร้างความมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ตลอดกระบวนการ นอกจากการพัฒนา CSR ให้เป็นระดับ ๔.๐ แล้ว ยังคงต้องพัฒนาการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ให้เกิดความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม อันเป็นหัวใจในการดำเนินธุรกิจขององค์กรสะพานปลาที่สำคัญ คือ ต้องเป็นคุณค่าของการดำเนินการทางด้าน “CG/CSR ที่ได้ผล” มิใช่เป็นเพียง “CG/CSR ที่ได้ทำ”

ความยั่งยืนขององค์กร (Sustainability)

องค์กรสะพานปลายึดมั่นในการดำเนินงานที่สามารถสร้างความยั่งยืนให้แก่อาชีพชาวประมง องค์กร/พนักงานและลูกค้าองค์กรสะพานปลา ตั้งแต่ต้นน้ำด้วยนโยบาย ๕ ส. กล่าวคือ ส. ที่ ๑ เสริมความสัมพันธ์ระหว่างเกษตรกร สหกรณ์กับองค์กรสะพานปลาให้ยั่งยืน ส. ที่ ๒ สนับสนุนการทำธุรกิจแบบโปร่งใส เป็นธรรมตามเป้าหมาย ส. ที่ ๓ สร้างอุตสาหกรรมที่เป็นเลิศทั้งในด้านคุณภาพ ความปลอดภัยด้านอาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม ส. ที่ ๔ ส่งเสริมคุณภาพการทำงาน (Quality of Working Life) และคุณภาพชีวิตบุคลากรทุกระดับ (Happy Work Place) ส.ที่ ๕ ส่งเสริมใช้ประโยชน์จากทรัพยากรขององค์กรสะพานปลา เพื่อสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนให้กับสังคมและประเทศในที่สุดเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยทั้งหมดเกิดขึ้นจากการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการพัฒนาและบริหารจัดการ อีกทั้งยังได้ตระหนักถึงการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล การบริหารความเสี่ยงและเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) ซึ่งสามารถสรุปนิยามความยั่งยืนและแบบจำลองความยั่งยืนขององค์กรสะพานปลา ได้นิยามดังต่อไปนี้

๑. การสร้างความยั่งยืนให้แก่อาชีพด้านการประมง ด้วยการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรที่มีอาชีพด้านการประมงได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง สร้างเสถียรภาพให้กับสินค้าสัตว์น้ำ เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจรวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการประมงอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

๒. การสร้างความยั่งยืนให้แก่องค์กร/พนักงาน องค์กรมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง ยั่งยืนชื่อเสียงดี พนักงานมีความรู้ความสามารถ สร้างสรรค์คุณค่าต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สังคมและสิ่งแวดล้อม พนักงานทุกระดับมีคุณภาพการทำงานและคุณภาพชีวิตที่ดี

๓. การสร้างความยั่งยืนให้แก่ลูกค้า การทำธุรกิจแบบโปร่งใส เป็นธรรม ตามเป้าหมายอาชีพมั่นคง

๒.๗ นโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ และแผนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy)

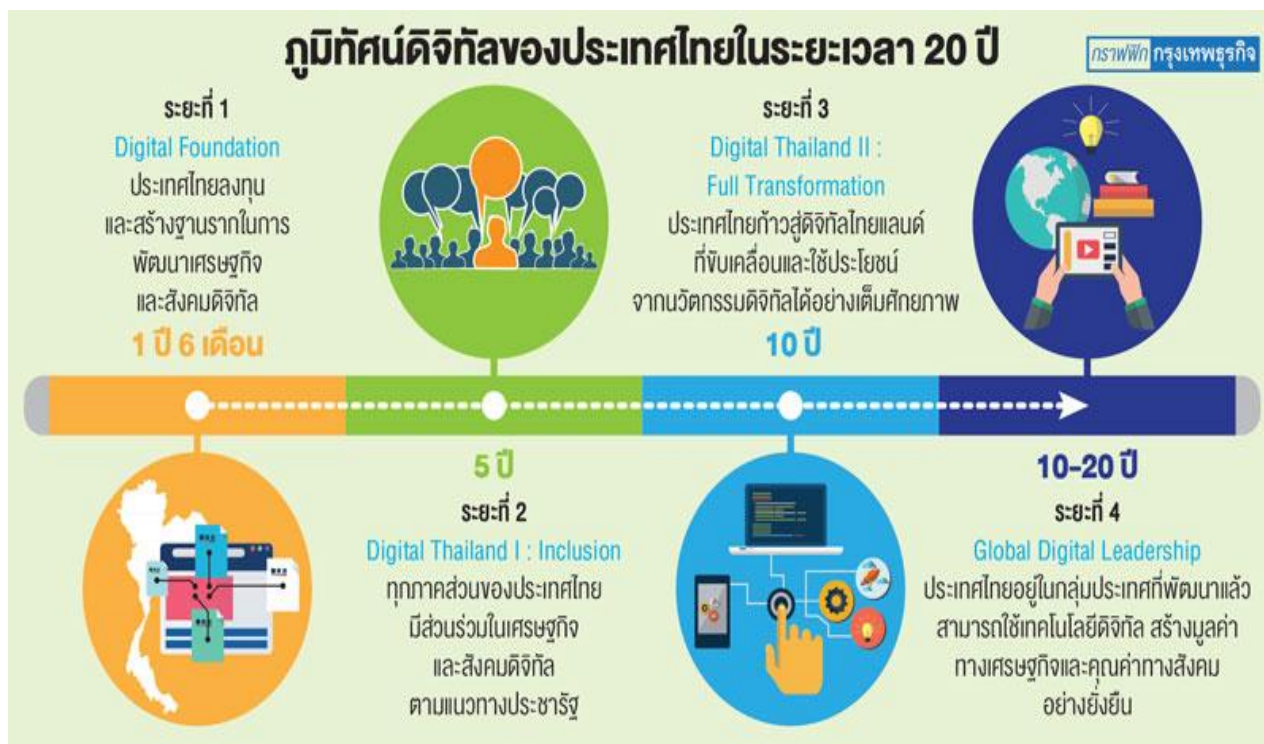
นโยบาย Thailand ๔.๐ เป็นโมเดลการพัฒนาประเทศที่มุ่งเสริมศักยภาพและสร้างโอกาสสู่ “การขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยนวัตกรรม” (Value-Based Economy) ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ด้วยการนำความหลากหลายเชิงชีวภาพและเชิงวัฒนธรรมมาเป็นความได้เปรียบแข่งขัน และปรับเปลี่ยนวิธีการจากทำมากได้น้อยไปสู่การทำน้อยได้มาก นั่นคือ เปลี่ยนจากโครงสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่า (Value Added) ไปสู่การสร้างมูลค่า (High Value) ด้วยวิทยาการความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา เพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งจะช่วยยกระดับให้ประเทศมีรายได้สูงขึ้น ด้วยอาศัยกลไกขับเคลื่อนผ่านการสร้างและยกระดับผลิตภาพ โดยมุ่งเน้นองค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และปัญญาอย่างแท้จริง ตลอดจนอาศัยแนวทางให้ประเทศเติบโตในลักษณะกระจายตัว รวมทั้งอาศัยกลไกขับเคลื่อนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง อันหมายถึงการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพเสมอภาคกัน และอาศัยกลไกการขับเคลื่อนที่เน้นความตระหนักและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน แนวทางการพัฒนา Thailand ๔.๐ จะเป็นการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาประเทศ ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ และการปฏิบัติงานของภาครัฐให้มีความรวดเร็วและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางที่ประสบอยู่ในขณะนี้ และเป็นแนวทางลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ในสังคมไทย รวมถึงการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรของประชาชนที่ยังไม่ทั่วถึง ตลอดจนยกระดับประเทศให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูง และเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วลำดับต่อไป ทั้งนี้ในปัจจุบันประเทศไทยยังติดอยู่ในโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำมาก ได้น้อย” จึงต้องการปรับเปลี่ยนเป็น “ทำน้อย ได้มาก” ก็ต้องเปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” และเปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม การเกษตรก็ต้องเปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและใช้เทคโนโลยีหรือ Smart Farming โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการเปลี่ยนจาก SMEs แบบเดิมไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูงเปลี่ยนจากรูปแบบบริการแบบเดิม ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่บริการที่มีมูลค่าสูง และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้และทักษะสูง เป็นต้น โมเดล Thailand ๔.๐ เป็นกรอบแห่งการพัฒนาเพื่อตอบวิสัยทัศน์ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมทั้ง ๖ ด้าน มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ก้าวทันเวทีโลก ๒) สร้างโอกาสและความเท่าเทียมทางสังคม ๓) พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล และ ๔) ปฏิรูปภาครัฐ

๒.๘ แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม นับเป็นโอกาสกับองค์การสะพานปลา เนื่องจากประเทศไทยจะมีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงสาธารณะเข้าถึงชุมชนหมู่บ้านทั่วประเทศ การบริหารจัดการของรัฐจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลอย่างเป็นระบบ มีการบูรณาการข้อมูลและระบบงาน และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ส่งเสริมการใช้ข้อมูลในกระบวนการบริการ การสนับสนุนประชาชนทุกกลุ่มโดยเฉพาะเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากบริการต่าง ๆ ของรัฐ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ยกกระดับความรู้และทักษะบุคลากรในองค์กรให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการทำงาน รวมทั้งการสร้างความเชื่อมั่นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้การทำธุรกรรมออนไลน์มีประสิทธิภาพและปลอดภัย เป็นแผนที่มีความหมายหลักในการพัฒนาหรืออาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนแนวคิดของทุกภาคส่วน ปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจ การผลิต การค้า และการบริการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของภาครัฐ ตลอดจนยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งการพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมไปถึงการปรับเปลี่ยนในภาคราชการ โดยคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบให้จัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเป็นหนึ่งในแผนการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามภูมิทัศน์ดิจิทัลของประเทศไทย (Digital Landscape) ซึ่งประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ภายใต้การกำหนดแผนการพัฒนาไว้ ๔ ระยะ ภายใน ๒๐ ปี คือ ระยะที่ ๑: Digital Foundation ระยะที่ ๒: Digital Thailand I: Inclusion ระยะที่ ๓: Digital Thailand Transformation และระยะที่ ๔: Global Digital Leadership

๒.๙ แผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์รัฐวิสาหกิจระยะ ๕ ปี เพื่อให้ใช้เป็น Roadmap ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานและพัฒนารัฐวิสาหกิจ ภายใต้ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี รวมถึงต้องมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และแผนพัฒนาประเทศต่าง ๆ ในด้านที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจสามารถเป็นเครื่องมือของภาครัฐในการผลักดันการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ และแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ได้ จึงได้กำหนดบทบาทรัฐวิสาหกิจที่สำคัญ ๕ ด้าน ดังนี้ ๑) โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หมายถึง โครงสร้างทางกายภาพหรือระบบพื้นฐานที่ส่งเสริม ความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ เช่น โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม เช่น ถนน ระบบราง ท่าเรือ และท่าอากาศยาน โครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายพลังงาน โครงข่ายโทรคมนาคม โครงข่ายประปา เป็นต้น ๒) บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน หมายถึง บริการสาธารณะที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตขั้นพื้นฐานของประชาชน เช่น ระบบการให้บริการขนส่งสาธารณะ ไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น ๓) กิจกรรมที่ไม่มีเอกชนดำเนินการได้อย่างเพียงพอ หมายถึง กิจกรรมที่ภาครัฐจำเป็นต้องดำเนินการ เพื่อสร้างความสมดุลของตลาดหรือเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในฐานะผู้บริโภค เช่น การให้บริการทางการเงินแก่ผู้มีรายได้น้อยให้

สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อนำไปใช้เป็นทุนในการดำเนินธุรกิจ หรือเพื่อการค้าอื่นได้ การจัดให้มีที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น ๔) กิจกรรมที่รัฐต้องควบคุม หมายถึง กิจกรรมที่มีความจำเป็นต้องควบคุมโดยรัฐ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสังคมหรือความมั่นคงของประเทศ เช่น การผลิต/จำหน่ายสลากกินแบ่งรัฐบาล เป็นต้น ๕) การกีดกันเชิงส่งเสริม หมายถึง รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมธุรกิจหรือกิจกรรมบางประเภท เป็นการเฉพาะ เช่น การท่องเที่ยว การเกษตร การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการจัดทำแผนฯ ได้พิจารณาวัตถุประสงค์การจัดตั้งของรัฐวิสาหกิจ และการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจให้มีความสอดคล้องกับแผนต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว โดยได้กำหนดกรอบการจัดทำแผนพัฒนารัฐวิสาหกิจ สาขาเกษตรให้องค์การสะพานปลา มีรายละเอียด ดังนี้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ : การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) องค์การสะพานปลา (อสป.) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร (อ.ต.ก.)

กระทรวงพาณิชย์ : องค์การคลังสินค้า (อคส.)

กระทรวงมหาดไทย : องค์การตลาด (อต.)

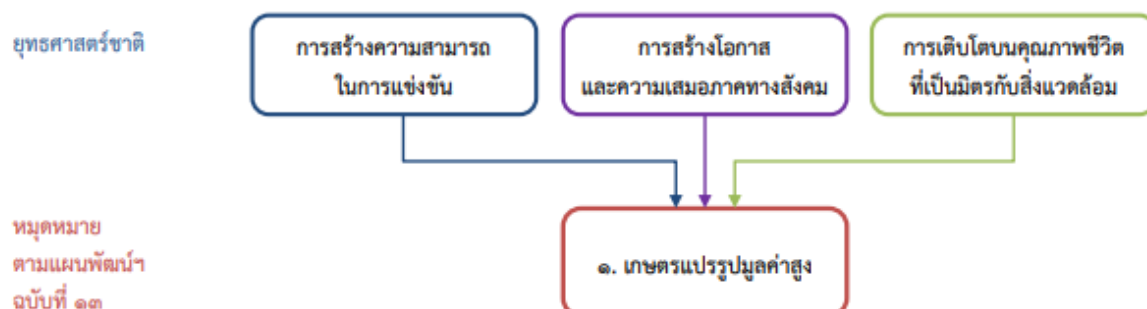
๑) บทบาทของสาขาเกษตร

บทบาท	กยท.	อ.ส.ค.	อสป.	อ.ต.ก.	อคส.	อต.
โครงสร้างพื้นฐาน						
บริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน						
กิจการที่ไม่มีเอกชนดำเนินการได้อย่างเพียงพอ						
กิจการที่รัฐต้องควบคุม						
ภารกิจเชิงส่งเสริม	✓	✓	✓	✓	✓	✓

๒) กรอบภารกิจของสาขาเกษตร

การเพิ่มมูลค่าและขีดความสามารถการแข่งขันทางการเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพด้านการผลิตและตลาดสินค้าเกษตร เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรและชุมชน รวมถึงสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากให้เกิดความยั่งยืน

๓) ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

หมวดหมู่ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ร.ส.	๑ สินค้าเกษตรมูลค่าสูง	๒ การท่องเที่ยว	๓ ยานยนต์ ไฟฟ้า	๔ การแพทย์/ สุขภาพ	๕ การค้า การลงทุน ดิจิทัล	๖ อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ	๗ SME	๘ พื้นที่/เมือง อัจฉริยะ	๙ ความ ยากจน ข้ามรุ่น	๑๐ เศรษฐกิจ หมุนเวียน/ carbonต่ำ	๑๑ ภัย ธรรมชาติ	๑๒ กำลังคน สมรรถนะ สูง	๑๓ ภาครัฐ ทันสมัย
กยพ.	หลัก จัดการยางครบวงจร วิจัยและปรับปรุงเพิ่ม มูลค่าให้ตรงกับ ความต้องการ ของตลาด												
อสป.	หลัก พัฒนาสะพานปลา และท่าเทียบเรือ ที่มีมาตรฐาน และช่วยประมง พื้นบ้าน	สนับสนุน ตลาดปลา เชิงท่องเที่ยว											
อ.ส.ค.	หลัก ผลิตมันพันธุ์ ที่หลากหลาย และมูลค่าสูง	สนับสนุน ท่องเที่ยว ฟาร์มโคนม											
อ.ส.ก.	หลัก/Synergy การบริหารจัดการ สินค้าเกษตร ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ												
อ.ค.ส.													
อ.ค.													

๒.๑๐ แผนยุทธศาสตร์กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในระยะ ๒๐ ปีนั้น เป็นการกำหนดทิศทางของการพัฒนาองค์กรตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อให้สอดคล้องจากทิศทางการพัฒนาเดิมที่เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ซึ่งในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาเกษตรกรของประเทศ โดยทิศทางการพัฒนาได้นำมโนทัศน์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ร่วมด้วย และได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “เกษตรกรมั่นคง การเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” พร้อมทั้งมีเป้าหมายเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ต่อหัวมากกว่า ๑๓,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ (ประมาณ ๓๙๐,๐๐๐บาท ต่อคน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๙) ตลอดจนส่งเสริมให้เกษตรกรมีทั้งทักษะและความสามารถในการอาชีพของตนให้เพิ่มมากขึ้น และให้การดำเนินงานของสถาบันการเกษตรมีศักยภาพและประสิทธิภาพมากกว่าเดิม โดยที่ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรนั้น ต้องการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยในส่วนของการผลิต เพื่อพัฒนาคุณภาพของการผลิตประกอบกับต้องการให้คุณภาพชีวิตของเกษตรกรมีความกินดีอยู่ดีมากยิ่งขึ้น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ตลอดจนเพื่อให้เกิดการรวมกลุ่มของเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายให้ใหญ่ขึ้น นำไปสู่ความเชื่อมโยงจากอำเภอไปสู่ระดับจังหวัดและไปสู่ระดับภูมิภาคต่อไป โดยประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์ทั้ง ๕ ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันการเกษตร โดยเน้นให้เกษตรกรมีทักษะที่เพิ่มขึ้นและสามารถเลี้ยงตนเองได้ รวมทั้งสร้างคุณค่าให้เกษตรกรเชื่อมั่นกับการทำการเกษตรเป็นการสร้าง

รากฐานให้เกษตรกรไทยเข้มแข็งขึ้นและวางรากฐานการเกษตรในระยะยาว พร้อมทั้งการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาสนับสนุนการทำงานเนื่องจากสังคมไทยมีเปลี่ยนโครงสร้างไปสู่สังคมผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ มุ่งเพิ่มประสิทธิภาพของการผลิตและยกระดับคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ด้วยการใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยกับการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นและเป็นที่ยอมรับในระดับโลก รวมถึงการวิจัยเรื่องปริมาณความต้องการของตลาดให้สอดคล้องกับการผลิตไม่ให้เกิดสินค้าล้นตลาดเพราะจะทำให้เกิดภาวะราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และแนวทางการพัฒนาฟาร์มของไทยให้เป็นฟาร์มอัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ มุ่งสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรให้สอดคล้องไปกับทิศทางของนโยบาย Thailand ๔.๐ และนโยบายการเกษตร ๔.๐ ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านการศึกษาริวิจัยเพื่อพัฒนาไปสู่เกษตรเชิงพาณิชย์อย่างเต็มรูปแบบ และด้านการประชาสัมพันธ์ให้ครอบคลุมทั่วโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ มุ่งจัดการและบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลและยั่งยืนด้วยการนำแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development) มาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดการพัฒนาไปพร้อมกับการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรียกว่าแนวทางการพัฒนาจะคำนึงถึงการมีอยู่ของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในอนาคต เพื่อไม่ให้ทรัพยากรหมดไปและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย รวมทั้งการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ มุ่งพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ โดยการพัฒนาวิจัยและบุคลากรของทางการเกษตรให้มียังองค์ความรู้เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็น Smart officers และ Smart researchers ที่มีความพร้อมกับการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการบูรณาการความเชื่อมโยงให้ทุกภาคส่วนโดยใช้กลไกประชารัฐ และการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ

๒.๑๑ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กำหนดนโยบายในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่จะขับเคลื่อนการดำเนินงานด้วย ๕ ยุทธศาสตร์และ ๑๕ แนวทางนโยบายหลัก เพื่อนาคตที่ดีขึ้นของเกษตรกรไทย และประเทศชาติ ได้แก่

๑. ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต เป็นยุทธศาสตร์หลักเพื่อปฏิรูปภาคเกษตรทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ Modern Trade รถโมบาย ตลาดสด คาราวาน สินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ

๒. ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการบริหารราชการแผ่นดินการบริการประชาชนและการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยีตลอดห่วงโซ่อุปทานและมูลค่า (Supply - Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูปจนถึงการตลาด

๓. ยุทธศาสตร์ “๓’s” (Safety - Security - Sustainability - เกษตรปลอดภัย เกษตรมั่นคง และเกษตรยั่งยืน)

๔. ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนโดยเฉพาะโมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๕. ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวทางศาสตร์พระราชา

โดยมีแนวทางนโยบาย ๑๕ ด้าน

๑. นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจ ผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรอง ในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกร เอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓. การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start up เป็นหน่วยธุรกิจ ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers: ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยวสำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

๔. การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕. การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสม กับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖. การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่ และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอ สำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘. การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพ ในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙. การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐. การประกันภัยพืชผลให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑. การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน และสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทยให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ ร อันได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และ ร้านอาหาร

๑๒. การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้า จากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แยมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงาน และอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓. การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔. การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕. การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมันและข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒.๑๒ นโยบายผู้บริหารระดับสูงองค์การสะพานปลา

คณะกรรมการองค์การสะพานปลา มีอำนาจหน้าที่ในการวางนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานทั่วไปขององค์การสะพานปลา เป็นผู้พิจารณาอนุมัติแผนการดำเนินงานและนโยบายที่ชัดเจนขององค์การสะพานปลา แล้วนำเสนอแผนดำเนินงานและโครงการรายปีต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขออนุมัติกรอบงบประมาณจากสำนักงบประมาณ ซึ่งมีนโยบายแผนวิสาหกิจโดยมีความสำคัญสำหรับอนาคตในอีก ๕ - ๑๐ ปี ข้างหน้า เนื่องจากการจัดทำแผนงานเพื่อคาดการณ์อนาคต โดยปรารถนาให้องค์การสะพานปลามีความยั่งยืน องค์กรอยู่ได้อย่างเข้มแข็ง พื้นฟูบูรณาการกิจกรรมแบบซ่อมแซมไปบำรุงไปด้วย (repair and build) ซึ่งจะต้องดำเนินกิจการด้วยความยากลำบาก โดยองค์การสะพานปลาต้องมองไปข้างหน้า Move forward และต้องประเมินความสามารถจากมูลค่าเป็น ๓ ประการเป็นหลัก คือ

๑) Financial

๒) Value Added

๓) Market place

โดยมีการขับเคลื่อนแผนวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

บทที่ ๓

สภาวะแวดล้อมขององค์กร

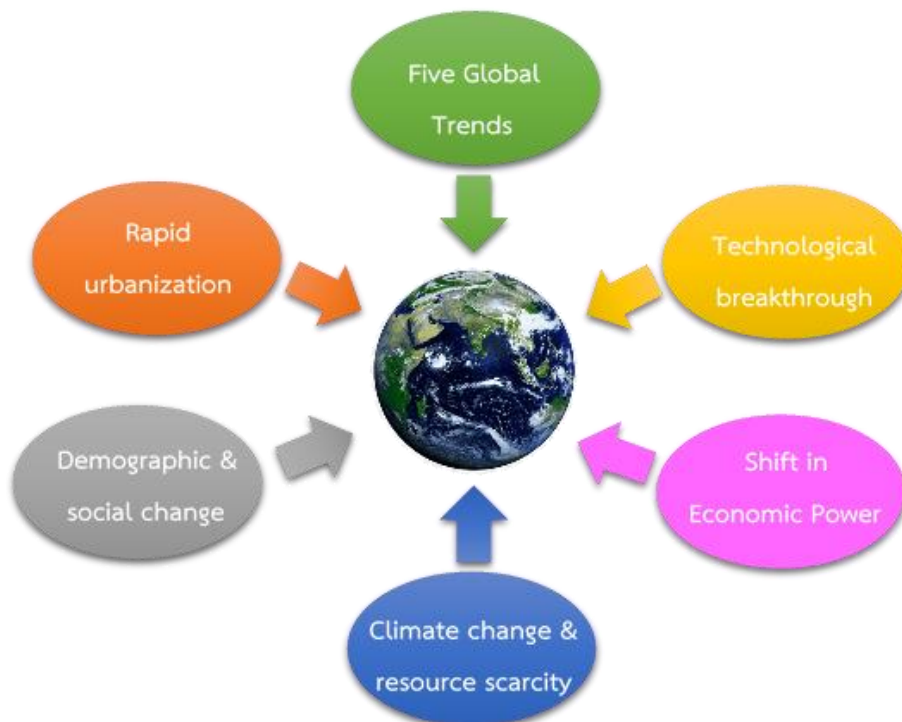
การศึกษาวเคราะห์สถานการณ์ขององค์การสะพานปลา เพื่อให้ทราบถึงสภาพขององค์การสะพานปลา ตั้งแต่เปิดดำเนินการถึงปัจจุบัน รวมถึงการคาดการณ์ วิเคราะห์การดำเนินงานในอนาคต ทั้งสถานการณ์ภายใน องค์การที่เป็นจุดแข็งและจุดอ่อน และสถานการณ์ภายนอกที่เป็นโอกาสและภัยคุกคามขององค์การสะพานปลา โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

๓.๑ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

องค์การสะพานปลาได้พิจารณาปัจจัยแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก รวมถึงผลการดำเนินงานขององค์การ ที่ผ่านมาโดยพิจารณาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งถือเป็นปัจจัยขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และ ยุทธศาสตร์ตลอดจนประเด็นที่องค์กรต้องตอบสนอง ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศที่มีคนเป็น จุดศูนย์กลาง คำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงทั้งในระดับโลกและประเทศ รวมทั้งกรอบนโยบายยุทธศาสตร์ ที่สำคัญของไทย นำมาวิเคราะห์ กำหนดทิศทางและปรับบทบาทขององค์การสะพานปลา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างแรงบันดาลใจ เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และความตระหนักรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งบริหารจัดการองค์ความรู้ที่ทันสมัย สอดรับกับกระแสโลกและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา ในอนาคตสามารถจำแนกเป็นปัจจัยในระดับ โลกและระดับประเทศได้ ดังนี้

การเข้าสู่ยุคดิจิทัล

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำให้ราคาอุปกรณ์สื่อสารและค่าบริการอินเทอร์เน็ตถูกลง ผู้คนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารความรู้ต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายออนไลน์ได้ทุกที่ทุกเวลามากขึ้น สังคมจึงเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างรวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตที่เห็นได้ชัดเจน คือ การใช้ Social Media ได้รับความนิยมมากขึ้น มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วเกิดการเปลี่ยนข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data/Data Sharing) การเติบโตของ Digital Native เป็นต้น ส่งผลให้คนไทยต้องปรับตัวและเตรียมความพร้อมให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าสู่ยุคดิจิทัล

โอกาสใหม่ของโลกแห่งความรู้

การพัฒนาและความก้าวหน้าของโลกดิจิทัลเป็นการเปลี่ยนโฉมรูปแบบการเรียนรู้ โดยมีระบบเครือข่ายความรู้ออนไลน์เป็นตัวขับเคลื่อนอย่างชัดเจน บทบาทของอินเทอร์เน็ตมีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อมีระบบ Outer-net ที่ทำการส่งสัญญาณอินเทอร์เน็ตจากอวกาศ ทำให้คนสามารถพัฒนาทักษะและขีดความสามารถได้ด้วยตนเอง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการศึกษาในระบบเพียงอย่างเดียว

การเปลี่ยนแปลงเชิงประชากรและการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

ด้วยมนุษย์มีอายุสูงขึ้นแต่อัตราการเจริญพันธุ์เฉลี่ยต่ำลง ทำให้นานาประเทศมีโครงสร้างประชากรก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดจากร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๔๓ เป็นร้อยละ ๒๑ ในปี ๒๕๙๓ สำหรับประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเรียบร้อยแล้ว สัดส่วนผู้สูงอายุร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งหมดและจะเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕.๑๒ ในปี ๒๕๗๓ ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเร่งเตรียมการหลายเรื่องและนำมาซึ่งโอกาสรวมถึงความท้าทายใหม่ ทั้งในแง่การขยายตลาดสินค้า การบริการเฉพาะกลุ่ม การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันการขยายและการเติบโตของเมืองทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความเจริญสาธารณูปโภค วิถีชีวิตของผู้คน รูปแบบการทำงานและโอกาสทางธุรกิจ ส่งผลให้ประชากรวัยทำงานย้ายถิ่นฐานมายังเมืองใหญ่เป็นจำนวนมาก แม้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศการสื่อสารจะมีส่วนช่วยเชื่อมโยงวิถีชีวิตของคนเมืองก็ตาม แต่ทั้งหมดนี้ยังทำให้เกิดช่องว่าง ความไม่สมดุลระหว่างชุมชนเมืองที่เพียบพร้อมด้วยแรงงานฝีมือผลิตคุณภาพสูงกับสังคมชนบทที่ยังขาดโอกาสการเข้าถึงองค์ความรู้ที่จะเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิต ด้วยเหตุนี้การเสริมสร้างศักยภาพทุนมนุษย์ในอนาคต จะต้องครอบคลุมประชาชนทุกช่วงวัยและทุกพื้นที่ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมในการเข้าถึงทักษะองค์ความรู้ใหม่ ๆ

การเติบโตทางเศรษฐกิจแบ่งปัน

แอปพลิเคชัน เช่น Uber , Airbnb เป็นเพียงตัวอย่างของแนวโน้มการรวมพลังและทรัพยากรจากฝูงชนซึ่งไม่จำกัดเฉพาะในสาขาบริการ แต่รวมไปถึงการรวบรวมปัจจัยอื่น ๆ ทั้งแรงงาน เงินทุน ข้อมูลและสติปัญญา หรือแม้แต่จิตวิญญาณความเป็นชุมชน ทำให้การเรียนรู้ในโลกปัจจุบันเปิดกว้างไปสู่นอกห้องเรียน เพราะทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง สามารถแบ่งปันทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เห็นได้จากการเติบโตของหลักสูตรออนไลน์แบบเปิดสำหรับมวลชน ที่เน้นการเชื่อมต่อและการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลาย หรือการประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มอื่น ๆ สำหรับการเรียนแบบแบ่งปันกันมากขึ้น

บริบทภายในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมและวิถีชีวิตของคนไทย

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อพฤติกรรมและวิถีชีวิตของคนไทยเพิ่มมากขึ้น รวมถึงเข้ามาช่วยส่งเสริมงานค้นคว้าและต่อยอดนวัตกรรมมากขึ้น การค้นคว้าและแชร์ข้อมูลระหว่างกันมีมากขึ้น รูปแบบการค้นหาข้อมูลและความรู้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ระยะเวลาและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีเพิ่มสูงขึ้น รวมถึงรูปแบบการใช้ชีวิตและความต้องการสารสนเทศในชีวิตประจำวันเพิ่มสูงขึ้น ทำให้การเรียนรู้นอกระบบหรือการเรียนรู้สาธารณะจะมีบทบาทมากขึ้น เพราะช่วยแก้ปัญหาความไม่คล่องตัวของการศึกษาในระบบช่วยให้ผลิตกำลังคนให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของประเทศ ในทักษะพื้นฐานต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านความคิดสร้างสรรค์ ความใฝ่เรียนรู้ ฯลฯ

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างกำลังแรงงาน

ปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างกำลังคนและกำลังแรงงานในประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการโดยการทดแทนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ที่สามารถทำงานได้ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากกว่าในทักษะบางประเภท รวมถึงความต้องการแรงงานในรูปแบบใหม่ที่ต้องใช้ความรู้และทักษะสูงเกิดขึ้น อาทิ นักวิทยาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูล นักธุรกิจดิจิทัล เป็นต้น

การวิเคราะห์ PEST

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของ อสป. โดยใช้หลักการ PESTEL Analysis

๑. ปัจจัยด้านการเมือง (Politics)

ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการประกอบอาชีพประมง และธุรกิจต่อเนื่องทั้งในพื้นที่จังหวัดดังกล่าว และจังหวัดใกล้เคียง โดยเฉพาะจังหวัดปัตตานี ซึ่งเป็นศูนย์กลางของธุรกิจประมงในเขตภาคใต้ตอนล่าง และเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือประมงปัตตานีขององค์การสะพานปลา ซึ่งในอดีตเคยมีปริมาณสินค้าสัตว์น้ำเป็นอันดับต้น ๆ แต่ปัจจุบันปริมาณสินค้าลดลงเกือบ ๕๐%

๒. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economics)

๒.๑ ภาวะการณ์ประมงซบเซา จากปัจจัยด้านลบหลายประการ ได้แก่ ภัยหาราคาน้ำมันในตลาดโลกที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่น้ำมันจัดเป็นต้นทุนหลักคิดเป็นสัดส่วนกว่าร้อยละ ๕๐ ของต้นทุนการทำประมงโดยรวมทำให้ได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรง เรือประมงบางส่วนต้องหยุดเป็นการชั่วคราวหรือเลิกกิจการ ส่งผลกระทบถึงอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ทั้งในด้านปัจจัยการทำประมง และด้านที่ใช้วัตถุดิบจากการประมง นอกจากนี้ปัญหาทรัพยากรประมงลดลงในทุกภูมิภาคของโลก ก็ทำให้ต้องใช้เวลาในการทำประมงนานขึ้น แต่ผลผลิตประมงลดลง ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องไปถึงการที่ประเทศต่าง ๆ พยายามสร้างเงื่อนไขในการอนุญาตให้เรือประมงจากประเทศอื่นเข้าทำประมง

๒.๒ ภาวะเศรษฐกิจโลก จากปัญหาด้านการเมือง การลงทุนในหลาย ๆ ประเทศทำให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจต่ำกว่าที่แต่ละประเทศประมาณการไว้ ในขณะที่ค่าครองชีพสูงขึ้นจากราคาน้ำมันที่กระทบต้นทุนในทุกอุตสาหกรรม มีผลต่อเนื่องถึงอัตราเงินเฟ้อซึ่งสูงขึ้นตามลำดับ

๒.๓ การส่งออก สถานการณ์การส่งออกสินค้าสัตว์น้ำมีการแข่งขันสูงโดยเฉพาะจากประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ได้แก่ จีนและเวียดนาม ประกอบกับประเทศผู้นำเข้าสำคัญ ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น มีกฎระเบียบที่เข้มงวดทำให้ต้องอาศัยการเจรจาทางการค้าอย่างต่อเนื่องเพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

๒.๔ ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมภาคการประมงของไทย ภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN ECONOMIC COMMUNITY : AEC)

๓. ปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (Social and Technology)

๓.๑ การให้ความสำคัญกับการดูแลคุณภาพสินค้าสัตว์น้ำ โดยเฉพาะปลาประเภทต่าง ๆ ได้รับการยอมรับว่าเป็นอาหารที่ดีต่อสุขภาพ ลดความเสี่ยงจากภาวะไขมันในเลือดสูง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดโรคหลายอย่างที่เป็นอันตรายถึงชีวิต ทำให้อาหารที่ใช้ปลาเป็นวัตถุดิบ รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปต่าง ๆ ได้รับความนิยมในหมู่คนรุ่นใหม่ที่มีความสำคัญกับการดูแลสุขภาพ

๓.๒ มาตรฐานสุขอนามัยในการดูแลสัตว์น้ำ จากการที่สินค้าสัตว์น้ำเป็นสินค้าที่เน่าเสียได้ง่าย และมีโอกาสได้รับการปนเปื้อนสูง ประกอบกับประเทศผู้นำเข้ามีมาตรการด้านสุขอนามัยการดูแลรักษาสัตว์น้ำที่เข้มงวด ทำให้มาตรฐานสุขอนามัยในการดูแลรักษาสินค้าสัตว์น้ำมีความสำคัญ และเข้มงวดมากขึ้น ทั้งนี้ ภาครัฐจะต้องเล็งเห็นความสำคัญและยอมรับทุ่มเทงบประมาณเพื่อยกระดับมาตรฐานสุขอนามัยทั้งระบบ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องใช้งบประมาณลงทุนสูง โดยเฉพาะในส่วนของระบบโครงสร้างพื้นฐาน

การวิเคราะห์ Five Force Model

๑. ข้อจำกัดในการเข้าสู่ธุรกิจ

๑.๑ ข้อจำกัดทางกฎหมาย ตามมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้การจัดตั้งสะพานปลาและการดำเนินงานสะพานปลาอยู่ในความดูแลขององค์การสะพานปลา ทำให้การที่เอกชนจะเข้าสู่ธุรกิจด้านตลาดกลางสัตว์น้ำ และท่าเทียบเรือประมงในลักษณะที่องค์การสะพานปลาดำเนินการอยู่ ดูเสมือนจะมีข้อจำกัดทางกฎหมาย แต่ในทางปฏิบัติข้อจำกัดดังกล่าวไม่มีผลมากนัก เนื่องจากการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติเป็นของอธิบดีกรมประมง ไม่ได้มีการกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจน ประกอบกับมีการกำหนดข้อยกเว้นกรณีที่เป็นสหกรณ์ประมง

๑.๒ ข้อจำกัดด้านการลงทุน เนื่องจากลักษณะของธุรกิจ เป็นการให้บริการสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนเบื้องต้นด้านสิ่งปลูกสร้าง เช่น ท่าเทียบเรือ โรงคลุม โรงประมูล โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งระบบสุขอนามัยฯ ค่อนข้างสูง ในขณะที่ผลตอบแทนที่จัดเก็บจากการให้บริการไม่คุ้มกับการลงทุน ทำให้มีผู้ทำธุรกิจประเภทและขนาดเดียวกับองค์การสะพานปลาน้อยราย

๒. ความรุนแรงของการแข่งขัน

การแข่งขันในธุรกิจสะพานปลาท่าเทียบเรือประมงและตลาดกลางสัตว์น้ำ ในลักษณะที่องค์การสะพานปลาดำเนินการอยู่จัดว่าค่อนข้างต่ำ เนื่องจากลักษณะของการให้บริการมีที่มาจากนโยบายรัฐบาลในการจัดระเบียบด้านสถานที่และสุขอนามัยของตลาดสัตว์น้ำ ทำให้ภาพลักษณ์ขององค์การสะพานปลาในฐานะหน่วยงานของรัฐ ที่ให้บริการแก่บุคคลทั่วไปค่อนข้างชัดเจน สร้างความมั่นใจให้แก่ชาวประมงและผู้ประกอบธุรกิจว่าเป็นบริการที่มีความเป็นสาธารณะ อีกทั้งผลตอบแทนของธุรกิจไม่สูงมากและมีข้อกำหนดด้านมาตรฐานสุขอนามัยซึ่งมีต้นทุนสูง ทำให้ผู้ทำธุรกิจด้านนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในอาชีพประมง การค้าสัตว์น้ำหรือมีธุรกิจเกี่ยวเนื่องกับการประมง ซึ่งมีเป้าหมายในการให้บริการลูกค้าในเครือข่ายของตน

๓. ความเสี่ยงจากธุรกิจที่ทดแทน

หากพิจารณาในแง่ของธุรกิจทดแทน อาจกล่าวได้ว่ามีอยู่หลายประเภท ทั้งในส่วนของท่านเทียบเรือและแพปลาเอกชน ตลาดสัตว์น้ำขนาดเล็กที่ตั้งกระจายอยู่ตามแหล่งเพาะเลี้ยงหรือชุมชนประมง รวมถึงท่าเทียบเรือขององค์กรส่วนท้องถิ่น และผู้รวบรวมสัตว์น้ำจากแหล่งผลิตส่งตรงสู่ห้องเย็นและโรงงานแปรรูป

๔. อำนาจต่อรองของลูกค้า

ผู้เข้าใช้บริการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา ประกอบด้วย ๓ กลุ่ม ใหญ่ ๆ กลุ่มแรก ได้แก่ เจ้าของสัตว์น้ำซึ่งอาจเป็นชาวประมง เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรืออาจเป็นผู้รวบรวมสัตว์น้ำจากแหล่งประมงเพื่อส่งจำหน่าย กลุ่มที่ ๒ ได้แก่ แพปลา ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้จำหน่ายสัตว์น้ำ และกลุ่มที่สาม ได้แก่ ผู้ซื้อ ซึ่งมีทั้งเพื่อนำไปจำหน่ายตลาดย่อยในพื้นที่ ส่งไปจำหน่ายจังหวัดอื่น ๆ หรือส่งเข้าห้องเย็นและโรงงานแปรรูป

ในลูกค้าหลัก ๓ กลุ่ม กลุ่มที่องค์การสะพานปลาให้ความสำคัญมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มชาวประมง และเจ้าของสัตว์น้ำหรือเกษตรกร ซึ่งต้องได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในการประกอบอาชีพตามภารกิจหลักขององค์การสะพานปลา ทำให้การจัดเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการต่าง ๆ อยู่ในอัตราค่อนข้างต่ำ เพื่อไม่ให้เกิด

ผลกระทบด้านต้นทุนดำเนินการ ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการแพปลาจัดเป็นกลุ่มที่มีบทบาทมากที่สุด เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญในการซื้อขายสัตว์น้ำ ทั้งนี้ราคาสัตว์น้ำจะขึ้นอยู่กับคุณภาพ ขนาดอุปสงค์ และอุปทาน เป็นสำคัญ นอกจากนี้ การที่แพปลาส่วนใหญ่มีข้อตกลงผูกพันกับเจ้าของสัตว์น้ำ ทั้งในเรื่องของการออกทุนสำรองในการทำประมง การจ่ายค่าสัตว์น้ำให้ก่อนได้รับชำระจากผู้ซื้อ ทำให้เกิดระบบกลุ่มเรือในสังกัดสามารถเจรจาต่อรอง สร้างเงื่อนไขทั้งกับชาวประมงและกับองค์การสะพานปลา

สำหรับกลุ่มผู้ซื้อ จัดเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างอิสระและมีอำนาจต่อรองมากพอสมควร โดยเฉพาะในสินค้าสัตว์น้ำประเภทที่เป็นวัตถุดิบ ทั้งในกลุ่มโรงงานแปรรูปและกลุ่มโรงงานปลาป่น ซึ่งจะเป็นผู้กำหนดราคาวัตถุดิบอย่างไรก็ดี ในส่วนของผู้ซื้อรายย่อยอำนาจต่อรองมีไม่มากนักอาจมีข้อผูกพันกับแพปลาเนื่องจากการซื้อขายในระบบเครดิต แต่ในระยะหลังเมื่อแพปลาประสบปัญหาไม่ได้รับชำระค่าสัตว์น้ำและต้องรับผิดชอบชำระให้กับเจ้าของสัตว์น้ำเป็นจำนวนเงินค่อนข้างสูง ทำให้มีการซื้อขายในรูปเงินสดมากขึ้นและผู้ซื้อจะให้ความสำคัญกับชนิด ขนาด คุณภาพและราคาของสัตว์น้ำที่ต้องการ

๕. อำนาจต่อรองของกลุ่มผู้ให้บริการในพื้นที่

กลุ่มผู้ให้บริการในพื้นที่ ได้แก่ ผู้จำหน่ายน้ำแข็ง ลูกจ้างคัดเลือก และขนถ่ายสัตว์น้ำ ผู้ให้บริการเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นต้น จัดเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญเช่นกัน เนื่องจากเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของต้นทุนในขั้นตอนการซื้อขายสัตว์น้ำ แต่กลุ่มผู้ประกอบการเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในการควบคุม กำกับ ดูแลขององค์การสะพานปลา ซึ่งมีการกำหนดราคาหรืออัตราค่าบริการมาตรฐานไว้ทำให้ไม่มีอำนาจต่อรองมากนัก

๓.๒ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)

จากการวิเคราะห์และประเมินลำดับความสำคัญของจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่มีต่อองค์การสะพานปลาในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยสามารถระบุได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
S๑	๔.๔๖ %	๑. สะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง
S๒	๔.๔๑ %	๒. อสป. มีท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย
S๓	๔.๓๔ %	๓. อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง แพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงมาเป็นเวลานาน
S๔	๔.๓๑ %	๔. อสป. ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอาชีพประมง
S๕	๔.๓๐ %	๕. อสป. มีท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่กว่า ๓๐๐ ไร่ ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูงของประเทศไทยและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวต่างชาติ
S๖	๔.๒๙ %	๖. ท่าเลที่ตั้งของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ทั้ง ๑๘ แห่งของ อสป. ที่กระจายตัวในจังหวัดต่าง ๆ ครอบคลุมแนวชายฝั่งไทย

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
S๗	๔.๒๙ %	๗. อสป. เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดเก็บค่าขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำในราคาที่เป็นธรรม
S๘	๔.๑๗ %	๘. อสป. มีสะพานปลากรุงเทพที่อยู่ในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ และมีเครือข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่อำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวในกรุงเทพฯ
S๙	๔.๑๒ %	๙. อสป. มีสะพานปลาสมุทรสาครที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดที่เป็นจุดศูนย์กลางการขนถ่าย ซื้อขายสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าประมงของประเทศไทย
S๑๐	๓.๙๕ %	๑๐. บุคลากรของ อสป. มีประสบการณ์สูงในด้านสะพานปลาและทำเทียบเรือประมง

จุดอ่อน (Weaknesses)

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
W๑	๔.๒๙	๑. โครงสร้างพื้นฐานของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งมีความชำรุดทรุดโทรม
W๒	๔.๐๗	๒. นโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่มีการปรับเปลี่ยนบ่อย
W๓	๔.๐๕	๓. พนักงานของ อสป. มีอัตราการลาออกจากงาน (Turnover rate) สูง
W๔	๔.๐๕	๔. การประชาสัมพันธ์ที่ยังไม่สามารถสื่อสารให้องค์กรเป็นที่รู้จัก
W๕	๔.๐๔	๕. องค์กรพัฒนาไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
W๖	๔.๐๔	๖. การทำประมงเป็นธุรกิจที่มีมูลค่าในการลงทุนสูง
W๗	๔.๐๒	๗. พนักงานของ อสป. ขาดแรงจูงใจในการทำงานและพัฒนาตนเอง เพื่อให้เติบโตก้าวหน้าในสายงาน (Career Path)
W๘	๔.๐	๘. สะพานปลาและทำเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งมีภาวะการดำเนินงานที่ขาดทุนอย่างต่อเนื่อง
W๙	๔.๐	๙. อสป. ยังขาดการจัดโครงสร้างองค์กรให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ (Profit Center) ที่หลากหลายด้าน
W๑๐	๔.๐	๑๐. พนักงานของ อสป. ยังขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และศักยภาพที่จะสามารถพัฒนาองค์กรได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในปัจจุบัน

โอกาส (Opportunities)

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
O๑	๔.๒๗	๑. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
O๒	๔.๑๗	๒. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online
O๓	๔.๑๕	๓. การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ที่ดีขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศไทย

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
๐๔	๔.๑๐	๔. เมืองครีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำ ในหลายประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลก มีศักยภาพสูง อาทิเช่น การดำเนินงานด้านธุรกิจที่ครบวงจร และระบบสุขอนามัยที่เป็นมาตรฐานสากล เป็นต้น
๐๕	๔.๐๗	๕. บางจังหวัดที่มีศักยภาพในพื้นที่ห่างไกลจากแนวชายฝั่งทะเล ยังไม่มีตลาดซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำที่เป็นแหล่งกระจายสินค้าสัตว์น้ำสู่จังหวัดใกล้เคียง
๐๖	๔.๐๗	๖. โครงสร้างประชากรที่มีผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น มีแนวโน้มการบริโภคสินค้าสัตว์น้ำมากขึ้น อาทิ ปลา
๐๗	๔.๐๒	๗. นโยบายภาครัฐที่สนับสนุนการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัลขององค์กรภาครัฐ เพื่อยกระดับความสามารถทางการแข่งขันของประเทศไทย (Digital Transformation)
๐๘	๔.๐๒	๘. มูลค่าสินค้าสัตว์น้ำที่เพิ่มขึ้น
๐๙	๔.๐	๙. การพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวหน้าและเข้าถึงผู้บริโภคได้สะดวก
๐๑๐	๓.๙๘	๑๐. การพัฒนาของตลาดปลาในต่างประเทศที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นต้นแบบและแนวทางในการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

อุปสรรค (Threats)

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
T๑	๔.๑๘	๑. คู่แข่งด้านธุรกิจสะพานปลาทำเทียบเรือเพิ่มขึ้น
T๒	๔.๑๕	๒. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
T๓	๔.๑๑	๓. สภาพร่องน้ำที่ตื้นเขินและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบางพื้นที่ ทำให้ชาวประมงใช้บริการสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงอื่นที่สะดวกกว่า
T๔	๔.๑๐	๔. อำนาจการกำหนดราคาค่าเช่าและการใช้ประโยชน์ที่ดินของเจ้ากรรมสิทธิ์ มีผลต่อต้นทุนการดำเนินงานและการพัฒนาของสะพานปลาและทำเทียบเรือประมงหลายแห่งของ อสป.
T๕	๔.๐๘	๕. มีตลาดซื้อขายสัตว์น้ำแหล่งใหญ่ในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นที่รู้จักในฐานะที่เป็นตลาดศูนย์กลางสัตว์น้ำทะเลที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย
T๖	๔.๐๗	๖. การหดตัวทางเศรษฐกิจ การบริโภค และการลงทุนต่าง ๆ จากภาวะการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)
T๗	๔.๐๓	๗. ภาครัฐจำเป็นต้องจัดสรรงบประมาณ เพื่อเยียวยาและฟื้นฟูประเทศจากภาวะการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ทำให้ อสป. ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการลงทุนอย่างต่อเนื่อง
T๘	๔.๐๓	๘. ภาวะการเกิดสงครามและความไม่แน่นอนทางการเมืองของประเทศยูเครน - รัสเซีย ที่มีผลต่อการซื้อขายและการลงทุนระหว่างประเทศ
T๙	๔.๐๓	๙. ผู้ประกอบการไม่ให้ความร่วมมือในการพัฒนา

ลำดับ	สัดส่วน ความสำคัญ	ประเด็น
T๑๐	๔.๐	๑๐. การแพร่ระบาดและการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่ยังไม่สามารถจัดการได้และยังไม่มีจุดสิ้นสุดที่ชัดเจน

๓.๓ การวิเคราะห์ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Challenge)

ความท้าทายเชิงยุทธศาสตร์สามารถแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ๆ ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์และประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ที่เป็นประเด็นสำคัญ คือ

๑. ความท้าทายจากภายนอก

๑.๑ ความท้าทายภายนอกที่เป็นแรงผลักดันในเชิงบวก ซึ่งมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ๐๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
- ๐๒ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online
- ๐๓ การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ที่ดีขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศไทย

๑.๒ ความท้าทายภายนอกที่เป็นแรงกดดันในเชิงลบ ซึ่งมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- T๑ คู่แข่งด้านธุรกิจสะพานปลาทำแทียบเรือเพิ่มขึ้น
- T๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
- T๓ สภาพร่องน้ำที่ตื้นเขินและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบางพื้นที่ ทำให้ชาวประมงใช้บริการสะพานปลา และทำแทียบเรือประมงอื่นที่สะดวกกว่า

T๑๐ การแพร่ระบาดและการกลายพันธุ์ของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ที่ยังไม่สามารถจัดการได้และยังไม่มีจุดสิ้นสุดที่ชัดเจน

๒. ความท้าทายจากภายใน

๒.๑ ความท้าทายภายในที่เป็นแรงผลักดันในเชิงบวก ซึ่งมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- S๑ สะพานปลาและทำแทียบเรือประมงของ อสป. ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง
- S๒ อสป. มีทำแทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย
- S๓ อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง แพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของสะพานปลาและทำแทียบเรือประมงมาเป็นเวลานาน

๒.๒ ความท้าทายภายในที่เป็นแรงกดดันในเชิงลบ ซึ่งมีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- W๑ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
- W๒ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online
- W๓ การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ที่ดีขึ้นในทุกภูมิภาคของประเทศไทย

๓.๔ การวิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Advantage)

จากการคำนวณอัตราส่วน SO : WT ซึ่งคำนวณได้จากการเปรียบเทียบได้เปรียบ คือ การนำน้ำหนักรว ของจุดแข็งคูณกับน้ำหนักรวมของโอกาส เทียบกับ ความเสียเปรียบ คือ การนำน้ำหนักรวมของจุดอ่อนคูณกับ น้ำหนักรวมของภัยคุกคาม ซึ่งเท่ากับ ๑.๑๓ : ๑ คือ เมื่อพิจารณาปัจจัยเชิงบวก (จุดแข็ง+โอกาส) ที่ยังมีมากกว่า ปัจจัยเชิงลบ (จุดอ่อน+อุปสรรค) ทำให้องค์การสะพานปลายังมีความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์อยู่เล็กน้อย ซึ่งจำเป็น

อย่างยิ่งในการกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ในสัดส่วนที่สูงขึ้น ด้วยแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง POSE: Philosophy Of Sufficient Economy และ กรอบยุทธศาสตร์น่านน้ำสีคราม หรือ BOSS: Blue Ocean Strategy Scheme โดยการสร้างกลยุทธ์ “เล็ก ลด เสริม สร้าง” เพื่อเพิ่มรายได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ขึ้นเป็นอัตราส่วน SO : WT เท่ากับ ๑๑.๕๗ : ๑ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

ลำดับ	กลยุทธ์ "เสริม(Raise)"
1	พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา(ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
2	พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล
3	พัฒนาการบริหารจัดการนวัตกรรม(IM) เพื่อสร้างนวัตกรรมเชิงพาณิชย์และพัฒนาองค์กร
4	พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ
5	พัฒนาสะพานปลากรุงเทพ เป็นตลาดปลาครบวงจร(Fish Market Complex) ใจกลางเมืองหลวงของประเทศไทย
6	พัฒนาท่าเทียบเรือประมงภูเก็ตเป็นตลาดปลาที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน(Phuket Sire Fishery Town)
7	พัฒนาสะพานปลาสมุทรสาคร เป็น Hub of Seafood
8	พัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้(KM)สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล
9	ขยายการลงทุนในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงกับหน่วยงานภาครัฐเจ้าของกรรมสิทธิ์
10	พัฒนาระบบการบริหารจัดการหนี้
11	พัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานอย่างเป็นระบบ
12	การลงทุนพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีศักยภาพสูง
13	สรรหามูลค่าการที่มีความเชี่ยวชาญและ ประสบการณ์ในด้านต่างๆจากภายนอก
14	ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง
15	พัฒนาองค์ความรู้ด้าน Core Business Enablers ให้กับบุคลากรอย่างทั่วถึง
16	พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆให้กับบุคลากรในทุกระดับ
17	พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย
18	พัฒนาการดำเนินงานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงในเชิงการท่องเที่ยว
19	พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานและเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันนำไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล

ลำดับ	กลยุทธ์ "สร้าง(Create)"
1	สร้างหน่วยธุรกิจ(Business Unit)ใหม่ เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร
2	จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีทิศทางชัดเจน
3	จัดทำแพลตฟอร์มที่ขยายตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ Online
4	สร้างตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ(ท่าบก) ในภูมิภาคที่ห่างไกลชายฝั่งทะเล

ลำดับ	กลยุทธ์ "ลด(Reduce)"
1	ลดภาวะการขาดทุนด้วยกิจกรรมการลดต้นทุน(Cost Saving)ต่างๆในสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง
2	ชะลอการลงทุนในโครงการที่มีมูลค่าการลงทุนสูงและระยะเวลาคืนทุนยาวนาน

ลำดับ	กลยุทธ์ "เลิก(Eliminate)"
1	ยุติการดำเนินงานในสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ไม่สามารถลดภาวะการขาดทุน และไม่สามารถแข่งขันได้ในพื้นที่

ตำแหน่งยุทธศาสตร์ ที่ท้าทายสู่ออนาคต

SO | WT
11.57 | 1

จำนวนผู้ประเมิน 125 คน

O = 643
ร้อยละ 19.36

W = 553
O = 643

S = 1668
O = 643

ข้อ O1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น 1.43%
ข้อ O2 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal 1.00%
ข้อ O3 การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ที่ดีขึ้น 0.02%

W = 553
ร้อยละ 16.65

S = 1668
ร้อยละ 50.24

แก้ไข W1 โครงสร้างพื้นฐานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป.
บางแห่งมีความชำรุดทรุดโทรม 2.11%
แก้ไข W2 นโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่มีการปรับเปลี่ยนบ่อย 2.05%
แก้ไข W3 อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง
แพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของ สป.ทร. 1.97%

ใช้ S1 สป.ทร. ของ อสป.ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง 6.27%
ใช้ S2 อสป. มีท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็น
ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย 5.37%
ใช้ S3 อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง
แพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของ สป.ทร. 3.45%

T = 456
ร้อยละ 13.73

W = 553
T = 456

S = 1668
T = 456

พลิก T1 คู่แข่งด้านธุรกิจสะพานปลาท่าเทียบเรือเพิ่มขึ้น 1.42%
พลิก T2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น 1.21%
พลิก T3 สภาพร่องน้ำที่ตื้นเขินและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบางพื้นที่ 0.57%

๓.๕ การวิเคราะห์ความสามารถหลัก (Core Competency)

จากเกณฑ์การวิเคราะห์ขีดความสามารถธุรกิจ กับ VRIO Analysis Framework สามารถวิเคราะห์ความสามารถหลัก (Core Competency) ขององค์การสะพานปลา ได้ดังนี้

ตารางเกณฑ์การประเมิน VRIO

ประเด็น	ระดับต่ำ	ระดับปานกลาง	ระดับสูง
สร้างมูลค่า	สามารถสร้างรายได้ให้กับองค์กรในกลุ่มลูกค้าปัจจุบัน ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต	สามารถสร้างรายได้ให้กับองค์กรในกลุ่มลูกค้าใหม่ ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต	สามารถสร้างรายได้ให้กับองค์กรในกลุ่มลูกค้าใหม่ ตลาดใหม่ และอุตสาหกรรมใหม่ ทั้งในปัจจุบัน และอนาคต รวมถึงสามารถสร้าง Brand ให้เป็นที่ยอมรับและรู้จักในทุกกลุ่มลูกค้า
มีความซับซ้อน	คู่แข่งไม่มีทักษะ/ความสามารถดังกล่าว หากมีการลอกเลียนแบบจำเป็นต้องใช้เวลามากกว่า 5 ปี	คู่แข่งไม่มีทักษะ/ความสามารถดังกล่าว หากมีการลอกเลียนแบบจำเป็นต้องใช้เวลามากกว่า 10 ปี	คู่แข่งไม่มีทักษะ/ความสามารถดังกล่าว หากมีการลอกเลียนแบบจำเป็นต้องใช้เวลาไม่ต่ำกว่า 20 ปี
Barrier	กีดกันคู่แข่งรายใหม่ เข้ามาแข่งขันได้ ในช่วงเวลา 10 ปี	กีดกันคู่แข่งรายใหม่ เข้ามาแข่งขันได้ ในช่วงเวลา 11-20 ปี	กีดกันคู่แข่งรายใหม่ เข้ามาแข่งขันได้ ในช่วงเวลามากกว่า 20 ปี

ตารางการประเมิน VRIO

จุดแข็ง (Strengths) ของ องค์การสะพานปลา	สร้างมูลค่า	มีความซับซ้อน	Barrier	ความได้เปรียบทางธุรกิจ
S๑ สป.ทร. ของ อสป. ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับต่ำ	อสป. จะต้องพัฒนาระดับมาตรฐานสุขอนามัยสู่ระดับสากลที่เหนือกว่ามาตรฐานภาคบังคับ
S๒ อสป. มีท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย	ระดับสูง	ระดับสูง	ระดับสูง	อสป. จะต้องใช้ศักยภาพของท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา จากการมีจุดขายในการเป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางธุรกิจที่หลากหลาย ในการสร้างรายได้และสามารถสร้างการรับรู้ได้ทั้งในและต่างประเทศ
S๓ อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง แพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของ สป.ทร.	ระดับสูง	ระดับต่ำ	ระดับสูง	อสป. จะต้องใช้ประโยชน์จากสะพานปลา และท่าเทียบเรือประมงที่มีจำนวนมากตลอดแนวชายฝั่งไทยในการต่อยอดธุรกิจทั้งแบบ Vertical และ Horizontal

๓.๖ การวิเคราะห์ตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Position)

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) โดยการประเมินลำดับความสำคัญของแต่ละประเด็น โดยการจัดทำแบบสำรวจทั้งพนักงานจากส่วนกลางและพนักงานส่วนภูมิภาคขององค์การสะพานปลา จำนวน ๑๑๒ ตัวอย่าง และนำมาคำนวณและแปลผลทางสถิติ สามารถสรุปได้ คือ

ปัจจัยภายนอก

มีอุปสรรค (Threats) เป็นสัดส่วน ๒๗.๖๓% มากกว่าโอกาส (Opportunities) ๒๑.๗๗ %

ปัจจัยภายใน

มีจุดแข็ง (Strengths) เป็นสัดส่วน ๒๘.๖๑% ซึ่งมากกว่า จุดอ่อน (Weaknesses) ๒๑.๙๘%

ดังนั้น จึงทำให้ตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ในปัจจุบันขององค์การสะพานปลาอยู่ในตำแหน่ง “ป้องกันตัว” คือ มีจุดแข็ง (Strengths) แต่ยังมีอุปสรรค (Threats) อยู่มาก ซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ทั่วโลกเผชิญอยู่ คือ การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ยังเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการวางแผนยุทธศาสตร์ในทุกระดับ โดยสามารถพิจารณาตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Position) ปัจจุบันขององค์การสะพานปลา ได้ตามแผนภาพ ดังต่อไปนี้

ตำแหน่งยุทธศาสตร์ในปัจจุบัน

SO | WT
1.13 | 1

จำนวนผู้ประเมิน 125 คน

O = 784

ร้อยละ 21.77

- O1 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
- O2 การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal
- O3 การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ที่ดีขึ้น

W = 791

O = 784

W = 791

ร้อยละ 21.98

- W1 โครงสร้างพื้นฐานของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงของ อสป. บางแห่งมีความชำรุดทรุดโทรม
- W2 นโยบายของผู้บริหารระดับสูงที่มีการปรับเปลี่ยนบ่อย
- W3 อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง แพปลาและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของ สป.ทร.

S = 1030

O = 784

S = 1030

ร้อยละ 28.61

- S1 สป.ทร. ของ อสป.ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง
- S2 อสป. มีท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็น ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย
- S3 อสป. เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำที่เป็นที่รู้จักของชาวประมง แพปลา และธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ตั้งของ สป.ทร.

T = 995

ร้อยละ 27.63

- T1 คู่แข่งด้านธุรกิจสะพานปลาท่าเทียบเรือเพิ่มขึ้น
- T2 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมงที่ออกมาบังคับใช้มากขึ้น
- T3 สภาพร่องน้ำที่ตื้นเขินและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปในบางพื้นที่

W = 791

T = 995

S = 1030

T = 995

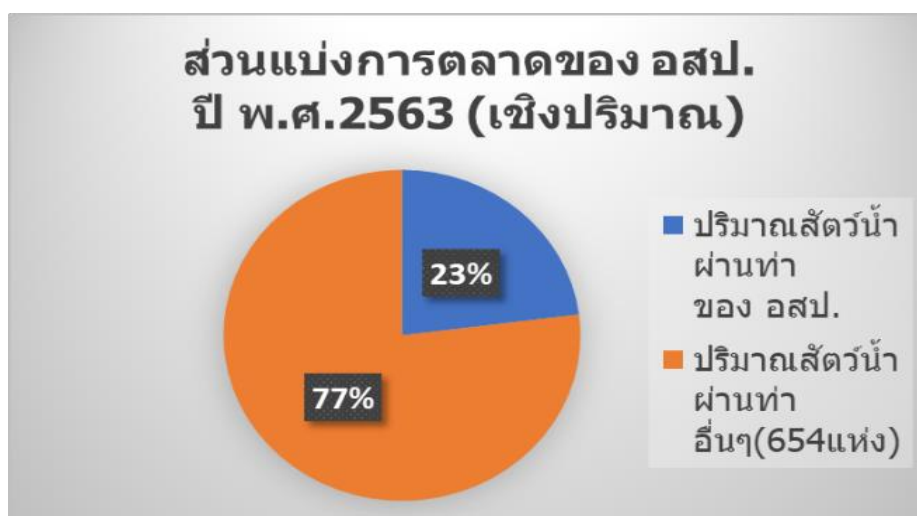
๓.๗ การวิเคราะห์คู่แข่ง (Benchmarking Analysis)

เพื่อให้การวิเคราะห์คู่แข่ง (Benchmarking Analysis) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในมิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนแบ่งการตลาด (Market Share)

ลำดับ	มิติ	ปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่า ของ อสป.	ปริมาณสัตว์น้ำผ่านท่า อื่นๆ(654แห่ง)	ปริมาณสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่า ทั่วประเทศ	ส่วนแบ่งการตลาดของ อสป. ปี พ.ศ.2563
1	เชิงปริมาณ(ตัน)	280,895	941,028	1,221,923	23%
2	เชิงมูลค่า(ล้านบาท)	12,220	31,565	43,785	28%

แหล่งที่มา : ข้อมูลจากสถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด, กลุ่มวิจัยและวิเคราะห์สถิติการประมง กองนโยบายและแผนพัฒนาการประมง กรมประมง

๒. การวิเคราะห์คู่แข่งที่สำคัญในประเทศ มีดังนี้

๒.๑ ตลาดทะเลไทย

ตลาดทะเลไทย ตั้งที่ ๑/๒ หมู่ ๑ ถนนพระราม ๒ ตำบลท่าจีน อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เกิดการรวมตัวของผู้มีอาชีพประมง และผู้ประกอบการธุรกิจต่อเนื่อง อันได้แก่ นักธุรกิจชั้นนำของจังหวัด โดยการร่วมมือของพ่อค้า ประชาชน ชาวประมง ได้ระดมเงินทุนถึง ๔๐๐ ล้านบาท ซื้อที่ดินซึ่งมีพื้นที่กว่า ๑๕๐ ไร่ อยู่ห่างกรุงเทพฯ ประมาณ ๒๖ กิโลเมตร สร้างสรรค์ให้เป็นศูนย์กลางค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปครบวงจรที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย และเป็นศูนย์ส่งเสริมพาณิชย์กรรมของจังหวัดสมุทรสาคร ภายใต้ชื่อโครงการ “ตลาดทะเลไทย” การบริหารจัดการโดยสหกรณ์พัฒนาการประมงมหาชัย จำกัด ตลาดทะเลไทยนั้น ได้แบ่งเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่ ตลาดขายปลีกและตลาดขายส่ง โดยตลาดขายส่งจะแยกเป็น ๒ ประเภท คือ แพกุ้งประมาณ ๑๓๖ แพ และแพปลา ๑๒๐ แพ ซึ่งถือเป็นแหล่งรวมแพกุ้ง และแพปลาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ ส่วนตลาดค้าปลีกจะเป็นแหล่งรวมผู้ซื้อผู้ขายผลิตภัณฑ์อาหารทะเลแปรรูปทุกประเภท เช่น หอยจ๊อ ลูกชิ้น ปูอัด รวมถึงอาหารแห้ง เช่น ปลาแห้ง กุ้งแห้ง ปลาเค็ม เป็นต้น นอกจากนี้ทางตลาดทะเลไทยยังสามารถรับผู้ประกอบการได้ทั้งหมด ๒๐๐ ราย โดยมีผู้ซื้อมากถึง ๒,๐๐๐ รายต่อวัน มีปริมาณการซื้อขายสูงถึง ๓๐๐ ตันต่อวัน คิดเป็นมูลค่าการซื้อขายต่อวันประมาณ ๖๕ ล้านบาท หรือคิดเป็นมูลค่ารวมต่อปีประมาณ ๒๓,๗๒๕ ล้านบาท (ณ ๒๒ ธ.ค. ๒๕๖๐)

๒.๒ ตลาดปลาสหกรณ์ประมงแม่กลอง

สหกรณ์ประมงแม่กลอง จำกัด (ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำ จังหวัดสมุทรสาคร) สำนักงาน ๒๐๐-๒๐๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลแหลมใหญ่ อำเภอมะนัง จังหวัดสมุทรสาคร ตลาดปลาเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าสัตว์น้ำของสมาชิกและชาวประมงทั่วไป โดยดำเนินธุรกิจจากการรวบรวมผลผลิตจากสมาชิก เพื่อลดปัญหาในการนำปลาไปขายต่างจังหวัดและไม่สามารถกำหนดราคาได้ สหกรณ์ได้อนุญาตสมาชิกที่มีความสนใจเข้ามาทำหน้าที่แพปลา เพื่อเป็นผู้จัดการขายปลาของสมาชิก โดยสหกรณ์จัดการอำนวยความสะดวก ด้านที่จอดรถ ภาชนะ สถานที่เก็บของ น้ำแข็ง สุขา โดยระบบการประมูล อีกทั้งยังมีระบบกล้องวงจรปิด ระบบสุขอนามัย ระบบการคุ้มครองเครื่องชั่ง การคุ้มครองสารฟอร์มาลีน และมีการปรับปรุงตลาดเพื่อรองรับ IUU Fishing ปี ๒๕๓๘ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ตลาดปลาเป็น “ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำ จังหวัดสมุทรสาคร” โดยมีเนื้อที่อาคาร ๑๒,๐๐๐ ตารางเมตร ลานจอดรถคอนกรีตกว่า ๑๓ ไร่ สามารถรองรับปริมาณปลาวันละกว่า ๘๐ ตู๋เย็น เป็นปริมาณปลาวันละกว่า ๖๐๐ ตัน สหกรณ์ประมงแม่กลองมีตัวแทนจำหน่ายกว่า ๔๐ รายและมีผู้ซื้อหรือผู้ประกอบการรายใหญ่ ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ รายต่อวัน ส่งผลให้เกิดมูลค่าการซื้อขายไม่ต่ำกว่า ๒๐ ล้านบาทต่อวัน หรือคิดเป็นมูลค่าสูงถึง ๖๐๐ ล้านบาทต่อเดือน

๒.๓ ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำกรุงเทพบางบอน

ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำกรุงเทพ-บางบอน ตั้งที่ ถนนบางบอน ๓ แขวงบางบอนเหนือ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำหน่ายอาหารทะเลสด สัตว์น้ำเค็ม สัตว์น้ำจืดทุกชนิด ในราคาปลีก-ส่ง สินค้าสดใหม่สะอาด ทุกวัน ได้การรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยจากสำนักงานกรุงเทพมหานครฯ เวลาเปิดขาย อาหารทะเล รอบเวลา ๒๓.๐๐-๐๒.๐๐ น. เปิดขายปลาจืด กุ้งน้ำจืด สัตว์น้ำจืด รอบเวลา ๐๗.๐๐-๑๒.๐๐ น. เปิดให้บริการ ทุกวัน ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์ ตามที่ตลาดฯ ประกาศหยุด

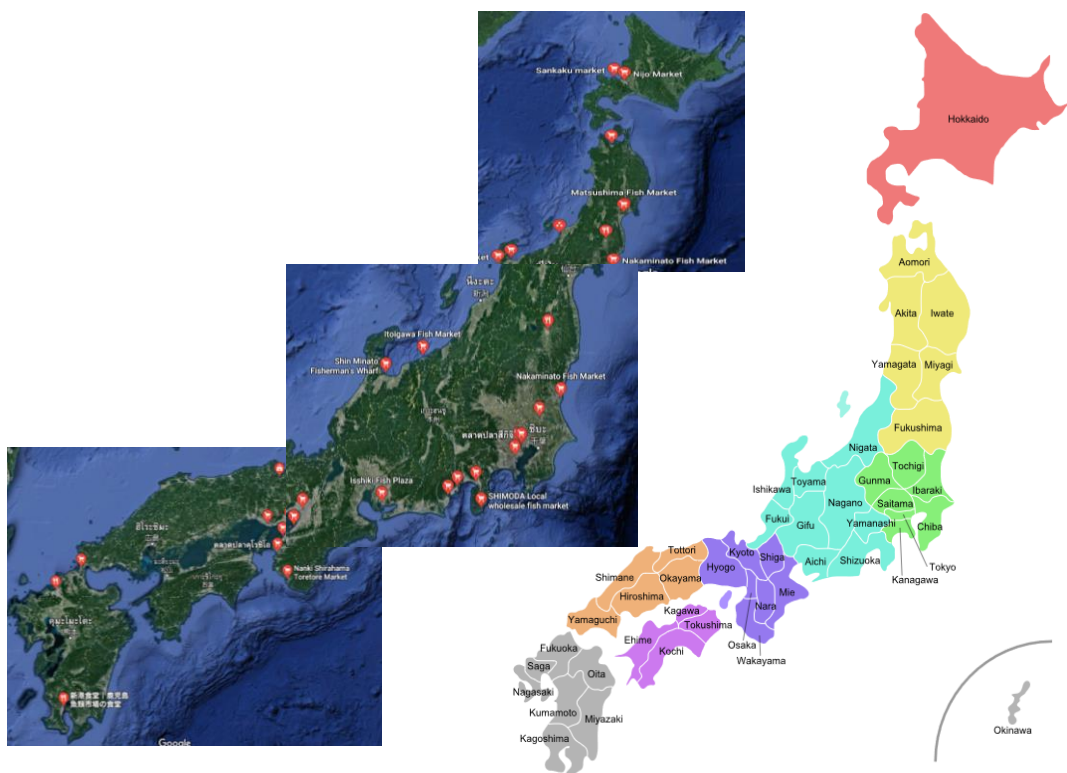

ตารางเปรียบเทียบคู่แข่งภายในประเทศ

มิติ	องค์การสะพานปลา	ทะเลไทย	สหกรณ์แม่กลอง	ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำกรุงเทพบางบอน
มาตรฐานสุขอนามัย	มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกรมประมง และได้รับใบรับรองด้านสุขอนามัยจากกรมประมงทุกปีทั้งหมด 13 แห่ง (คะแนน 10)	มีระบบสุขอนามัย ระบบคุ้มครองเครื่องชั่ง และสารฟอร์มาลิน	มีระบบสุขอนามัย ระบบคุ้มครองเครื่องชั่ง และสารฟอร์มาลิน	ได้รับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยจากสำนักงานกรุงเทพมหานคร
ราคาค่าธรรมเนียม	มีค่าธรรมเนียมสัตว์น้ำผ่านท่าที่ไม่แพงเมื่อเปรียบเทียบกับสะพานปลาเอกชน (คะแนน 10)	มีค่าเช่าและค่าธรรมเนียมขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำ	มีค่าเช่าและค่าธรรมเนียมขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำ	มีค่าเช่าและค่าธรรมเนียมขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำ
ระบบโครงสร้างพื้นฐาน	มีโครงสร้างพื้นฐานที่เชื่อมติดกับทะเล มีการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมต่อการให้บริการ ในการขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำ รวมถึงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านถนน ลานจอดรถ ระบบบำบัดน้ำเสีย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (คะแนน 10)	มีสถานที่จอดรถ จำนวน 1,000 คัน สุขา จำนวน 60 ห้อง รองรับขยะมูลฝอย จำนวน 200 จุด	อาคารรองรับรถบรรทุกได้กว่า 130 คัน ลานจอดรถคอนกรีตกว่า 13 ไร่ ดูแลความปลอดภัยด้วยกล้อง CCTV ไม่น้อยกว่า 40 จุด	มีโรงคลุม สถานที่ขนถ่ายสัตว์น้ำ ลานจอดรถ
จำนวนสะพานปลา/ท่าเทียบเรือประมง	มีความเหมาะสมในการดำเนินการด้านขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำไปยังแหล่งอุตสาหกรรมและแหล่งบริโภค ได้อย่างทั่วถึงทั่วประเทศ และทำเลที่ตั้งยังมีความพร้อมในการพัฒนาศักยภาพในการเป็นจุดศูนย์กลางการกระจายและซื้อขายสัตว์น้ำของประเทศไทย (คะแนน 10)	ตั้งที่ 1/2 หมู่ 1 ถนนพระราม 2 ตำบลท่าจีน อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร	สหกรณ์ประมงแม่กลอง จำกัด (ตลาดกลางสินค้าสัตว์น้ำ จังหวัดสมุทรสงคราม) สำนักงาน 200-201 หมู่ 5 ตำบลแหลมใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม	ตั้งที่ ถนนบางบอน 3 แขวงบางบอนเหนือ เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร
ขนาดพื้นที่	มีทำเลที่เหมาะสม เหมาะแก่การเป็นจุดขนถ่ายและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำแล้ว ในทุกพื้นที่ที่ยังมีดินว่าง และสิ่งปลูกสร้างที่มีศักยภาพในการพัฒนาธุรกิจสะพานปลา ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ธุรกิจท่องเที่ยว และธุรกิจอื่น ๆ อีกมาก ทั้งในรูปแบบการขยายการ	-มีทำเลตั้งอยู่ใกล้กับทะเลฝั่ง และใกล้โรงงานแปรรูปอาหารทะเล ห้องเย็นจำนวนมาก -มีพื้นที่จำนวนกว่า 150 ไร่	-เนื้อที่ในอาคาร 12,000 ตารางเมตร ลานจอดรถคอนกรีตกว่า 13 ไร่ -สามารถรองรับปริมาณปลาวันละกว่า 80 ตู้เย็น เป็นปริมาณปลาวันละกว่า 600 ตัน	มีโรงคลุม สถานที่ขนถ่ายสัตว์น้ำ ลานจอดรถ

การวิเคราะห์คู่เทียบจากต่างประเทศเพื่อการพัฒนา เป็นกระบวนการที่มีการเปรียบเทียบกับหน่วยงานองค์กรธุรกิจอื่นทั้งในและต่างประเทศ ที่มีรูปแบบธุรกิจซึ่งมีลักษณะการดำเนินงานในฟังก์ชันงานที่มีความคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา โดยวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis) และนำไปสู่การกำหนดแนวทางและรายละเอียดในการพัฒนา เพื่อให้ทัดเทียมหรือเหนือกว่าคู่เทียบที่นำมาเปรียบเทียบได้ในอนาคต

ซึ่งหากพิจารณาคู่เทียบในลักษณะธุรกิจที่เกี่ยวกับสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่มีความชัดเจนโดดเด่น และเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก ตลาดปลา (Fish Market) ของประเทศญี่ปุ่นจึงมีความเหมาะสมที่สุดที่จะทำให้อาจเกิดประโยชน์ในการนำมาเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา อันเนื่องมาจากประเทศญี่ปุ่นที่มีลักษณะเป็นเกาะที่มีตลาดปลาในรูปแบบต่าง ๆ จำนวนมากที่กระจายอยู่ทั้งแนวชายฝั่งและในตัวเมืองต่าง ๆ ของประเทศ ที่ทำให้สินค้าสดน้ำที่จับมาได้จากชาวประมงมีเส้นทางการเดินทางและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคทั้งรูปแบบการค้าส่งและค้าปลีกในประเทศ รวมไปถึงการส่งออกไปทั่วโลก ซึ่งตลาดปลาของประเทศญี่ปุ่นรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถค้นหาได้จาก Google Map เมื่อค้นหาคำว่า “Fish Market”

ตลาดปลาของประเทศไทยนั้นจึงเป็นมากกว่าช่องทางการซื้อขายสัตว์น้ำ เพื่อนำไปสู่ภาคการบริโภคของระบบอุตสาหกรรมประมง แต่ยังสามารถเกิดมูลค่าในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศที่กลายเป็นจุดขายในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่เดินทางมาเพื่อท่องเที่ยว เยี่ยมชม และศึกษาดูงานกิจกรรมต่าง ๆ ในตลาดปลาของประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าตลาดปลาของประเทศไทยสามารถเป็นทั้งคู่เทียบ (Benchmark) และแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการจัดทำแผนแม่บทด้านการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งสามารถสรุปรูปแบบตลาดปลาในประเทศไทยได้ ๒ รูปแบบ คือ

๑. ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

๒. ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)

อีกทั้งสามารถแบ่งการพัฒนาตลาดปลาในประเทศไทยออกเป็น ๓ ระยะ ได้ดังนี้

๑. ระยะก่อนการพัฒนา (Pre-Development)

๒. ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)

๓. ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)

FISH MARKET TYPE	PHASE#1 PRE-DEVELOPMENT	PHASE#2 SINGLE DEVELOPMENT	PHASE#3 INTEGRATED DEVELOPMENT
RETAIL MARKET	MODEL 1.1 MODEL 1.2	MODEL 2.1	MODEL 3.1 MODEL 3.2 MODEL 3.3
WHOLESALE AUCTION	MODEL 1.3	MODEL 2.2 MODEL 2.3	

ซึ่งสามารถพิจารณารูปแบบ (MODEL) ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างกันได้จากตัวอย่างตลาดปลาแต่ละรูปแบบได้ดังนี้
รูปแบบที่ ๑.๑ (MODEL ๑.๑)

ลักษณะเด่น : ตลาดปลาค้าปลีกของชุมชนแนวชายฝั่งทะเล

ประเภท : ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ก่อนการพัฒนา (Pre-Development)

ตัวอย่าง : ตลาดปลานะคะมิเนโตะ (Nakaminato Fish Market) จังหวัดอิบะระกิ

ตลาดปลานะคะมิเนโตะ (Nakaminato Fish Market) จังหวัดอิบะระกิ เป็นตลาดปลาที่อยู่บริเวณแนวชายฝั่งซึ่งเป็นตลาดปลาที่คล้าย ๆ กับตลาดปลาอื่น ๆ ที่กระจายอยู่ทั่วทุกจังหวัดที่อยู่ในแนวชายฝั่งของประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเกิดขึ้นโดยชุมชนที่จัดสรรพื้นที่อย่างง่าย ไม่ได้มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบมากนัก จึงเป็นตลาดปลาที่ยังคงสภาพการค้าขายอย่างเรียบง่ายและมีเสน่ห์ในรูปแบบชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมของคนในพื้นที่

รูปแบบที่ ๑.๒ (MODEL ๑.๒)

- ลักษณะเด่น : ตลาดปลาค้าปลีกของชุมชนในเมือง
- ประเภท : ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)
- ระยะ : ก่อนการพัฒนา (Pre-Development)
- ตัวอย่าง : ตลาดปลาซึกิจิ (Tsukiji Fish Market) กรุงโตเกียว (หลังจากย้ายการประมูลไปตลาดโทโยสุแล้ว)

หลังจากย้ายกิจกรรมการประมูลไปตลาดโทโยสุแล้ว เพื่อเป็นการปรับปรุงพัฒนาและยกระดับสุขอนามัย และตลาดกลางในกรุงโตเกียวให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ตลาดปลาซึกิจิ (Tsukiji Fish Market) จึงเหลือเพียงส่วน ร้านค้าและร้านอาหารญี่ปุ่นที่ก็ยังคงเป็นที่นิยมของชาวญี่ปุ่นและนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกที่มาเยือน เพราะความสะดวกสบายในการเดินทางในกรุงโตเกียวและตลาดที่ยังค่อนข้างมีรูปแบบดั้งเดิมตามอาคารพาณิชย์ของชุมชนเมือง

รูปแบบที่ ๑.๓ (MODEL ๑.๓)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำในบริเวณท่าเทียบเรือลักษณะเปิดโล่ง

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)

ระยะ : ก่อนการพัฒนา (Pre-Development)

ตัวอย่าง : ท่าเรือฮิมิ (Himi Fishing Port) จังหวัดโทยะมะ

ท่าเรือฮิมิเป็นตลาดประมูลสัตว์น้ำในลักษณะท่าเทียบเรือที่เปิดโล่ง ซึ่งการประมูลสัตว์น้ำต่าง ๆ จะมีขึ้นในเวลา ๕.๐๐ น. โดยเป็นสภาพแวดล้อมดั้งเดิมของการประมูลซื้อขายสัตว์น้ำในระบบค้าส่งโดยผู้จัดการประมูลและผู้เข้าร่วมประมูลเท่านั้น ไม่ได้รองรับการมาเยี่ยมชมการประมูลของนักท่องเที่ยว จึงไม่ได้มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ ยังมีสภาพความสกปรกหรือเปียกแฉะจากการขนถ่ายและประมูลสัตว์น้ำ ที่มีเพียงมาตรการควบคุมระบบสุขอนามัยเบื้องต้น ซึ่งมีความคล้ายกับตลาดกลางซื้อขายสัตว์น้ำของประเทศไทยส่วนใหญ่ที่ยังไม่ถูกพัฒนาระบบสุขอนามัยไปถึงขั้นอุตสาหกรรมอาหาร และไม่ได้พัฒนาเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

รูปแบบที่ ๒.๑ (MODEL ๒.๑)

ลักษณะเด่น : ตลาดปลาค้าปลีกที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

ประเภท : ตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)

ตัวอย่าง : ตลาดปลาไยซู (Yaizu Fish Market) จังหวัดชิซุโอกะ

ตลาดปลาไยซูเป็นตลาดค้าปลีกผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาเพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินช้อปปิ้งและรับประทานอาหารจากของทะเลสด, แห่ง, ร้านอาหาร, ของที่ระลึกต่าง ๆ ซึ่งมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบมากขึ้น อาทิเช่น แผนผังของตลาด ระบบทำความเย็นและระบายอากาศ ระบบสุขอนามัย โดยเฉพาะความสะอาดและเป็นระเบียบของพื้นทางเดินที่ไม่มีความสกปรกหรือเปียกแฉะจากการขายสัตว์น้ำ และ สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานเพื่อบริการแก่นักท่องเที่ยว

รูปแบบที่ ๒.๒ (MODEL ๒.๒)

- ลักษณะเด่น** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิด
- ประเภท** : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)
- ระยะ** : ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)
- ตัวอย่าง** : ตลาดปลาชิชะกิ (Misaki Fish Market) จังหวัดคานะงะวะ

ตลาดปลาชิชะกิจะทำการประมูลปลาмаรุโระ (ปลาทูน่าครีบน้ำเงิน) ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ น. โดยหากผู้เข้าร่วมประมูลดูขึ้นก่อนตัวอย่างแล้วต้องการประมูล ผู้เข้าร่วมการประมูลจะเขียนราคาลงในกระดาษตารางการเสนอราคาที่ได้เตรียมไว้ให้ แล้วนำไปยื่นที่ส่วนกลางที่จะประมวลผลผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และนำราคาที่สูงสุดที่ชนะการประมูลขึ้นแสดงบนจอ Monitor ขนาดใหญ่ การชมการประมูลจะจัดเตรียมไว้สำหรับนักท่องเที่ยวและผู้สนใจบนอาคารชั้น ๒ ที่มีกระจกกันไว้ ซึ่งจะมีห้องบรรยายขนาดใหญ่ที่จัดเตรียมไว้ในบริเวณเดียวกับทางเดินชมการประมูล เพื่อให้ความรู้เรื่องการประมงและระบบการประมูล โดยเฉพาะกลุ่มเด็กนักเรียนที่โรงเรียนจัดมาทัศนศึกษาก็ถือเป็นกิจกรรมการให้ความรู้ที่ได้บรรยายให้ความสนุกแก่เด็กนักเรียนในลักษณะรูปวาดการ์ตูนซึ่งทำให้เด็ก ๆ ตื่นเต้นและสนุกสนานไปกับการประมูลได้เป็นอย่างดี

รูปแบบที่ ๒.๓ (MODEL ๒.๓)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและมีสายการผลิต

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงเดี่ยว (Single Development)

ตัวอย่าง : ตลาดปลาอิชิโนะมะกิ (Ishinomaki Fish Market) จังหวัดมิยะกิ

ตลาดปลาอิชิโนะมะกิ มีอาคารขนาด ๔ ชั้น ความยาวถึง ๘๘๐ ม. และพื้นที่ทั้งหมด ๔๖,๐๐๐ ตร.ม. สถานที่ที่กว้างขวางและทันสมัยด้วยการใช้พลังงานจากระบบโซล่าเซลล์ มีการควบคุมระบบสุขอนามัยตามมาตรฐานอุตสาหกรรมอาหาร เช่น HACCP (การควบคุมจุดวิกฤตและการวิเคราะห์อันตราย) เนื่องจากมีสายการผลิตและแปรรูปผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำภายใต้แบรนด์ของตัวเอง เป็นแหล่งส่งต่อสัตว์น้ำต่าง ๆ ทางตอนเหนือไปยังตลาดอื่น ๆ ในประเทศญี่ปุ่นและส่งออกทั่วโลก การประมูลเริ่มตั้งแต่เวลา ๖.๐๐ น. โดยในบริเวณชั้น ๒ ของอาคารที่เป็นกระจกกันที่ เป็นพื้นที่ชมการประมูล จะมีการประมูลสัตว์น้ำที่มีความหลากหลายและปริมาณมาก มีห้องแสดงการประกอบอาหารที่เผยแพร่ออกรายการทีวี ห้องรับรองและห้องประชุมขนาดใหญ่ เมื่อถึงเทศกาลสำคัญ พื้นที่การประมูลจะถูกเปลี่ยนเป็นสถานที่จัดงานที่เป็น Hall ขนาดใหญ่ที่สามารถจุคนได้จำนวนมาก

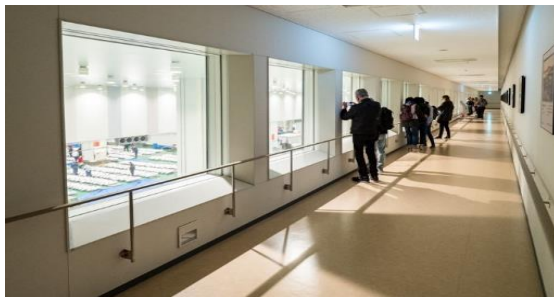
รูปแบบที่ ๓.๑ (MODEL ๓.๑)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ เพื่อการค้าปลีกในพื้นที่อาคารสูง

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction) และตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)

ตัวอย่าง : ตลาดโทโยสุ (Toyosu Market) กรุงโตเกียว

ตลาดโทโยสุเกิดจากการปรับปรุงระบบสุขอนามัยด้วยการย้ายการประมูลมาจากตลาดปลาซีคิจิ เมื่อปี ๒๐๑๘ โดยมีการประมูลสัตว์น้ำต่างๆ, ผักและผลไม้ที่เป็นลักษณะการค้าส่งภายในอาคารและมีพื้นที่ต่าง ๆ ถึง ๓ โซน คือ ๑. พื้นที่การประมูลปลาмаกุโระ (ทูน่าครีบน้ำเงิน) และสัตว์น้ำต่าง ๆ ๒. พื้นที่ค้าส่งผัก-ผลไม้ ๓. ร้านอาหารและร้านค้า การประมูลจะมีขึ้นในเวลา ๕.๐๐ น. ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องชมผ่านกระจกใน ๒ ลักษณะ คือ ๑. Observation Window จะมีกระจกกันปิดสนิทตลอดทางเดินที่มีระดับความสูงจากพื้นที่การประมูลค่อนข้างมาก และ ๒. Observation Deck จะอยู่ในระดับความสูงใกล้เคียงระดับพื้น โดยจะมีกระจกกันแต่มีช่องเปิดด้านบนให้ได้บรรยากาศมากกว่า แต่ต้องจับฉลากผ่านเว็บไซต์ ด้วยวิธีการหาผู้โชคดีเพื่อเข้าชม ๑ เดือนล่วงหน้า

รอบละ ๔๐ คน เพียง ๓ รอบ/วัน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของนักท่องเที่ยวและสำนักข่าวต่างๆทั่วโลกที่จะได้มาชมการประมูล

รูปแบบที่ ๓.๒ (MODEL ๓.๒)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีกในลักษณะถนนคนเดินขนาดใหญ่และศูนย์การค้าขนาดเล็ก

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction) และตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)

ตัวอย่าง : ตลาดนุเมซี (Numazu Fish Market) จังหวัดชิซุโอกะ

ตลาดปลานุเมซี จะมีทั้งหมด ๓ ส่วนหลัก คือ ๑. พื้นที่อาคารประมูลปลาและสัตว์ทะเล ๒. พื้นที่ขายของทะเลสด, แห่งและร้านอาหารต่าง ๆ ในลักษณะ Walking Street ๓. พื้นที่ร้านอาหารและขายของที่ระลึกในอาคาร (ดิดแอร์) โดยทุกพื้นที่จะแยกส่วนจากกัน การประมูลจะมีในช่วงเวลา ๕.๐๐ - ๗.๐๐ น. ซึ่งนักท่องเที่ยวจะต้องเดินขึ้นอาคารประมูลบริเวณชั้น ๒ เพื่อชมการประมูลสัตว์น้ำในบริเวณชั้น ๑ เมื่อประมูลเสร็จจะมีบริการระบบ Logistics ครบวงจรของผู้ประกอบการ โดยมีห้องเย็นและรถขนส่ง และเมื่อถึงเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ก็สามารถ

เดินช้อปปิ้งและรับประทานอาหารจากของทะเลสด, แห่งและร้านอาหารต่าง ๆ ทั้งบริเวณพื้นที่ Walking Street ที่มีร้านค้าจำนวนมาก และในอาคารติดแอร์ที่สามารถแวะพักเหนื่อคลายร้อนและซื้อของฝากต่าง ๆ ได้เช่นกัน

รูปแบบที่ ๓.๓ (MODEL ๓.๓)

ลักษณะเด่น : ตลาดประมูลสัตว์น้ำบริหารจัดการในลักษณะระบบปิดและตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ เพื่อการค้าปลีกในลักษณะศูนย์การค้าขนาดเล็ก

ประเภท : ตลาดประมูลสัตว์น้ำเพื่อการค้าส่ง (Wholesale Auction) และตลาดซื้อขายสัตว์น้ำเพื่อการค้าปลีก (Retail Market)

ระยะ : ระยะการพัฒนาในเชิงบูรณาการ (Integrated Development)

ตัวอย่าง : ท่าเรือชินมินาโตะ (Shinminato Fisherman's Wharf) จังหวัดโทยะมะ

ท่าเรือประมงชินมินาโตะ จะมีทั้งหมด ๒ ส่วน หลัก ดังนี้ ๑.พื้นที่อาคารประมูลที่ติดกับท่าเรือ และ ๒.พื้นที่ร้านอาหารและขายของที่ระลึกในอาคาร (ติดแอร์) เนื่องจากมีการประมูลปูหิมะแดง (Red Snow Crab) ในช่วงบ่ายเวลา ๑๓.๐๐น. ที่อาคารประมูล ซึ่งเป็นหนึ่งในไม่กี่สถานที่ในประเทศญี่ปุ่นที่มีการประมูลในตอนเที่ยงวันต่างจากที่อื่น ๆ ที่จะจัดการประมูลตอนเช้ามืด ตั้งแต่ ๕.๐๐ - ๘.๐๐ น. จึงทำให้สะดวกแก่นักท่องเที่ยวชม

การประมวลเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ประกอบการบางส่วนที่เข้าร่วมประมวลจะนำบูหิมะแดงมานึ่งสดๆ จะสามารถนั่งรับประทานได้เลยหรือซื้อกลับไป โดยผู้ประกอบการก็จะมีการห่อกระเป๋าย่อยเพื่อให้มีความอุ่นและคงรสชาติได้

๒.๓.๔ การวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง (Gap Analysis)

มิติ	รายการ	ตลาดปลาประเทศญี่ปุ่น	สะพานปลาและท่าเทียบเรือขององค์การสะพานปลา
๑. ด้านสุขอนามัย	๑.๑ ระบบมาตรฐานการบริหารจัดการสุขอนามัย	มาตรฐานอุตสาหกรรมอาหาร (HACCP)	มาตรฐานกรมประมง
	๑.๒ สถานที่ โครงสร้าง วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อม	อาคารระบบปิดและทุกอย่างเป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรมอาหาร	สะพานปลาและท่าเทียบเรือแบบเปิดโล่ง
๒. ด้านการให้บริการ	๒.๑ บริการซื้อขายและประมวลสัตว์น้ำ	มี	มี
	๒.๒ บริการใช้เทคโนโลยีแสดงผลการประมวล	มี	ไม่มี
	๒.๓ บริการจัดพื้นที่ชมการประมวล	มี	ไม่มี
	๒.๔ บริการไกด์พาชมการประมวล	มี	ไม่มี
	๒.๕ บริการการผลิตและแปรรูปสัตว์น้ำ	มี	ไม่มี
	๒.๖ บริการห้องเย็นและขนส่ง	มี	ไม่มี
	๒.๗ บริการห้องบรรยายให้ความรู้การประมงและประมวลสัตว์น้ำ	มี	ไม่มี
	๒.๘ บริการห้องสาธิตการประกอบอาหารจากสัตว์น้ำ	มี	ไม่มี
	๒.๙ บริการร้านค้า ร้านอาหารและของที่ระลึกทั้งในและนอกอาคาร	มี	ไม่มี
	๒.๑๐ บริการข้อมูลนักท่องเที่ยวและเผยแพร่สาธารณะ	มี	ไม่มี

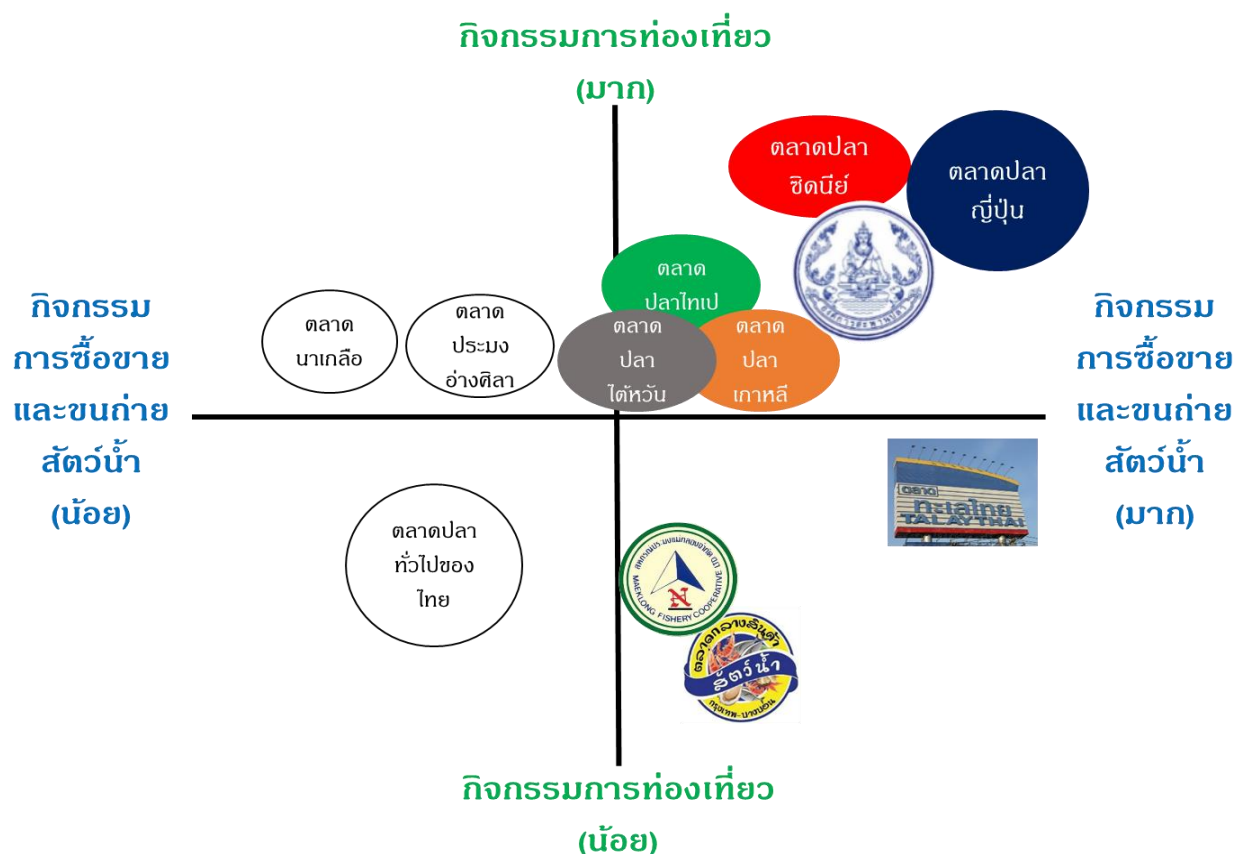
จากการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง (Gap Analysis) เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสะพานปลาและท่าเทียบเรือขององค์การสะพานปลาและตลาดปลาประเทศญี่ปุ่น ก็สามารถนำมาเพื่อพิจารณาเป็นแนวทางในการพัฒนาสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในแต่ละแห่งร่วมกับบริบทตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ ขององค์การสะพานปลา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงบริบทอื่น ๆ ภายในประเทศไทยที่จะนำมาพิจารณาโดยองค์รวมต่อไป

๓.๘ การวางตำแหน่งยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

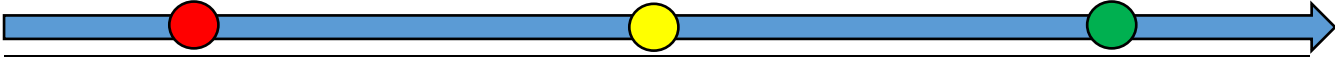
ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

๓.๘.๑ การวางตำแหน่งการรับรู้ (Brand Positioning) และการวิเคราะห์การแข่งขัน (Competitive Analysis)

องค์การสะพานปลาซึ่งมีสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ๑๘ แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งมีจุดเด่นและศักยภาพที่แตกต่างกัน โดยมีศักยภาพในเชิงพาณิชย์ที่เป็นตลาดซื้อขายและขนถ่ายสินค้าสัตว์น้ำทั้งค้าส่งและค้าปลีก และมีศักยภาพในเชิงการท่องเที่ยวในจังหวัดที่อยู่ในอันดับต้นของประเทศไทย โดยเริ่มจากโครงการท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา ในจังหวัดชลบุรี ที่มีจุดขายในการเป็นตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย ที่ได้เริ่มเปิดดำเนินการให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔ และยังมีอีกหลายโครงการที่มีศักยภาพสูงที่จะดำเนินการในปีต่อ ๆ ไป จึงทำให้การวางตำแหน่งการรับรู้ (Brand Positioning) ขององค์การสะพานปลาจะวางในตำแหน่งที่ทัดเทียมกับตลาดปลาที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นตลาดปลาซิดนีย์ ประเทศออสเตรเลียหรือจะเป็นตลาดปลาที่โด่งดังหลาย ๆ แห่งในประเทศญี่ปุ่นที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวทั่วโลก

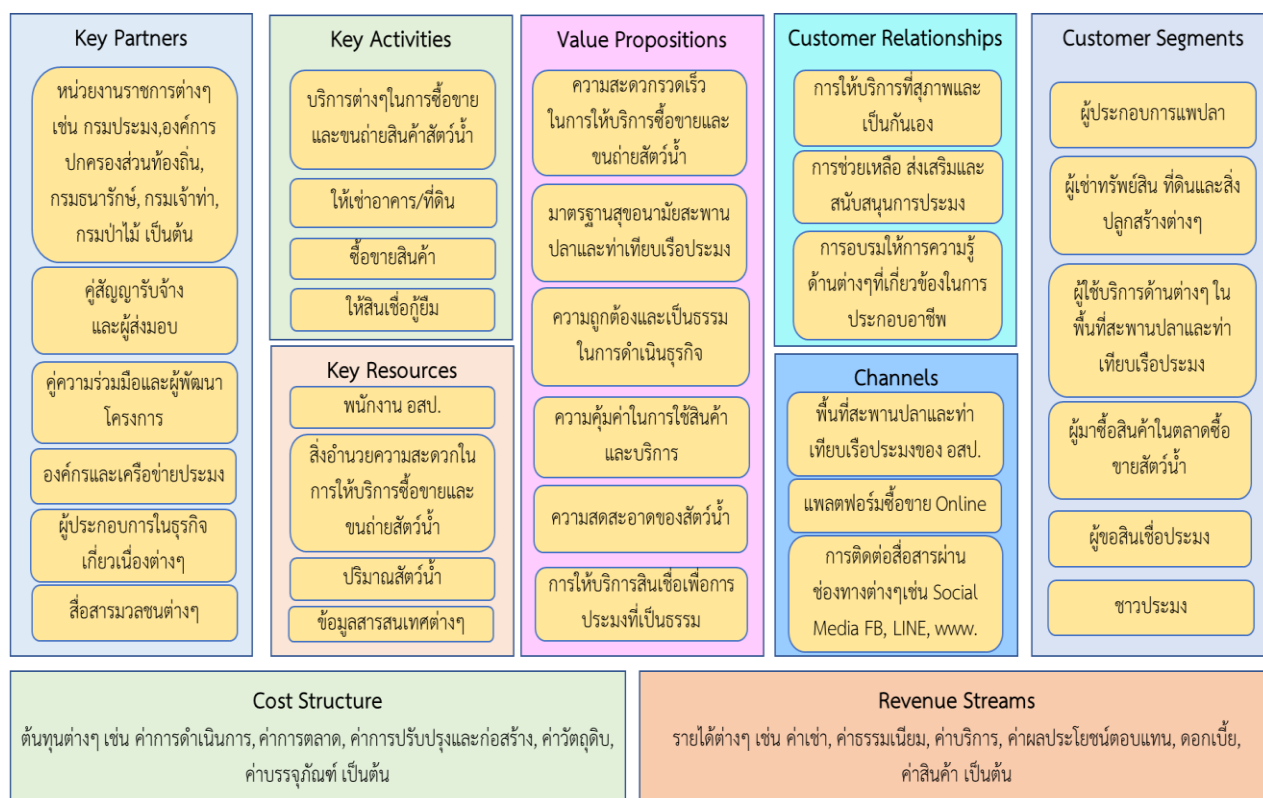
๓.๘.๒ การวางตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning)

		
ระยะสั้น (๑ ปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	ระยะกลาง (๕ ปี) ปี พ.ศ. ๒๕๖๗๐	ระยะยาว (๑๐ ปี) ปี พ.ศ. ๒๕๘๐
รูปแบบธุรกิจ (Business Model)		
- เริ่มมีการดำเนินธุรกิจตลาดปลาเชิงท่องเที่ยว - ปรับโครงสร้างองค์กรให้มีหน่วยงานที่มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง	- มีการขยายการดำเนินธุรกิจตลาดปลาเชิงท่องเที่ยว - มีหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ที่ขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำ	- มีการขยายการดำเนินธุรกิจตลาดปลาเชิงท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง - ขยายการให้บริการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำไปในภูมิภาคต่าง ๆ ในประเทศ - มีหลายหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร
เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goal)		
EBITDA > ๒๗ ล้านบาท	EBITDA > ๓๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๕๐% เมื่อเทียบกับปี พ.ศ.๒๕๖๖	EBITDA > ๕๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๑๐๐% เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๗๐
การรับรู้ในมุมมองของลูกค้า (Customer Perception)		
- เป็นหน่วยงานภาครัฐที่บริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำในลักษณะสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง ที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง - เป็นที่รู้จักของผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องในการขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำในแต่ละพื้นที่ - มีตลาดปลาเชิงท่องเที่ยวที่เริ่มเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปในประเทศ ๑ แห่ง	- เป็นหน่วยงานภาครัฐที่บริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำในลักษณะสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง และได้รับมาตรฐานสุขอนามัยอนามัยสากล (HACCP) ๑ แห่ง - เป็นที่รู้จักของผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องในการขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำในประเทศ - มีตลาดปลาเชิงท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของประชาชนทั้งในและต่างประเทศ มากกว่า ๑ แห่ง	- เป็นหน่วยงานภาครัฐที่บริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำในลักษณะสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ได้รับมาตรฐานสุขอนามัยของกรมประมง และได้รับมาตรฐานสุขอนามัยอนามัยสากล (HACCP) มากกว่า ๑ แห่ง - เป็นที่รู้จักของผู้ประกอบการและผู้เกี่ยวข้องในการขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำทั่วทุกภูมิภาคในประเทศ - มีตลาดปลาเชิงท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักของประชาชนทั้งในและต่างประเทศ มากกว่า ๒ แห่ง

๓.๙ การวิเคราะห์ Business Model และ Intelligence Risk

๓.๙.๑ Business Model

การวิเคราะห์ Business Model ขององค์การสะพานปลาในการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์และบริการ การวิเคราะห์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และองค์ประกอบอื่น ๆ โดยมีการจัดทำ Business Model Canvas ซึ่งมีการ วิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

๓.๙.๒ Intelligent Risk

จากวิกฤตการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ทั่วโลก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคแบบ New Normal ในการซื้อสินค้า Online ที่สูงมาก และส่งผลกระทบเชิงลบต่อการดำเนินการในลักษณะการซื้อขายในตลาดแบบดั้งเดิม (Physical Market) ไปสู่ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Online Market) ซึ่งจากแผนแม่บทด้านการบริหารจัดการนวัตกรรมการ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ และแผนปฏิบัติการดิจิทัล องค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ ซึ่งมีการจัดทำโครงการจัดทำแพลตฟอร์มที่ขยายตลาดซื้อขายสัตว์น้ำ Online ที่ได้รับการจัดสร้างงบประมาณในการดำเนินการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และจะเป็นการพลิกวิกฤติเป็นโอกาสในการสร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ เพื่อสร้างรายได้ให้กับองค์การสะพานปลา

๓.๑๐ การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

การกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ขององค์การสะพานปลา เกิดจากกระบวนการวิเคราะห์ใน ๓ ส่วนหลัก ดังนี้

ส่วนที่ ๑ : จากการวิเคราะห์ SWOT Analysis ซึ่งมีการวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ขององค์การสะพานปลา

ส่วนที่ ๒ : จากการกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อสร้างความได้เปรียบเชิงยุทธศาสตร์ด้วยแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง POSE: Philosophy Of Sufficient Economy และกรอบยุทธศาสตร์น่านน้ำสีคราม หรือ BOSS: Blue Ocean Strategy Scheme โดยการสร้างกลยุทธ์ “เล็ก ลด เสริม สร้าง” ในการจัดการกับจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ขององค์การสะพานปลา แล้วพิจารณาผลสรุปการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ - SFAS (Strategic Factor Analysis Summary) ทั้งใน ส่วน IFAS (Internal Factor Analysis Summary) และ EFAS (External Factor Analysis Summary) เพื่อวิเคราะห์ผลสรุปในภาพรวม

ส่วนที่ ๓ : กำหนดยุทธศาสตร์จาก TOWS Matrix ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพ S+O (Strategy to increase potential) คือ ยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานระหว่างโอกาสกับจุดแข็งที่องค์การสะพานปลามีอยู่และจะต้องเร่งรัดการดำเนินงานอย่างเร่งด่วนในทุก ๆ ด้าน ให้มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกได้เปรียบในการทำงานขององค์การสะพานปลาให้มากที่สุด

๒. ยุทธศาสตร์เร่งพัฒนา W+O (Strategy to accelerate development) คือ ยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานระหว่างโอกาสในการดำเนินงานขององค์การสะพานปลา จากสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการทำงาน แต่องค์การสะพานปลายังมีจุดอ่อนในสภาพแวดล้อมภายในที่ต้องปรับปรุง ซึ่งองค์การสะพานปลาก็ต้องเร่งรัดในการแก้ไขจุดอ่อนที่เกิดขึ้นให้มากที่สุดในเวลาอันจำกัดอย่างรวดเร็ว

๓. ยุทธศาสตร์สร้างภูมิคุ้มกัน S+T (Strategy to build security) คือ ยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานระหว่างจุดแข็งที่เป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในขององค์การสะพานปลากับข้อจำกัดอันเป็นสิ่งแวดล้อมภายนอก ซึ่งองค์การสะพานปลามีขีดความสามารถและจุดเด่น แต่สิ่งแวดล้อมบางปัจจัยไม่เอื้ออำนวยและยังมีภัยที่ยังคุกคามการปฏิบัติงานตามภารกิจ จึงต้องปรับตัวและพัฒนาองค์กรให้มีศักยภาพพร้อมในการทำงาน หรือตั้งรับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์และอาจเกิดขึ้นได้

๔. ยุทธศาสตร์แก้วิกฤติ W+T (Strategy to solve the crisis) คือ ยุทธศาสตร์ที่ผสมผสานระหว่างจุดอ่อนอันเป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมภายในขององค์การสะพานปลาและข้อจำกัดภัยคุกคามจากสิ่งแวดล้อมภายนอก ส่วนยุทธศาสตร์นี้องค์การสะพานปลาจะไม่เลือกใช้ในการปฏิบัติงานโดยเลื่อนโครงการออกไป และจะดำเนินการเมื่อมีวิกฤติเท่านั้น

๓.๑๑ วิสัยทัศน์

“องค์การสะพานปลา เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำที่ถูกสุขอนามัย และได้มาตรฐานสากล เพื่อความมั่นคงทางอาชีพประมง”

๓.๑๒ พันธกิจ

๑. พัฒนาและบริหารจัดการสะพานปลาท่าเทียบเรือ (ตลาดสินค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ) อย่างมีมาตรฐานสุขอนามัย และเป็นธรรม

๒. จัดเก็บค่าใช้บริการสะพานปลาท่าเทียบเรือและการใช้ทรัพย์สินสะพานปลาท่าเทียบเรือ

๓. สนับสนุนส่งเสริมความรู้ เทคโนโลยี และอาชีพให้แก่ชาวประมง

๔. พัฒนาระบบการบริหารองค์กร และฐานะการเงินด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ

๓.๑๓ ภารกิจหลัก

๑. จัดดำเนินการและนำมาซึ่งความเจริญของสะพานปลา ตลาดสินค้าสัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมการประมง

๒. จัดดำเนินการหรือควบคุมและอำนวยความสะดวกซึ่งกิจการแพปลา การขนส่ง และกิจกรรมอื่น ๆ อันเกี่ยวกับกิจการแพปลา

๓. จัดส่งเสริมฐานะ สวัสดิการ หรืออาชีพของชาวประมง และบูรณะหมู่บ้านการประมง

๔. จัดส่งเสริมสหกรณ์ หรือสมาคมการประมง

๓.๑๔ ค่านิยม

M = Mastery เป็นนายตัวเอง มีวุฒิภาวะ

- 1) มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
- 2) มีวุฒิภาวะ บุคลิกภาพดี
- 3) รับผิดชอบต่อการกิจตนเอง มีวินัย ตรงเวลา
- 4) ยึดประโยชน์ส่วนรวม
- 5) ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร

- 1) มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน
- 2) มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
- 3) เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
- 4) มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กร
- 5) มุ่งมั่นทำดี ทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงาน และประเทศได้

We are
FMO Family

Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่

- 1) ใส่ใจเรียนรู้/รู้ตลอดชีวิต
 - 2) พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง
- น่านการเปลี่ยนแปลง
- 3) นักสร้างสรรค์ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ
 - 4) พัฒนางาน พัฒนาดตนเอง
- ให้มีประสิทธิภาพสูง
- 5) คิดบวก คิดสร้างสรรค์
- มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

FMO (เอฟ – โม) โดยเอาตัวอักษร FMO มาเป็นตัวตั้งต้น We are FMO Family ซึ่งมีความหมายดังต่อไปนี้

๑) Family Mind : รักตนเอง รักครอบครัว รักองค์กร ประกอบด้วย

๑. มีใจรักองค์กร รักเพื่อนร่วมงาน
๒. มีความภาคภูมิใจต่อการเป็นบุคลากรขององค์การสะพานปลา
๓. เอื้ออาทร แบ่งปัน ห่วงใยเพื่อนร่วมงาน
๔. มีความปรารถนาดีต่อเพื่อนร่วมงานองค์กร รักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงขององค์กร
๕. มุ่งมั่นทำดี ทำประโยชน์แก่องค์กร เพื่อนร่วมงานและประเทศได้

๒) M = Mastery เป็นนายตัวเอง มีวุฒิภาวะ

๑. มีความคิด ความอ่าน รู้อะไร เป็นอะไร
๒. มีวุฒิภาวะ บุคลิกภาพดี
๓. รับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน มีวินัย ตรงเวลา
๔. ยึดประโยชน์ส่วนรวม
๕. ดำรงตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓) Originality : เร่งสร้างสิ่งใหม่

๑. ใส่ใจเรียนรู้/ใฝ่รู้ตลอดชีวิต
๒. พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นำการเปลี่ยนแปลง
๓. นักสร้างสรรค์ริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ
๔. พัฒนางาน พัฒนาตนเอง ให้มีประสิทธิภาพสูง
๕. คิดบวก คิดสร้างสรรค์ มีพลังทางความคิดนำการเปลี่ยนแปลง

๓.๑๕ อัตลักษณ์

อัตลักษณ์ อสป. CI = Corporate Identity

“สะพานเชื่อมโยงสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพ ผู้บริโภคทั่วโลก ก้าวไกลทั่วโลก ”

A bridge linking quality aquatic products to consumers all over Thailand worldwide.

องค์อินทร์ พรหมเทวา ประสิทธิการดำเนินต่อสถิติชนม์ หกสิบเก้าสะพานเชื่อมเลและบกสู่ปวงข้า ปลาเวียน
แหวกว่ายด้วยมานะ จำเริญกาล ตลอดไป

“เมื่ออาทิตย์อัสดง เรือกำลังจะออกจากฝั่งเพื่อไปทำการประมงและจับปลา” ชาวประมงถือเบ็ดสือถึงชาวประมง
กำลังประกอบอาชีพประมง ซึ่งรูปคนและคันเบ็ด เป็นรูปที่คล้ายอักษรไทย เลข ๕ รูปปลาที่ยิ้มมีความสุข หมายถึง
ความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติแห่งท้องทะเลเห็นหน้าหาเกลียวคลื่น สะพานและเรือประสานกัน หมายถึง
องค์การสะพานปลาและเรือประมงเคียงคู่กัน โดยเชื่อมโยงด้วยสะพานภูมิพล ซึ่งสือถึงรัชกาลที่ ๙ และเป็น
รัชสมัยการครองราช องค์การสะพานปลาได้จัดตั้งขึ้น ปี พ.ศ. ๒๔๙๖ และครบรอบ ๖๙ ปี นั่นเอง

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูก
สุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล**

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย
๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่ายและซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล

กลยุทธ์

๑. พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลากลางทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับ
นักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๒. พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ สร้างศักยภาพการจัดหารายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว

กลยุทธ์

๑. ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง

๒. สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการซื้อขาย
และขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการ ให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการ

๒. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

กลยุทธ์

๑. พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย

๒. พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ BCG ที่ยั่งยืน

๓. สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง

กลยุทธ์

๑. กลยุทธ์การพัฒนากลไกและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร

๒. พัฒนาสมรรถนะด้านต่างๆ ให้กับบุคลากรในทุกกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้ (KM)สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล

บทที่ ๔

การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่แผนปฏิบัติการ

การบริหารแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ประกอบด้วยการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นต้องอาศัยกลไกและเครื่องมือในการบริหารจัดการ การวางแผน ผลักดัน สนับสนุนติดตามและประเมินผล เพื่อเป็นนโยบายหรือแนวทางการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

๔.๑. Balanced Scorecard (BSC)

Balanced Scorecard (BSC) เป็นเครื่องมือในการการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในปัจจุบัน โดยเป็นกระบวนการในการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน โดยพิจารณาผลสำเร็จของตัวชี้วัดการดำเนินงาน ใน ๔ มุมมอง (Perspective) ดังนี้

๑. มุมมองด้านการเงิน/ประสิทธิผล (Financial/Effectiveness Perspective)
๒. มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective)
๓. มุมมองด้านกระบวนการภายใน/ประสิทธิภาพ (Internal Process Perspective)
๔. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา/การพัฒนาองค์กร (Learning & Growth Perspective)

จากการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่าง ๆ ขององค์การสะพานปลา ภายใต้ความเชื่อมโยงและสอดคล้องตามแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ สามารถวัดผลสำเร็จของการดำเนินงานตาม Balanced Scorecard (BSC) ดังต่อไปนี้

ด้าน	ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ				
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐
๑.ประสิทธิภาพ	๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงให้ถูกสุขอนามัยได้รับมาตรฐานสากล	๑.๑ เพื่อรักษาและปรับปรุงแหล่งขนถ่าย และซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยตามมาตรฐานในประเทศไทย ๑.๒ เพื่อยกระดับมาตรฐานแหล่งขนถ่าย และซื้อขายสัตว์น้ำให้ถูกสุขอนามัยได้มาตรฐานสากล	๑. ระดับความสำเร็จของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงที่ผ่านหลักเกณฑ์การตรวจวัดมาตรฐานด้านสุขอนามัยของท่าเทียบเรือประมงสะพานปลากิจการแพปลา หรือตลาดกลางซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำตามประกาศกรมประมง	๑๔ แห่ง	๑๔ แห่ง	๑๔ แห่ง	๑๔ แห่ง	๑๔ แห่ง	๑.๑ พัฒนาท่าเทียบเรือประมงอ่างศิลา (ตลาดปลาทะเลแห่งแรกของประเทศไทย) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ๑.๒ พัฒนาระบบสุขอนามัยสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่มาตรฐานระดับสากล	๑	โครงการปรับปรุงท่าเทียบเรือและตลาดประมงอ่างศิลา ระยะที่ ๓	สป.ทร.	๑๐,๙๓๖,๒๐๘.๙๙	✓				
รวมงบประมาณด้านประสิทธิภาพ													๑๐,๙๓๖,๒๐๘.๙๙					
๒.ประสิทธิผล	๒.สร้างศักยภาพการจัดหารายได้และขยายช่องทางในธุรกิจ	๒. เพื่อเพิ่มกำไรจากธุรกิจหลักและขยายโอกาสไปยังธุรกิจใหม่ให้มีความยั่งยืนทางการเงินระยะยาว	๒.กำไร (ขาดทุน) จากการดำเนินงานก่อนหักค่าเสื่อมราคา รายจ่ายตัดบัญชีและดอกเบี้ยจ่าย (EBITDA)	๓๓ ลบ.	๓๖ ลบ.	๓๙ ลบ.	๔๒ ลบ.	๔๕ ลบ.	ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง	๒	โครงการปรับปรุงอาคารและพัฒนาทรัพย์สินและให้สิทธิบริหารอาคารในพื้นที่บางส่วนของท่าเทียบเรือประมงสุราษฎร์ธานี	สป.ทร.		✓				
									ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง	๓	โครงการพัฒนาพื้นที่ส่วนสวัสดิการร้านค้าที่ทำเทียบเรือประมงอ่างศิลา	สป.ทร.		✓				

ด้าน	ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีเพื่อดำเนินการ				
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐
									ปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีหน้าที่และภารกิจในการจัดหารายได้ที่หลากหลายช่องทาง	๔	โครงการพัฒนาพื้นที่ตลาดสินค้าประมง ท่าเทียบเรือประมงภูเก็ต	สป.ทร.		✓				
									สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร	๕	โครงการตลาดเช้าจำหน่ายสัตว์น้ำท่าเทียบเรือประมงปัตตานี	สป.ทร.		✓				
									สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร	๖	โครงการขยายการทำตลาดสัตว์น้ำทะเลจากเรือสู่โต๊ะอาหาร ผ่าน E-Commerce Digital Platform FMO	สวพ.	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐		✓			
									สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร	๗	โครงการจัดทำสินค้าแปรรูปสัตว์น้ำภายใต้มาตรฐาน/สูตร/ตรา อสป./FMO Product	สบตส.	๑๗,๕๔๕,๐๐๐.๐๐		✓			
									สร้างหน่วยธุรกิจ (Business Unit) ใหม่ เพื่อขยายการดำเนินงานไปสู่ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายและขนถ่ายสัตว์น้ำอย่างครบวงจร	๘	โครงการเปิดพื้นที่การค้าในสะพานปลาอ่างศิลา (เพิ่มเติม)	สบคพ.				✓	✓	✓

ด้าน	ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ				
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐
									ลดภาวะการขาดทุนด้วยกิจกรรมการลดต้นทุน (Cost Saving) ต่าง ๆ ในสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมง	๙	โครงการลดต้นทุนด้านต่าง ๆ ของสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงและส่วนกลาง	สป.ทร.,ผปร.				✓	✓	
รวมงบประมาณด้านประสิทธิผล													๑๘,๕๔๕,๐๐๐.๐๐					
๓. คุณภาพบริการ	๓. ยกระดับชาวประมงและผู้ประกอบการให้มีความมั่นคงทางอาชีพประมง	๓. เพื่อตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ใช้บริการ	๓. ระดับความพึงพอใจของลูกค้าและผู้ให้บริการขององค์การสะพานปลา	ระดับ ๔.๐๐	ระดับ ๔.๒๐	ระดับ ๔.๔๑	ระดับ ๔.๖๓		พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย	๑๐	โครงการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์องค์การสะพานปลา	ผปส.	๑,๗๕๐,๐๐๐.๐๐	✓	✓	✓	✓	✓
		๔. เพื่อยกระดับความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	๔. ระดับความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์การสะพานปลา						พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความรับรู้ทั้งในและต่างประเทศต่อองค์กรผ่านช่องทางที่หลากหลาย	๑๑	โครงการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บริการและผู้ประกอบการที่ใช้บริการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา	สบตส.	๕๐๐,๐๐๐.๐๐	✓	✓	✓	✓	✓
									กลยุทธ์พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๒	โครงการ Seafood Academy	สสส.		✓	✓	✓	✓	✓
									กลยุทธ์พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๓	โครงการ FMO BCG Project	สบคพ.		✓				

ด้าน	ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่ดำเนินการ				
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐
									กลยุทธ์พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๔	โครงการรวมพลังเครือข่ายประมงคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติแม่ของแผ่นดิน	สสส.		✓				
									กลยุทธ์พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๕	โครงการพัฒนาทำเทียบเรือประมงพื้นบ้าน จังหวัดสตูล องค์การสะพานปลา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	สบคพ.		✓				
									กลยุทธ์สร้างความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ	๑๖	โครงการความร่วมมือตลาดปลาอาเซียน (ASEAN Fish Market Cooperation : AFMC)	สยศ.		✓		✓		✓
									พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๗	โครงการสินเชื่อเพื่อส่งเสริมอาชีพการประมงอย่างถูกกฎหมาย	สบตส.	๒๔,๔๐๐,๐๐๐.๐๐		✓			
									พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๘	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการประมง สู่มาตรฐาน IUU Fishing	สสส.			✓	✓	✓	✓

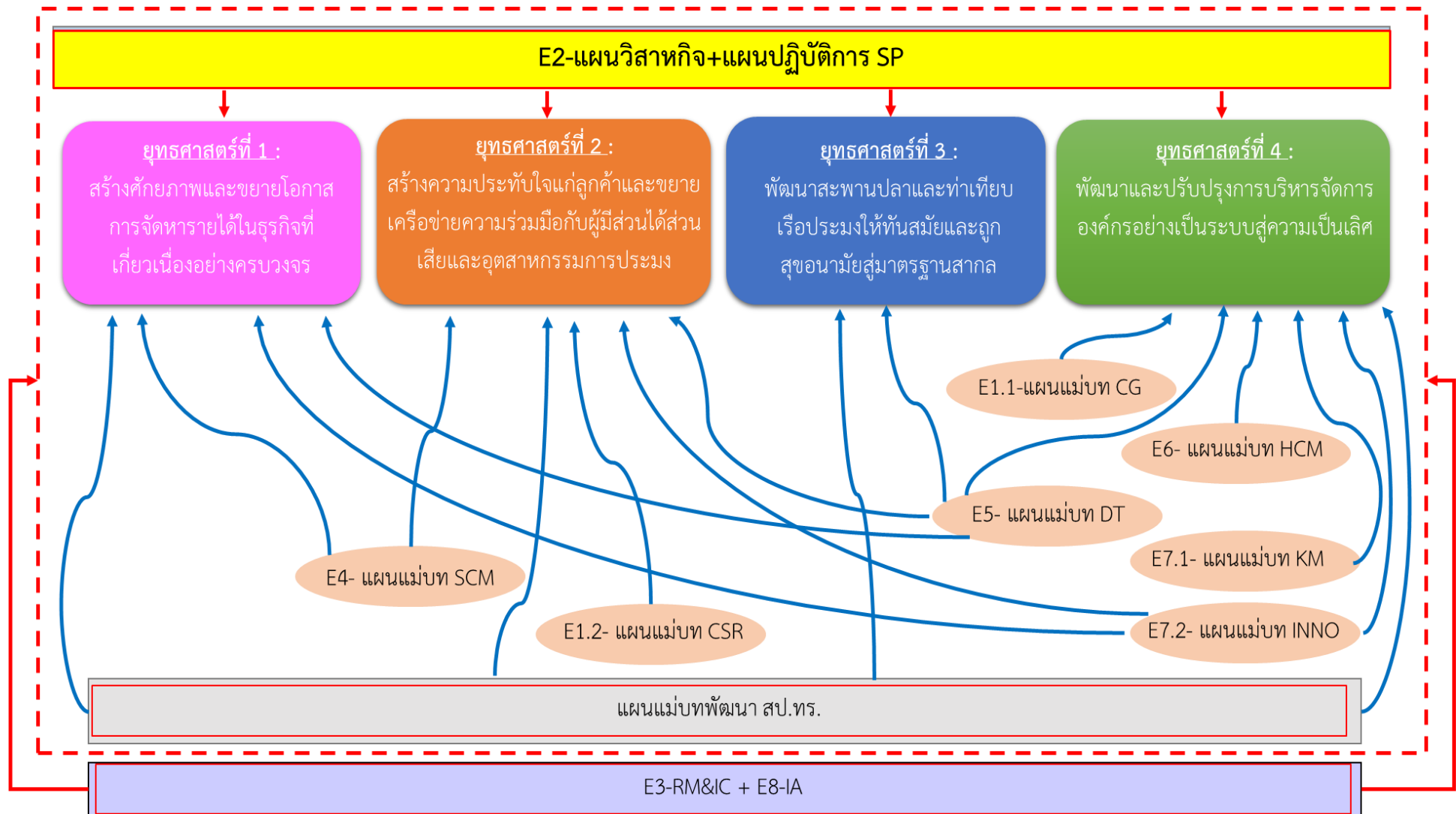
ด้าน	ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีที่จะดำเนินการ								
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐				
									พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๑๙	โครงการพัฒนาความร่วมมือ (Stakeholder Collaboration) กับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	สบตส.				✓	✓	✓	✓	✓		
									พัฒนาการสื่อสารและประชาสัมพันธ์เพื่อเข้าถึงประชาชนและหน่วยงานภายนอก	๒๐	โครงการพัฒนาการสื่อสารการตลาดและบริหารจัดการสะพานปลาและท่าเทียบเรือประมงสู่ระดับสากล	สบตส.				✓	✓	✓	✓	✓		
									พัฒนาความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	๒๑	โครงการพัฒนาระบบทางการสื่อสาร (Communication) กับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ	สบตส.				✓	✓	✓	✓	✓		
									พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานและนำไปสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล	๒๒	โครงการพัฒนาฐานข้อมูลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	สบตส.				✓	✓	✓	✓	✓		
รวมงบประมาณด้านคุณภาพการบริการ													๒๖,๖๕๐,๐๐๐.๐๐									

ด้าน	ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย					กลยุทธ์	ลำดับ	โครงการ	ผู้รับผิดชอบ	งบประมาณ	ปีเพื่อดำเนินการ				
				๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐						๖๖	๖๗	๖๘	๖๙	๗๐
๔. การพัฒนาองค์กร	๔. การปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการสู่องค์กรที่ทันสมัยอย่างมีธรรมาภิบาล	๔. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรให้มีศักยภาพสูง	๔. ผลคะแนนด้าน Core Business Enablers	ระดับ ๓.๐๐	ระดับ ๓.๓๐	ระดับ ๓.๗๙	ระดับ ๔.๓๖	ระดับ ๔.๓๖	การพัฒนากลไกและกระบวนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานขององค์กร	๒๓	โครงการให้รู้เกี่ยวกับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (ITA)	สบค.	๑๐,๐๐๐.๐๐	✓				
									การพัฒนาสรณะด้านต่าง ๆ ให้กับบุคลากรในทุกระดับ และพัฒนาการบริหารจัดการองค์ความรู้ (KM) สู่การจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานในระดับสากล	๒๔	โครงการพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคล	สบค.		✓				
รวมงบประมาณด้านการพัฒนาองค์กร													๑๐,๐๐๐.๐๐					

๔.๒ แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

๔.๓ ความสอดคล้องเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์และแผนแม่บท

๔.๔ การบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร

จากบันทึกข้อตกลงที่ได้ลงนามไว้กับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) สำหรับการประเมินผลการดำเนินงานขององค์การสะพานปลาและการบริหารความเสี่ยงเป็นหลักปฏิบัติตามเกณฑ์การประเมินระบบใหม่ โดยมี ๕ หลักเกณฑ์การประเมินด้านการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน

๔.๔.๑ กระบวนการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน

การบริหารองค์กรที่ดีเป็นการติดตามกำกับและดูแลให้มีการจัดกระบวนการ เพื่อใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพตรงเป้าหมายคุ้มค่าและประหยัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และลดโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงต่าง ๆ แม้ว่าองค์กรจะมีระบบงาน ระบบโครงสร้าง หรือวัฒนธรรมองค์กรที่ดีเอื้อต่อการทำงานเพียงอย่างเดียว อาจจะไม่เพียงพอ ซึ่งการควบคุมภายในนับว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการบริหารงานของทุกองค์กรในปัจจุบัน โดยมีหัวหน้างานและผู้รับผิดชอบขององค์กรเข้าไปดำเนินการ เพื่อประเมินความเสี่ยงและจัดให้มีกิจกรรมควบคุมความเสี่ยงในงานหรือกิจกรรมนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องทำให้เกิดระบบการประเมินผลการทำงานในทุกส่วนงานและทุกกิจกรรม

องค์การสะพานปลามีกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างเป็นระบบ มีคณะทำงานบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน เสนอการดำเนินการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในต่อคณะกรรมการบริหารคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน คณะกรรมการองค์การสะพานปลา โดยมีแผนปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายในประจำปี ดำเนินงานภายใต้นโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน องค์การสะพานปลา โดยทุกส่วนงานจะร่วมกันระดมสมองและความคิดเห็นร่วมกันด้วยการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อค้นหาและประเมินความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การสะพานปลา ไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย (วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์) รวมทั้งมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ขององค์การสะพานปลา โดยผลที่ได้จากกระบวนการบริหารความเสี่ยง ได้แก่ สรุปผลการบริหารความเสี่ยงในปีที่ผ่านมา แบบสอบถามสำรวจความตระหนักด้านบริหารความเสี่ยงองค์การสะพานปลา สถานะความเสี่ยงในปัจจุบันขององค์กร ประเด็นสำคัญจากการบริหารความเสี่ยง ข้อสังเกตและข้อคิดเห็นของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงและควบคุมภายใน รวมทั้งความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อยู่ในแผนงานหลักขององค์กรจะถูกนำไปใช้ป้อนเข้าหนึ่งในการประกอบกรวางแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงของแผนปฏิบัติการเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงกระบวนการฯ

๔.๔.๒ ประเภทความเสี่ยงและระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)

องค์การสะพานปลาแบ่งความเสี่ยงออกเป็น ๔ ประเภทและกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) ของความเสี่ยงแต่ละประเภทไว้ ดังนี้

ประเภทความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)	ช่วงเบี่ยงเบนของ ระดับ ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
๑. ด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk: SR)	สอดคล้องตามเป้าประสงค์ในแผนยุทธศาสตร์	ระดับค่า ๓ ตามบันทึกข้อตกลงประจำปีองค์การสะพานปลา กับ สคร.
๒. ด้านกลยุทธ์ (Financial Risk: SR)	สามารถรักษาระดับความสามารถในสร้างความมั่นคงทางการเงินในระยะเวลา	ระดับค่า ๓ ตามบันทึกข้อตกลงประจำปีองค์การสะพานปลา กับ สคร.
๓. ด้านการดำเนินงาน (Operation Risk: OR)	การดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐาน/คุณภาพ/ ปริมาณที่กำหนดไว้ในแผนงาน	ระดับค่า ๓ ตามบันทึกข้อตกลงประจำปีองค์การสะพานปลา กับ สคร.
๔. ด้านกฎหมายและข้อกำหนดผูกพันองค์กร	องค์การสะพานปลาจะดำเนินการภายใต้กฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายของรัฐบาล	

๔.๕ การติดตามประเมินผล

๔.๕.๑ กระบวนการติดตามและประเมินผลแผนวิสาหกิจ

การติดตามประเมินผล จะดำเนินการคู่ขนานไปกับกระบวนการบริหารแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เกิดขึ้นในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินงานแผนแล้วนำมาศึกษาและวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้า ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน โดยจะนำไปสู่การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือกระบวนการดำเนินงานที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เกี่ยวข้องเกิดการตื่นตัว พร้อมทั้งจะผลักดันแผนให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยรวบรวมข้อมูลและให้ผู้รับผิดชอบโครงการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและแผนงานที่กำหนดไว้ในแต่ละขั้นตอนของแผนปฏิบัติการ

๔.๕.๒ กลไกการบริหารการติดตาม และประเมินผลแผนวิสาหกิจขององค์การสะพานปลา

กลไกการติดตามประเมินผลเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะสนับสนุนให้ดำเนินงานตามแผนวิสาหกิจบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์ที่กำหนด เพื่อให้ผู้บริหารได้ทราบถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินงาน

๑) การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน (Monitoring)

การติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงาน (Monitoring) ของโครงการ/ กิจกรรมสำคัญ ซึ่งมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการบรรลุผลตามเป้าประสงค์ของแผนงานในแต่ละช่วง จนการดำเนินงานเสร็จสิ้นโครงการ/ กิจกรรม โดยหน่วยงานในสังกัดที่รับผิดชอบโครงการ/ กิจกรรมนั้น เป็นผู้รายงานความคืบหน้าการดำเนินงานพร้อมปัญหาและอุปสรรคไปยังสำนักงานติดตามและประเมินผล สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงาน เพื่อวิเคราะห์ตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินของโครงการ/ กิจกรรมและนำเสนอผู้บริหาร / ที่ประชุมต่อไป

ในระดับการดำเนินงาน องค์การสะพานปลาจัดให้มีการประชุมผู้บริหารองค์การสะพานปลาเป็นประจำทุกเดือน เพื่อติดตามผลของแผนปฏิบัติการรับทราบปัญหาการทำงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและร่วมกันนำเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหา นำผลการดำเนินงานเข้ารายงานให้กับคณะกรรมการบริหารทราบทุกเดือนถึงความคืบหน้าต่าง ๆ ของงาน และทุกไตรมาส โดยทางบัญชีการเงินและตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่สำคัญ

๒) การวัดผลการดำเนินงาน (Monitoring)

ผลเบื้องต้นที่ได้จัดโครงการ/ กิจกรรม (Outcome) ของแต่ละหน่วยงานในสังกัดที่เชื่อมโยงกับการร่วมนำส่งการบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของเป้าประสงค์ตามแผนวิสาหกิจองค์การสะพานปลา โดยหน่วยงานในผู้รายงานผลลัพธ์แต่ละตัวชี้วัดที่ร่วมรับผิดชอบทุกไตรมาส ไปยังส่วนงานการติดตามตัวชี้วัด สำนักงานติดตามและประเมินผล สำนักงานยุทธศาสตร์และแผนงานทราบความคืบหน้า ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการวิเคราะห์ประเมินผลสัมฤทธิ์ของแผน ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับทบทวนแผน

การวัดผลองค์การสะพานปลา ได้มีการวัดผลการดำเนินงานรายปี ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ และองค์การสะพานปลาร่วมกันกำหนด

๔.๕.๓ การประเมินผลแผนวิสาหกิจขององค์การสะพานปลา

การประเมินผลกระทบจากการดำเนินงานตามตัวชี้วัดตามเป้าประสงค์ของแผน กำหนดการประเมินไว้ ๒ ระยะ คือ ในระยะครึ่งแผนและระยะสิ้นสุดแผน ซึ่งจะนำไปสู่ทบทวนปรับปรุงและปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงาน เพื่อแก้ปัญหาอุปสรรคให้เหมาะสมเท่าทันต่อสถานการณ์ จนสามารถบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ และหากกิจกรรมหรือดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ดีแล้ว ก็ควรแก่การเป็นแนวทางที่จะพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ ภายหลังการจัดรายงานการติดตามประเมินผล ดังกล่าวข้างต้น โดยสรุปผลสำเร็จของโครงการกิจกรรมและสัมฤทธิ์ผลตามตัวชี้วัด ข้อผิดพลาดตลอดจนข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ แล้ว จะมีการนำเสนอรายงานผลการประเมินเพื่อเป็นสารสนเทศย้อนกลับ Feedback Information ให้หน่วยงานในสังกัดและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดทั้งนี้ เพื่อที่จะนำมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการจัดทำแผนและปฏิบัติงานกับทุกระดับ ต่อไป